

## Elçilerin İşleri

*İsa göğe alınıyor*

<sup>1</sup> Ey Teofilos,

İlk kitabımda\* İsa'nın göklere alındığı güne kadar yapmaya ve öğretmeye başladığı her şeyi yazdım.

<sup>2</sup> İsa göklere alınmadan önce, seçtiği elçilere Kutsal Ruh aracılığıyla buyruklar verdi.

<sup>3</sup> Acı çekip öldükten sonra, birçok kanıtla elçilere dirilmiş olduğunu gösterdi. Kırk gün süresince onlara göründü ve Allah'ın Krallığı hakkında konuştu.

<sup>4</sup> Bir gün onlarla yemek yerken şunları emretti: “Yeruşalim'den ayrılmayın. Baba'nın verdiği sözün yerine gelmesini bekleyin. Bunun hakkında konuştuğumu işittiniz.

<sup>5</sup> Şöyle ki, Yahya suyla vaftiz etti, ama siz birkaç güne kadar Kutsal Ruh'la vaftiz olacaksınız.”

<sup>6</sup> Elçiler bir araya gelmişken, İsa'ya sordular: “Ya Rab, İsrail'in krallığını şimdi mi yeniden kuracaksınız?”

<sup>7</sup> Onlara şöyle dedi: “Baba'nın kendi yetkisiyle kararlaştırdığı zamanları ve tarihleri bilmek size düşmez.

<sup>8</sup> Ama Kutsal Ruh üzerinize gelince kuvvet alacaksınız. Yeruşalim'de, bütün Yahudiye ve Samiriye'de, dünyanın en uzak köşesine kadar benim şahitlerim olacaksınız.”

---

\* **1:1** İlk kitabımda İncil'in Luka kısmı.

<sup>9</sup> İsa bu sözleri söyledikten sonra, elçileri seyrederken yukarı alındı. Bir bulut İsa'yı alıp götürdü. O'nu artık göremediler.

<sup>10</sup> İsa giderken ve onların gözleri hâlâ göğe dikiliyken, birden yanlarında beyaz elbiseler içinde iki adam görüldü.

<sup>11</sup> Şöyle dediler: “Celileli adamlar, neden göğe bakıp duruyorsunuz? Aranızdan göğe alınan İsa, aynen göğe çıktığını gördünüz gibi geri gelecek.”

### *Yahuda'nın yerine yeni bir elçi seçiliyor*

<sup>12</sup> Ondan sonra Zeytin Dağı denilen tepeden Yeruşalim'e döndüler. O tepe Yeruşalim'e yakındır. Bir kilometre kadar uzaklıktadır.†

<sup>13</sup> Şehre varınca Petrus ve Yuhanna, Yakub ve Andreas, Filipus ve Tomas, Bartalmay ve Matta, Alpay oğlu Yakub ve “Yurtsever”‡ Simun, ve Yakub oğlu Yahuda kaldıkları evin üst katına çıktılar.

<sup>14</sup> Onlar kendilerini tek bir fikirle hep duaya verdiler. Bazı kadınlar, İsa'nın annesi Meryem ve İsa'nın erkek kardeşleri onlara katıldılar.

<sup>15</sup> O günlerde Petrus imanlı kardeşlerin arasında ayağa kalktı. Aşağı yukarı yüz yirmi kişiden meydana gelen bir topluluk bir araya gelmişti. Petrus onlara şöyle dedi:

<sup>16</sup> “Kardeşler, Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi lazımdı. Bunu Kutsal Ruh, Davud'un ağzıyla

† **1:12** Bir kilometre kadar uzaklıktadır. Grekçe “Bir Şabat Günü yolculuğu”. Yahudi din kurallarına göre Şabat Günü 2000 arşından (yaklaşık 900 metre) fazla yol gitmek yasaktı. ‡ **1:13** Yurtsever İ.S. birinci yüzyılda İsrail halkını onları esir eden Romalılardan kurtarmak için savaştan Yahudi partisi.

Yahuda hakkında önceden haber vermişti. Yahuda, İsa'yı yakalayanlara yol gösterdi.

17 Oysa bizden biriydi ve bu hizmette pay alırdı.”

18 Yahuda ihanetinin karşılığıyla bir tarla aldı. Sonra baş aşağı düştü, karnı yarıldı ve bütün bağırsakları dışarı fıskırdı.

19 Yeruşalim’de yaşayan herkesin bu olaydan haberi oldu. Bu yüzden o tarlaya onların dilinde “Hakeldema” denilir. Bu ad “Kan Tarlası” anlamına gelir.

20 Petrus konuşmasına şöyle devam etti: “Mezmurlar kitabında şöyle yazılmıştır:

‘Onun evi ıssız kalsın,

artık kimse orada oturmasın.’§

Yine de:

‘Onun görevini başkası alsın.’\*

21 Bunun için, Rab İsa aramızdayken hep bizimle beraber olan adamlardan birini seçmeliyiz.

22 Bu kişi, İsa’nın Yahya tarafından vaftiz edilmesinden göklere alınmasına kadar aramızda bulunmuş biri olmalı. Bize katılıp İsa’nın dirilişine şahitlik etmeli.”

23 İki adamı öne çıkardılar: Biri Barsabba ve Yustus diye bilinen Yusuf, öbürüyse Mattiya idi.

24 Şöyle dua ettiler: “Ya Rab, sen her insanın yüreğini biliyorsun. Bize bu ikisinden hangisini seçtiğini göster.

25 Yahuda’nın hak ettiği yere gitmek için boş bıraktığı bu hizmeti ve elçilik görevini kim alsın?”

---

§ 1:20 Mezmur 69:25 \* 1:20 Mezmur 109:8

26 Ondan sonra bu iki kişi arasında kura çektiler. Kura Mattiya'ya düştü. Böylece Mattiya seçilip on bir elçiye katıldı.

## 2

### *Kutsal Ruh'un gelişi*

<sup>1</sup> Pentikost Bayramı\* gelmişti. O gün imanlıların hepsi birlikte aynı yerdediler.

<sup>2</sup> Birdenbire gökten bir ses geldi. Bu ses, kuvvetle esen bir rüzgarın sesi gibiydi ve buldukları evi doldurdu.

<sup>3</sup> Onlara dil şeklinde alevlere benzer bir şeyler göründü. Bunlar dağılarak her birinin üzerine indi.

<sup>4</sup> İmanlıların hepsi Kutsal Ruh'la doldu. Ruh'un onları konuştuğu başka diller konuşmaya başladılar.

<sup>5</sup> O arada Yeruslüm'de dünyanın bütün ülkelerinden gelen Yahudiler, Allah'tan korkan adamlar vardı.

<sup>6</sup> Bu ses duyulunca, büyük bir kalabalık bir araya geldi. Onlar şaşırıp kaldı, çünkü herkes kendi ana dilinde konuşulduğunu duydu.

<sup>7</sup> Hayret ve şaşkınlık içinde şöyle dediler: “Şuna bak! Bu konuşanların hepsi Celileli değil mi?”

<sup>8</sup> Nasıl oluyor da her birimiz kendi ana dilini işliyor?

---

\* **2:1** Pentikost Bayramı Tevrat'ta Yahudilere emredilen bir bayramdır. Bu bayramda ekinlerin biçilmesi kutlanır. Bu yüzden birçok insanın Mesih'e inanmasını belirtmek için uygun bir işarettir. Özgürlük Bayramı'ndan elli gün sonra kutlanır. Grekçede Pentikost “ellinci” demektir.

9 Aramızda Partlar ve Medler, Elamlılar ve Mezopotamya'da yaşayanlar, Yahudiye ve Kapadokya'da, Pontus ve Ege bölgesinde,

10 Frigya ve Pamfilya'da, Mısır'da ve Libya'nın Kirene şehrinin etrafında oturanlar var. Roma'dan gelen

11 hem asıl Yahudi hem de Yahudi inancını kabul eden ziyaretçiler, Giritliler ve Araplar var. Hepimiz Allah'ın yaptığı harikaların kendi dillerimizde konuşulduğunu duyuyoruz.”

12 Herkes hayret ve şaşkınlık içinde birbirine “Bu ne demek oluyor?” dedi.

13 Bazıları ise, onlarla alay ederek şöyle dediler: “Bunlar yeni şarabı fazla kaçırmış!”

### *Petrus'un Pentikost Bayram vaazı*

14 Bunun üzerine Petrus öbür on bir elçiyle ayağa kalkıp sesini yükseltti ve kalabalığa şunları söyledi: “Ey Yahudi kardeşler ve Yeruşalim'de oturan herkes, bu olayı size açıklayayım. Sözlerime kulak verin.

15 Bu insanlar sandığınız gibi sarhoş değiller. Saat daha sabahın dokuzu!

16 Hayır, bu Peygamber Yoel'in aracılığıyla bildirilen olaydır:

17 ‘Allah şöyle diyor:

Son günlerde bütün insanların üzerine Ruhum'dan dökceğim.

Oğullarınız ve kızlarınız peygamberlik edecekler.

Gençleriniz olağanüstü görüntüler,

yaşlı adamlarınız rüyalar görecekler.

18 Evet, o günlerde kadın erkek bütün kullarımın üzerine,

Ruhum'dan dökceğim,

onlar da peygamberlik edecekler.

19 Yukarıda, gökte harikalar,  
aşağıda, yeryüzünde mucizevi işaretler  
göstereceğim:

kan, ateş ve duman bulutları.

20 Rabbin büyük ve görkemli günü gelmeden önce,  
güneş kapkaranlık olacak.

Ay kan rengine dönecek.

21 O zaman Rabbi adıyla yardıma çağırın herkes  
kurtulacak.<sup>†</sup>

22 Ey İsrail halkı! Şu sözleri dinleyin: Nasıralı  
İsa Allah tarafından kimliği size kanıtlanmış  
bir adamdır. Bildiğiniz gibi, Allah bunu O'nun  
aracılığıyla aranızda yapılan güçlü işler, harikalar  
ve mucizelerle yaptı.

23 Fakat Allah'ın önceden karar verdiği bir planı  
vardı. O, ne olacağını önceden biliyordu. Buna  
göre İsa elinize teslim edildi. O'nu Tevrat'ı  
tanımayanların eliyle çarmıha çivileyip öldürdünüz.

24 Fakat Allah O'nu diriltti. O'nun ölüm acılarına  
son verdi. Çünkü ölümün İsa'yı esir tutması  
mümkün değildi.

25 Evet, Davud O'nun hakkında şöyle der:  
'Gözümü Rab'den asla ayırmam.

O sağımda kaldığı için sarsılmam.

26 Bu sebeple yüreğim mutlu ve dilim sevinçten  
çoşuyor.

Üstelik bedenim de umutla yaşayacak.

27 Çünkü sen ya Rab, canımı ölümler dünyasına terk  
etmeyeceksin.

---

† 2:21 Yoel 2:28-32

Sana sadık olanın çürümesine de izin vermeyeceksin.

<sup>28</sup> Sen nasıl hayat bulacağımı bana bildirdin.  
Huzurunda beni sevinçle dolduracaksın.<sup>‡</sup>

<sup>29</sup> Kardeşler, yüce atamız Davud hakkında şunu kesinlikle söyleyebilirim. O öldü ve gömüldü. Onun mezarı bugüne kadar aramızdadır.

<sup>30</sup> Fakat Davud bir peygamberdi. Allah'ın ona yeminle söz verdiğini biliyordu. Bu söze göre Allah onun soyundan bir kişiyi tahtına oturtacaktı.

<sup>31</sup> Bunun için o ne olacağını gördü ve Mesih'in dirilişi hakkında konuştu. Dedi ki, Mesih 'ölüler dünyasına terk edilmedi', 'bedeninin çürümesine izin verilmedi'.

<sup>32</sup> Allah bu İsa'yı ölümden diriltti. Biz hepimiz buna şahidiz.

<sup>33</sup> İsa, Allah'ın sağına yükseltildi. Baba'nın vaat ettiği Kutsal Ruh'u alıp O'nu gördüğünüz ve işittiğiniz gibi üzerimize döktü.

<sup>34-35</sup> Elbette göğe çıkan Davud değildi; ama kendisi şöyle der:

'Rab Efendim'e dedi ki,

"Senin düşmanlarını ayaklarına basamak yapacağım.

O zamana kadar sağımda otur."'<sup>§</sup>

<sup>36</sup> Onun için bütün İsrail halkı şunu kesin olarak bilsin: sizin çarmıha gerdiğiniz bu İsa'yı Allah hem Efendi, hem de Mesih yaptı!"

<sup>‡</sup> 2:28 Mezmur 16:8-11 (Eski Antlaşma'nın Grekçe tercümesinden.)

<sup>§</sup> 2:34-35 Mezmur 110:1

37 Halk bunu işitince yüreklerine bıçak saplanmış gibi oldu. Petrus'a ve öbür elçilere sordular: "Kardeşler, ne yapmalıyız?"

38 Petrus onlara şöyle dedi: "Tövbe edin ve her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh'u karşılıksız alacaksınız.

39 Bu vaat sizin için, çocuklarınız ve uzakta olan herkes için, yani Rab Allahımız'ın kendisine çağıracağı herkes içindir."

40 Petrus daha birçok sözle onları sıkı sıkı uyardı. "Kendinizi bu sapık kuşağın uğrayacağı cezadan kurtarın!" diye yalvardı.

41 Sonuçta Petrus'un sözünü kabul edenler vaf-tiz oldu. O gün yaklaşık üç bin kişi topluluğa katıldı.

### *İmanlıların beraberliği*

42 Onlar kendilerini elçilerin öğrettiklerini dinlemeye, beraberliğe, ekmek bölüp paylaşmaya ve dua etmeye adadılar.

43 Herkes hayranlıkla karışık korku içindeydi. Elçilerin aracılığıyla birçok harika ve mucize yapılıyordu.

44 Bütün iman edenler bir aradaydı, her şeyi paylaşıyorlardı.

45 Mallarını mülklerini satıp parasını herkese ihtiyacına göre dağıtıyorlardı.

46 Günden güne tek bir fikirle kendilerini tapınak avlusunda toplanmaya adadılar. Evlerde ekmek bölüp paylaşıyorlardı. Hep birlikte coşkun bir sevinç ve temiz yürekle yemek yiyorlardı.



47 Allah'ı devamlı övüyorlardı. Bütün halk onları beğeniyordu. Rab da her gün kurtulan kişileri onların topluluğuna katıyordu.

### 3

#### *Sakat dilenci iyileşiyor*

1 Bir gün Petrus ve Yuhanna dua saatinde tapınağa çıkıyorlardı. Saat öğleden sonra üçtü.\*

2 Doğuştan sakat bir adam oraya getiriliyordu. Bu adamı tapınak avlusuna giren kişilerden para dilenmesi için her gün “Güzel Kapı” denilen avlu kapısının önüne bırakırlardı.

3 Petrus’la Yuhanna tapınak avlusuna girmek üzereydi. Adam onları görünce, onlardan para istedi.

4 O zaman Petrus’la Yuhanna ona dikkatle baktılar. Sonra Petrus, “Bize bak!” dedi.

5 Adam da bir şey alacağını umarak onlara dikkatle baktı.

6 Fakat Petrus ona şöyle dedi: “Bende gümüş ve altın yok. Ama bende ne varsa, onu sana veriyorum: Nasıralı İsa Mesih’in adıyla kalk, yürü!”

7 Sonra Petrus adamı sağ elinden tutup ayağa kaldırdı. Aynı anda adamın ayakları ve ayak bilekleri sapaşam oldu.

8 Adam ayağa fırlayarak dimdik durdu ve yürümeye başladı. Yürüye, zıplaya, Allah'ı överek onlarla birlikte tapınak avlusuna girdi.

9 Bütün halk onun yürüdüğünü ve Allah'ı övdüğünü gördü.

---

\* **3:1** Öğleden sonra üçtü Asıl metinde “dokuzuncu saat.” O çağda günışığı altındaki zaman 12 saate bölünürdü.

10 Tapınağın Güzel Kapısında oturup dilenen adam olduğunu fark ettiler. Ona olanlara şaşırıp hayret ettiler.

### *Petrus'un tapınak avlusundaki vaazı*

11 Adam Petrus'la Yuhanna'nın yanından ayrılmadı. Bütün halk da şaşkınlık içinde onların yanına koştu. Tapınağın "Süleyman'ın Kemeraltı" denilen üstü kapalı kısmında toplandılar.

12 Petrus bunu görünce, halka şöyle vaaz etmeye başladı: "Ey İsrail halkı! Buna neden şaştınız? Niçin gözlerinizi bize dikmiş bakıyorsunuz? Sanmayın ki bu adamı kendi kuvvetimizle, ya da dindarlığımızla yürüttük!

13 İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un ve diğer Atalarımızın tapındığı Allah, hizmetkârı İsa'yı yüceltti. Siz ise O'nu ele verdiniz. Vali Pilatus O'nu serbest bırakmaya karar verdi, fakat siz O'nu Pilatus'un önünde reddettiniz.

14 Kutsal ve Doğru Olan'ı† reddettiniz ve bir katilin serbest bırakılmasını istediniz.

15 Hayat Kaynağı'nı öldürdünüz. Fakat Allah O'nu ölümden diriltti. Biz buna şahidiz.

16 İsa'nın adı, gördüğünüz ve tanıdığınız bu adama şifa verdi. Çünkü o, İsa'nın adına iman etti. Evet, İsa'ya olan iman onu hepinizin önünde sapsağlam yaptı.

17 Şimdi, kardeşlerim, sizin de aynı liderleriniz gibi bilgisizlikle davrandığınızı biliyorum.

---

† 3:14 Doğru Olan'ı Yahudilerin Mesih'e verdikleri bir ad.

18 Fakat Allah, bütün peygamberlerin ağzından, Mesihî'nin acı çekeceğini önceden bildirmişti. Bu haberi de söylediği şekilde yerine getirdi.

19 Bunun için tövbe edin, Allah'a dönün, öyle ki, günahlarınız silinsin.

20 Öyle ki, Rab size yenilenme fırsatları versin ve sizin için önceden seçilen Mesih'i, yani İsa'yı göndersin.

21 Her şey bir gün yeniden yaratılacak. Allah bunu ta eski zamanlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından bildirmişti. O zamana kadar İsa'nın gökte kalması lazım.

22 Musa şöyle dedi: 'Rab Allahınız kendi halkınızdan sizin için benim gibi bir peygamber ortaya çıkaracak. O'nun size söyleyeceği her şeye kulak vermelisiniz.

23 O peygamberin sözünü dinlemeyen herkes Allah'ın halkından atılıp yok olacak.†

24 Samuel'den başlayarak, onun ardından konuşan bütün peygamberler bu günleri bildirdi.

25 Peygamberlerin evlatları sizsiniz. Allah'ın atalarınızla yaptığı antlaşmaya ortaksınız. Allah İbrahim'e şöyle söz verdi: 'Senin soyun sayesinde yeryüzündeki bütün halklar bereketlenecek.'§

26 Allah, hizmetkârı İsa'yı önce sizin için ortaya çıkardı. O'nu her birinizi yaptığınız kötülüklerden döndürüp bereketlemek için gönderdi."

## 4

### *Petrus ve Yuhanna Meclis'in önünde*

† 3:23 Yasanın Tekrarı 18:15,18,19 § 3:25 Yaratılış 22:18; 26:4

<sup>1</sup> Petrus'la Yuhanna daha halkla konuşuyordu. Birden rahipler, tapınak polislerinin komutanı ve Sadukiler denen din partisinden bazı adamlar onların karşısına dikildiler.

<sup>2</sup> Bu adamlar çok kızgındı, çünkü Petrus'la Yuhanna halka vaaz ediyorlardı. İsa'nın ölümden dirildiğini, böylece tüm ölülerin de dirileceğini bildiriyorlardı.

<sup>3</sup> Petrus'la Yuhanna'yı yakaladılar. Akşam olduğu için ertesi güne kadar onları hapiste tuttular.

<sup>4</sup> Fakat o konuşmayı dinleyenlerden birçok kişi iman etti. Böylece iman eden erkeklerin sayısı aşağı yukarı beş bine çıktı.

<sup>5</sup> Ertesi gün halkın liderleri, Meclis üyeleri ve Tevrat uzmanları Yeruşalim'de toplantıya çağırıldılar.

<sup>6</sup> Başrahip Hanan, Kayafa, Yohanan, İskender ve başrahibin soyundan gelen herkes oradaydı.

<sup>7</sup> Petrus'la Yuhanna'yı orta yere dikip onları şöyle sorgulamaya başladılar: "Siz bunu hangi güçle ya da kimin adıyla yaptınız?"

<sup>8</sup> O an Kutsal Ruh'la dolmuş olan Petrus onlara şöyle dedi: "Ey halkın liderleri ve Meclis üyeleri!

<sup>9</sup> Biz sakat bir adama iyilik yaptık, ona nasıl şifa verdik diye mi bugün sorgulanıyoruz?"

<sup>10</sup> Siz ve bütün İsrail halkı bilin ki, bu adam Nasıralı İsa Mesih adıyla önünüzde sağlam duruyor. Siz İsa'yı çarmıha gerdiniz, ama Allah O'nu ölümden diriltti.

11 Siz inşaatçıların reddettiği taş olan bu İsa, binanın köşe taşı\* oldu.†

12 İsa'dan başka hiç kimsede kurtuluş yoktur. Kurtuluşumuz için göğün altında insanlara bağışlanmış başka hiçbir ad yoktur.”

13 Meclis üyeleri Petrus ve Yuhanna'nın cesaretle konuştuklarını gördüler ve onların okumamış ve sıradan kişiler olduklarını anlayınca şaşkına döndüler. Ayrıca onların daha önce İsa'yla birlikte olduğunu fark ettiler.

14 İyileşmiş olan adamı da Petrus ve Yuhanna'nın yanında görünce söyleyecek bir şey bulamadılar.

15 Onların Meclis odasından çıkmalarını emrettikten sonra tartışmaya başladılar.

16 “Bu adamları ne yapacağız?” dediler. “Çünkü Yeruşalim'de oturan herkes onların olağanüstü bir mucize yaptığını biliyor. Bunu inkâr edemeyiz.

17 Ama bunun halk arasında daha fazla yayılmasını önlemek için onları tehdit edelim. Böylece bir daha bu adamın adını anarak hiç kimseyle konuşmasınlar.”

18 Petrus'la Yuhanna'yı çağırdılar. “Kesinlikle İsa adını ağzınıza almayın, O'nun hakkında vaaz etmeyin” diye onlara buyruk verdiler.

19 Ama Petrus ve Yuhanna onlara şöyle cevap verdiler: “Allah'ın gözünde doğru olan ne? Allah'ın

---

\* **4:11** Binanın köşe taşı Köşede iki duvarı birleştiren ve dolayısıyla bütün binayı bir arada tutan binanın en önemli taşı. Bazı uzmanlara göre kemeri bir arada tutmak için yerleştirilen son taş. Bu benzetmeye göre Mesih liderler tarafından reddedilecek ve sonra kurtarıcı ve kral olacaktı. † **4:11** Mezmur 118:22

mı yoksa sizin sözünüzü mü dinleyelim? Buna siz karar verin.

<sup>20</sup> Çünkü biz gördüğümüz ve duyduğumuz şeyleri konuşmadan duramayız.”

<sup>21</sup> Meclis üyeleri Petrus’la Yuhanna’yı bir daha tehdit ettikten sonra serbest bıraktılar. Onlara ceza vermenin bir yolunu bulamadılar. Çünkü bütün halk olup bitenler için Allah’ı övüyordu.

<sup>22</sup> Hem de bu mucizeyle şifa bulan adamın yaşı kırkı geçmişti.

### *İmanlılar cesaret için dua ediyorlar*

<sup>23</sup> Petrus ve Yuhanna serbest bırakıldıktan sonra, arkadaşlarına döndüler. Başrahiplerin ve liderlerin onlara söylediklerini anlattılar.

<sup>24</sup> İmanlılar bunu duyunca seslerini yükseltip hep birlikte Allah’a şöyle dua ettiler: “Ey Efendimiz! Gökyüzünü, yeryüzünü, denizi ve onların içinde olan her şeyi yaratan sensin.

<sup>25</sup> Kutsal Ruh aracılığıyla, hizmetkârın olan atamız Davud’un ağzından şöyle dedin:  
‘Milletler niçin kafa tutup kızdılar?

Halklar neden boş planlar kurdular?

<sup>26</sup> Dünyanın kralları savaşa hazırlandılar.

Rabbe ve O’nun Mesih’ine karşı liderler bir araya geldiler.’‡

<sup>27</sup> Gerçekten bu şehirde Hirodes ve Pontiyus Pili-tus, İsrail halkı ve diğer milletlerden kişilerle toplandılar. Mesih olarak seçtiğin kutsal hizmetkârın İsa’ya karşı geldiler.

<sup>28</sup> Onlar ancak senin gücün ve isteğinle önceden karar verdiğini yerine getirebildiler.

‡ 4:26 Mezmur 2:1-2

<sup>29</sup> Şimdi, ya Rab, onların tehditlerine bak. Biz hizmetkârlarına güç ver ki, senin sözünü tam bir cesaretle bildirelim.

<sup>30</sup> Sen de aynı zamanda elini uzat ki, senin kutsal hizmetkârın İsa'nın adıyla hastalara şifa verilsin, mucizeler ve harikalar yapılsın.”

<sup>31</sup> Onların duası bittikten sonra toplandıkları yer sarsıldı. Hepsi Kutsal Ruh'la dolup Allah'ın sözünü cesaretle bildirmeye devam ettiler.

### *İmanlılar mallarını paylaşıyorlar*

<sup>32</sup> İman edenlerin topluluğu yürekte ve düşüncede birdi. Onlardan hiçbiri malı mülkü için “bu benimdir” demiyordu. Her şeyi paylaşıyorlardı.

<sup>33</sup> Elçiler de büyük kuvvetle Rab İsa'nın ölümden dirilişine şahitlik ediyorlardı. Allah da bütün imanlılara lütfunu bol bol gösteriyordu.

<sup>34-35</sup> Aralarında muhtaç olan yoktu. Çünkü tarlaları ya da evleri olanlar bunları satıyor, satıştan aldıkları parayı elçilerin emrine veriyorlardı. Elçiler de bu paradan herkese ihtiyacına göre dağıtıyordu.

<sup>36</sup> Bir de Yusuf adlı bir adam vardı. Kendisi Kıbrıs doğumlu bir Leviliydi. Elçiler ona Barnaba lâkabını taktılar. Bu lâkap “Cesaret Veren” anlamına gelir.

<sup>37</sup> Onun bir tarlası vardı. Tarlayı satıp parasını elçilerin emrine verdi.

## 5

### *Hananya ve Safira*

<sup>1</sup> Hananya adında bir adam karısı Safira'yla anlaşarak bir mülk sattı.

<sup>2</sup> Paranın bir kısmını kendisine ayırdı. Gerisini getirip elçilerin emrine verdi. Karısının her şeyden haberi vardı.

<sup>3</sup> Petrus ona şöyle dedi: “Hananya, neden Şeytan’a uydun? Kutsal Ruh’a yalan söyledin. Neden tarladan aldığın paranın bir kısmını kendine ayırdın?”

<sup>4</sup> Tarla satılmadan önce senin değil miydi? Satıldıktan sonra da parayı istediğin gibi kullanamaz mıydın? Nasıl oldu da yüreğinde bu işe yer verdin? İnsanlara değil, Allah’a yalan söyledin.”

<sup>5</sup> Hananya bu sözleri işitince yere yıkılıp can verdi. Bu olaydan haber alan herkesin üzerine büyük bir korku düştü.

<sup>6</sup> Genç adamlar kalkıp Hananya’nın ölüsünü kefene sardılar, sonra dışarıya taşıyıp gömdüler.

<sup>7</sup> Aradan aşağı yukarı üç saat geçtikten sonra Hananya’nın karısı içeri girdi. Fakat olanlardan haberi yoktu.

<sup>8</sup> Petrus söz alıp şöyle dedi: “Söyle bana, tarlayı filanca paraya mı sattınız?”

Safira da, “Evet, o paraya” dedi.

<sup>9</sup> Bunun üzerine Petrus ona şöyle dedi: “Neden Rabbin Ruhu’nu denemek için söz birliği yaptınız? İşte kocanı gömen kişilerin ayak sesleri kapıda duyuluyor. Onlar seni de dışarıya taşıyacaklar.”

<sup>10</sup> Safira hemen Petrus’un ayaklarının dibine yıkılıp can verdi. O anda genç adamlar içeri girdiler. Safira’yı ölü buldular ve onu dışarıya taşıyıp kocasının yanına gömdüler.

<sup>11</sup> Bütün imanlılar topluluğu ve bu olaydan haber alan herkes büyük korkuya kapıldı.



### *Birçok mucize yapılıyor*

12 Halk arasında elçilerin elleriyle birçok mucize ve harika yapılıyordu. Hep birlikte tek bir fikirle “Süleyman’ın Kemeraltı” denen üstü kapalı kısmında toplanıyorlardı.

13 Diğer Yahudiler onlara katılmaya cesaret edemediler. Yine de halk onlara büyük saygı gösterdi.

14 Gittikçe daha fazla kişi, hem erkek hem de kadın, Rabbe iman edip onlara katıldı.

15 Sonuçta hastaları sokağa çıkarıp yataklar ve döşeklerin üzerine yatırdılar. Bunu Petrus oradan geçerken, hiç değilse gölgesi bazılarının üzerine düşsün de şifa versin diye yaptılar.

16 Yeruşalim’in etrafındaki kasabalardan birçok insan geliyordu. Hastalarını ve şeytani ruhlardan eziyet çekenleri getiriyorlardı. Onların hepsi iyileşti.

### *Elçiler hapishaneye atılıyor*

17 O arada başrahip harekete geçti. Kendisi ve yanında bulunanların hepsi, yani Saduki partisinin olanlar kıskançlıkla doldular.

18 Elçileri yakalatıp herkesin gözü önünde hapishaneye attılar.

19 Fakat Rabbin bir meleği geceleyin hapishanenin kapılarını açtı ve elçileri dışarıya çıkarıp şöyle dedi:

20 “Gidin, tapınak avlusunda durun ve bu yaşam yolu hakkındaki her şeyi halka anlatın!”

21 Elçiler bunu duyunca sabaha doğru tapınak avlusuna gidip vaaz etmeye başladılar.

Bu arada başrahip ve yanında bulunan adamlar geldiler ve Meclis'i, yani İsrail halkının bütün liderlerini toplantıya çağırdılar. Ondan sonra elçilerin getirilmesi için hapis haneye haber yolladılar.

<sup>22</sup> Fakat oraya giden tapınak polisleri onları hapis hanede bulmadılar. Bunun üzerine dönüp durumu anlattılar.

<sup>23</sup> “Hapis haneyi kapalı kilitli bulduk” dediler. “Bekçiler de kapıların önünde duruyorlardı. Fakat kapıları açınca içerde kimseyi bulmadık.”

<sup>24</sup> Tapınak polislerinin komutanı ve başrahipler bu sözleri işitince şaşırıp kaldılar ve bu işin sonu ne olacak diye merak ettiler.

<sup>25</sup> O sırada birisi gelip onlara şu haberi getirdi: “Sizin hapis haneye attığımız adamlar var ya! İşte, onlar tapınak avlusunda durmuş halka vaaz ediyorlar.”

<sup>26</sup> O zaman komutan, öbür polislerle birlikte, elçileri getirmeye gitti. Fakat hiç zor kullanmadılar, çünkü halkın kendilerini taşlamasından korkuyorlardı.

<sup>27</sup> Elçileri getirip Meclis'in önüne çıkardılar. Başrahip onları sorguya çekmeye başladı.

<sup>28</sup> “Size kesin bir emir vermiştik” dedi. “Bu adamın adıyla vaaz etmeyin demiştik. Fakat siz inancınızı Yeruşalim'in her tarafına yaydınız. Üstelik bu adamın kanını dökmekten bizi sorumlu tutmak istiyorsunuz.”

<sup>29</sup> Fakat Petrus ve öbür elçiler şöyle cevap verdiler: “İnsanlardan çok Allah'a itaat etmeliyiz.

<sup>30</sup> Siz İsa'yı ağaçtan bir çarmıha asıp öldürdünüz. Fakat atalarımızın Allahı O'nu diriltti.

31 Allah O'nu Lider ve Kurtarıcı olarak kendi sağına yükseltti. Böylece İsrail halkına günahlarından tövbe edip bağışlanma fırsatını verdi.

32 Biz bu olayların şahitleriyiz, Kutsal Ruh da şahittir. Allah Kutsal Ruh'u kendisine itaat edenlere verir.”

33 Bunu işitince, Meclis üyeleri öfkeden kudurdular ve elçileri öldürmek istediler.

34 Orada Gamaliyel adında bir Ferisi vardı. O bir Tevrat öğretmeniydi ve bütün halk ona saygı gösterirdi. Meclis'te ayağa kalkıp elçilerin kısa bir zaman için dışarı çıkarılmasına buyruk verdi.

35 Ondan sonra Gamaliyel Meclis üyelerine şunu söyledi: “Değerli soydaşlarım! Siz bu adamlara bir şey yapmayı düşünürken dikkatli davranın!

36 Bir süre önce Tevdaş kendini önemli biri göstererek ayaklandı. Dört yüz kadar kişi ona katıldı. Adam öldürüldü. Onu izleyenler de dağıtıldı. Başlattığı hareket de yok olup gitti.

37 Bu adamdan sonra, halk sayımı yapıldığı günlerde, Celileli Yahuda ayaklandı ve arkasından bir sürü insan sürükledi. O adam da yok oldu ve onu izleyenler dağıtıldı.

38 Şimdiki duruma gelince, size şunu söylüyorum: bu adamlardan uzak durun, bırakın gitsinler. Çünkü eğer bu plan, bu hareket insan işiyse, o zaman kendiliğinden yok olacak.

39 Ama eğer bu iş Allah'ın işiyse bu adamları yok edemezsiniz. Tersine, kendinizi Allah'a karşı savaşırdurumda bulabilirsiniz.”

Meclis'tekiler Gamaliyel'in fikrini kabul ettiler.

40 Ondan sonra elçileri içeri çağırıp kamçlattılar. Onlara bir daha İsa'nın adını anarak

konuşmamaları için buyruk verdiler. Sonra onları serbest bıraktılar.

<sup>41</sup> Elçiler Meclis'ten ayrılırken, İsa'nın adı\* uğruna aşağılanmaya layık sayıldıkları için sevindiler.

<sup>42</sup> Her gün hem tapınak avlusunda, hem de evden eve giderek, vaaz etmeye devam ettiler. İsa'nın Mesih olduğunu müjdelemekten vazgeçmediler.

## 6

### *Yedi kişi seçiliyor*

<sup>1</sup> O günlerde İsa'nın öğrencileri gittikçe çoğalıyordu. Toplulukta her gün dul kadınlara yardım dağıtılıyordu. Bir ara, Grekçe konuşan Yahudiler, İbranice konuşan Yahudilerden şikâyet etmeye başladılar. “Günlük yardım dağıtılmasında bizim dul kadınlarımıza ilgi gösterilmiyor” dediler.

<sup>2</sup> O zaman on iki elçi, öğrencilerin hepsini toplantıya çağırıp şöyle dedi: “Dullara yardım dağıtmak için Allah'ın sözünü vaaz etmeyi bırakmamız uygun değildir.

<sup>3</sup> Kardeşler, aranızdan yedi adam seçin. Onlar Kutsal Ruh ve hikmetle dolu, saygıya değer insanlar olarak tanınmış olsunlar. Onları bu işin başına koyacağız.

<sup>4</sup> Biz ise, kendimizi duaya ve Allah'ın sözünü duyurma hizmetine verelim.”

<sup>5</sup> Bütün topluluk bu teklifi beğendi. Böylece iman ve Kutsal Ruh'la dolu bir adam olan İstefanos'u seçtiler. Bir de Filipus, Prohoros, Nikanor, Timon,

\* **5:41** İsa'nın adı Grekçede “o Ad”. Yahudiler Allah'tan saygıyla söz etmek için “o Ad” deyimini kullanırlardı.

Parmenas ve daha önce Yahudi inancını kabul eden Antakyalı Nikolas'ı seçtiler.

<sup>6</sup> Onları elçilerin önüne getirdiler. Elçiler de bu yedi kişiyi görevlendirmek için onlara elleriyle dokunup dua ettiler.

<sup>7</sup> Böylece Allah'ın sözü yayılmaya devam etti. Yeruşalim'de İsa'nın öğrencilerinin sayısı arttıkça arttı. Hatta rahiplerden birçoğu iman çağrısına uyuyordu.

### *İstefanos tutuklanıyor*

<sup>8</sup> İstefanos Allah'ın lütfu ve gücüyle doluydu. Halk arasında olağanüstü mucizeler ve harikalar yapıyordu.

<sup>9</sup> Fakat “Serbest Bırakılanlar” denilen toplantı yerinden bazı Yahudiler İstefanos'a karşı çıktılar. Onlar Kirene ile İskenderiye şehirlerinden ve Kilikya ile Ege bölgelerindendiler. İstefanos'la tartışmaya başladılar.

<sup>10</sup> Fakat İstefanos'un konuşmasındaki hikmete ve Ruh'a karşı koyamadılar.

<sup>11</sup> Bunun üzerine “Bu adamın Musa'ya ve Allah'a hakaret ettiğini işittik” demeleri için bazı adamlara rüşvet verdiler.

<sup>12</sup> Böylece halkı, liderleri ve Tevrat uzmanlarını ayağa kaldırdılar. İstefanos'un üzerine yürüdüler. Onu yakalayıp Meclis'in önüne götürdüler.

<sup>13</sup> Oraya yalancı şahitler getirdiler. Bu şahitler de şöyle dediler: “Bu adam durmadan bu Kutsal Yer'i ve Tevrat'ı kötülüyor.

14 ‘Şu Nasıralı İsa bu tapınağı yok edecek ve Musa’nın bize verdiği adetleri değiştirecek’ dediğini işittik.”

15 Meclis’te oturanların hepsi gözlerini İstefanos’un üzerine dikti. Yüzünün bir melek yüzüne benzediğini gördüler.

## 7

### *İstefanos’un Meclis’e vaazı*

1 Başrahip, “Bu suçlamalar doğru mu?” diye sordu.

2 İstefanos şöyle cevap verdi: “Kardeşler ve babalar, bana kulak verin! Yüce Allah, atamız İbrahim’e göründü. O sırada İbrahim Mezopotamya’daydı. Hâlâ Harran’a yerleşmemişti.

3 Allah ona şöyle dedi: ‘Memleketinden ve akrabalarından ayrıl ve sana göstereceğim ülkeye git!’\*

4 Ondan sonra İbrahim, Kildan topraklarından ayrıldı ve Harran şehrine yerleşti. Babası öldükten sonra Allah’ın emriyle oradan çıkıp sizin şimdi oturduğunuz bu ülkeye göç etti.

5 Burada Allah ona hiçbir miras, bir karış toprak bile vermedi. O sırada İbrahim’in çocuğu yoktu. Ne var ki, Allah İbrahim’e bu ülkeyi ona ve soyuna mülk olarak vereceğine söz verdi.

6 Allah ona şöyle dedi: ‘Senin soyun yabancı bir ülkede gurbetçi olacak. Orada dört yüz sene köle olarak çalışacaklar, eziyet görecekler.

---

\* 7:3 Yaratılış 12:1

<sup>7</sup> Ama köle olarak hizmet ettikleri milleti ben yargılayacağım. Ondan sonra oradan çıkıp bana bu yerde tapınacaklar.<sup>†</sup>

<sup>8</sup> Allah İbrahim'le bir antlaşma yaptı. Bu antlaşmanın işareti sünnet idi. Böylece İbrahim İshak'ın babası olunca onu sekiz günlükken sünnet etti. İshak, Yakub'un babası oldu. Yakub da on iki büyük atamızın babası oldu.

<sup>9</sup> Bu atalarımız Yusuf'u kıskanıp onu Mısır'a giden tüccarlara köle olarak sattılar. Fakat Allah ona hep yardım etti.

<sup>10</sup> Onu bütün sıkıntılarından kurtardı. Ona hikmet verdi. Firavun'un, yani Mısır kralının gözüne girmesini sağladı. Firavun onu Mısır'a ve bütün saray halkına yönetici yaptı.

<sup>11</sup> Sonra bütün Mısır ve Kenan topraklarında kıtlık oldu. Korkunç sıkıntılar başladı. Atalarımız yiyecek bulamaz oldular.

<sup>12</sup> Ama Yakub Mısır'da buğday olduğunu işitince, atalarımızı oraya yolladı. Bu onların ilk gidişiydi.

<sup>13</sup> İkinci gidişlerinde Yusuf kendini kardeşlerine tanıttı. Böylece Firavun Yusuf'un ailesiyle tanıştı.

<sup>14</sup> Yusuf da haber yollayıp babası Yakub'u ve bütün ailesini çağırttı. Hepsi toplam yetmiş beş kişiydiler.

<sup>15</sup> Yakub Mısır'a gitti. Orada kendisi ve atalarımız öldüler.

<sup>16</sup> Ama kemikleri oradan alınıp Şekem kasabasına götürüldü. İbrahim orada bir miktar gümüş ödeyerek Hamor'un oğullarından bir mezar

---

<sup>†</sup> 7:7 Yaratılış 15:13,14

satın almıştı. İşte, atalarımızın kemikleri oraya koyuldu.

17 Fakat Allah İbrahim'e vaat etmişti. O vaadin yerine gelme vakti yaklaştığında, halkımız Mısır'da fazlasıyla çoğalmıştı.

18 Sonunda başka bir kral Mısır'da tahta çıktı. Bu kralın Yusuf'tan haberi yoktu.‡

19 O, bizim halkımıza kurnazca davrandı. Atalarımıza öyle eziyet etti ki, yeni doğan çocuklarını dışarda ölüme terk etmeye zorladı.

20 O arada Musa doğdu. Musa Allah'ın gözünde özel bir çocuktur. Babasının evinde üç ay bakıldı.

21 Sonra dışarıya terk edildi. Ama Firavun'un kızı onu evlat edindi ve onu kendi oğluymuş gibi büyüttü.

22 Musa, Mısırlıların okuduğu bütün konularda eğitim gördü. Hem sözde, hem işte güçlü bir adam oldu.

23 Musa kırk yaşına gelince, kendi halkı olan İsrailoğullarına gidip hallerini sormaya karar verdi.

24 Onlardan birine haksızlık yapıldığını görünce adamı savundu. İntikamını almak için ona eziyet eden Mısırlıyı öldürdü.

25 Allah Musa'yı halkını kurtarmakla görevlendirmişti. Musa, soydaşlarının bunu anlayacağını düşündü, ama anlamadılar.

26 Ertesi gün, kavga eden iki soydaşına rast geldi. Onları barıştırmaya çalıştı. 'Siz kardeşsiniz' dedi. 'Niçin birbirinize haksızlık ediyorsunuz?'

---

‡ 7:18 Çıkış 1:8



27 Ama soydaşına haksızlık eden adam Musa'yı iterek 'Seni üzerimize kim lider ve yargıç yaptı?' dedi.

28 'Yoksa dün o Mısırlıyı öldürdüğün gibi beni de mi öldürmek istiyorsun?'Ş

29 Bu sözü duyunca Musa kaçtı. Gidip Midyan ülkesinde gurbette yaşadı. Orada iki oğul babası oldu.

30 Aradan kırk yıl geçti. Musa'ya Sina Dağı yakınlarında ıssız bir yerdeyken yanan bir çalının alevleri içinde bir melek görüldü.

31 Musa gördüklerine hayret etti. Daha yakından bakmak için yaklaştı. O zaman Rabbin sesini duydu:

32 'Ben atalarımın Allahı'yım. İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un Allahı benim.\*' Musa korkudan titredi ve çalıya bakmaya cesaret edemedi.

33 Rab ona şöyle dedi: 'Ayaklarından sandaletlerini çıkar, çünkü durduğun yer kutsal topraktır.

34 Elbette, halkımın Mısır'da ne kadar eziyet çektiğini gördüm. Ah çekmelerini işittim ve onları kurtarmak için indim. Şimdi gel, seni Mısır'a göndereceğim.†

35 Kendisinden yüz çevirdikleri adam Musa'ydı. Ona 'Seni üzerimize kim lider ve yargıç yaptı?' demişlerdi. Musa Allah'ın gönderdiği kişiydi. Çalının içinden görünen meleğin aracılığıyla Allah onu hem lider, hem kurtarıcı yaptı.

36 Evet bu adam halkı Mısır'dan çıkardı. Mısır'da, Kızıldeniz'de ve ıssız yerlerde kırk yıl boyunca mucizeler ve harikalar yaptı.

Ş 7:28 Çıkış 2:14 \* 7:32 Çıkış 3:6 † 7:34 Çıkış 3:5,7,8,10

37 Bu aynı Musa İsrailoğullarına dedi ki, ‘Allah size kardeşlerinizin arasından benim gibi bir peygamber ortaya çıkaracak.’‡

38 Aynı Musa ıssız yerlerde Allah’ın topluluğu arasında yaşıyordu. Atalarımızla beraber olan Musa Sina Dağı’nda kendisiyle konuşan meleklerle görüştü. Bize ulaştırmak için, ondan hayat veren sözler aldı.

39 Atalarımız onun sözünü dinlemek istemediler. Onu reddettiler. Yüreklerinde Mısır’a dönme hevesi vardı.

40 Harun’a şöyle dediler: ‘Bizim için önümüzden gidecek olan tanrılar yap. Çünkü bizi Mısır’dan çıkaran şu Musa’ya ne oldu bilmiyoruz.’§

41 O zaman dana şeklinde bir put yaptılar. Puta tapmak için kurban kestiler. Kendi elleriyle yaptıkları put için bayram yaptılar.

42 Allah ise onlardan yüz çevirdi. Onları gökteki yıldızlara tapsınlar diye kendi hallerine bıraktı. Peygamberlerin kitabında yazıldığı gibi:

‘Ey İsrail halkı, kırk yıl boyunca  
ıssız yerlerde bana mı adaklar, kurbanlar sundunuz?’

43 Hayır, siz Molek’in\* ibadet çadırını  
ve tanrınız Refan’ın† yıldızını taşıdınız.  
Bunlar tapmak için yaptığınız putlardı.  
Ben de sizi Babil’in ötesine süreceğim.‡

‡ 7:37 Yasanın Tekrarı 18:15 § 7:40 Çıkış 32:1 \* 7:43 Molek’in Molek eski Filistin halkının taptığı gök ve güneş tanrısı. † 7:43 Refan’ın Refan Satürn gezegeniyle ilgili olan ve eski çağlarda bazı Filistinli halkların taptığı bir tanrıydı. ‡ 7:43 Amos 5:25-27 (Septuaginta adlı Eski Antlaşma’nın Grekçe tercümesinden.)

44 İssız yerlerde atalarımızın ‘Şahitlik Çadırı’ denen ibadet çadırı vardı. Musa’yla konuşan Allah ona bu çadırı yapmasını buyurmuştu. Musa da onu kendisine gösterilen örneğe göre yaptı.

45 Atalarımız Şahitlik Çadırı’nı önceki kuşaktan teslim aldılar. Onu Yeşu’nun önderliğinde diğer milletlerin topraklarını ele geçirdikleri zaman buraya getirdiler. Allah o milletleri önlerinden kovdu, topraklarını atalarımıza verdi. Çadır Davud’un zamanına kadar kaldı.

46 Davud Allah’ın lütfuna kavuştu. Allah’tan İsrail halkına bir tapınak yapmak için izin istedi.

47 Ama Allah’a tapınak yapan Süleyman oldu.

48 Ne var ki, yüce Allah ellerle yapılmış binalarda oturmaz. Peygamberin söylediği gibi:

49 ‘Rab diyor ki,

Gökyüzü benim tahtımdır,  
yeryüzü de ayaklarıma basamaktır.

Bana nasıl bir ev yapacaksınız?

Ya da dinlenme yerim neresi?

50 Bütün bunları yapan, benim elim değil miydi?’§

51 Sizi dik kafalılar! Yürekleriniz ve kulaklarınız hâlâ sünnetsiz.\* Siz her zaman Kutsal Ruh’a karşı koyuyorsunuz. Atalarınızın yaptığı gibi yapıyorsunuz.

52 Atalarınız peygamberlerin hangisine eziyet etmediler ki? Doğru Olan’ın† geleceğini önceden bildiren peygamberleri bile öldürdüler. Siz de

§ 7:50 Yeşaya 66:1,2 \* 7:51 Kulaklarınız hâlâ sünnetsiz Kulakları Allah’ın sözünü işitmek için açık değildi. † 7:52 Doğru Olan İsa Mesih demektir. Eski zamanın peygamberleri Mesih’in doğruluğunu açıklamıştı. Pilatus da İsa’nın suçsuzluğunu duyurdu. Ama yine de Yahudi liderler Pilatus’u İsa’yı öldürmeye zorladılar.

şimdi Doğru Olan'a ihanet edip O'nun katilleri oldunuz!

<sup>53</sup> Siz Tevrat'ı meleklerin aracılığıyla aldınız, ama yerine getirmediğiniz.”

### *İstefanos'u taşıyarak öldürdüler*

<sup>54</sup> Bunu işitince, öfkeden kudurdular ve İstefanos'a karşı diş bilemeye başladılar.

<sup>55</sup> Fakat o, Kutsal Ruh'la doldu, gözlerini göğe dikti. Allah'ın görkemini ve İsa'nın Allah'ın sağ tarafında durduğunu gördü

<sup>56</sup> ve şöyle dedi: “İşte, göklerin açıldığını ve İnsan Oğlu'nun Allah'ın sağ tarafında durduğunu görüyorum.”

<sup>57</sup> Bunun üzerine var güçleriyle bağırarak, kulaklarını tıkayıp hep birlikte İstefanos'a saldırdılar.

<sup>58</sup> Onu şehirden çıkarıp taşlamaya başladılar. İstefanos'a karşı şahitlik etmiş olanlar da kaftanlarını çıkarıp Saul adında genç bir adamın ayaklarının dibine bıraktılar.

<sup>59</sup> Onlar İstefanos'u taşlarken, o “Ya Rab İsa, ruhumu al!” diye yalvardı.

<sup>60</sup> Dizlerinin üstüne düşüp yüksek sesle, “Ya Rab, bu günahı onlara sayma!” Bunu söyledikten sonra gözlerini yaşama kapadı.

## 8

<sup>1</sup> Saul İstefanos'un öldürülmesine razı gelmişti.

### *Yeruşalim'deki imanlılara eziyet*

O gün Yeruşalim'deki imanlılar topluluğuna karşı korkunç bir eziyet zamanı başladı. Elçilerden

başka, imanlıların hepsi Yahudiye ve Samiriye bölgelerinde her tarafa dağıldılar.

<sup>2</sup> Allah'tan korkan bazı adamlar da İstefanos'un cenazesini kaldırdılar. Ondan sonra İstefanos için derin üzüntüyle yas tuttular.

<sup>3</sup> Saul ise imanlılar topluluğunu yok etmeye çalıştı. Ev ev dolaşıp kadın erkek demeden, imanlıları dışarı sürüklüyor, hapishaneye atıyordu.

### *Filipus Samiriye bölgesinde*

<sup>4</sup> Bunun üzerine dağılmış olan imanlılar her yeri dolaşarak Allah'ın sözünü müjdelediler.

<sup>5</sup> Filipus da Samiriye şehrine\* gitti ve oradaki ilere Mesih hakkında vaaz etmeye başladı.

<sup>6</sup> Halk Filipus'un söylediklerini işitip yaptığı mucizeleri gördü. Söylediklerini can kulağıyla dinlediler.

<sup>7</sup> Çünkü şeytani ruhlar birçoklarının içinden var gücüyle bağırarak çıkıyordu. Birçok felçli ve sakat insan şifa buluyordu.

<sup>8</sup> Böylece o şehirde büyük sevinç oldu.

<sup>9</sup> Aynı şehirde Simun adında bir adam vardı. Bir süreden beri orada büyücülük yaparak Samiriye halkını şaşkına çeviriyordu. Kendisinin önemli bir adam olduğunu söylüyordu.

<sup>10</sup> Küçük büyük, herkes onu dikkatle dinliyordu. Şöyle diyorlardı: "Bu adam, 'Allah'ın Büyük Gücü' denen kişidir!"

<sup>11</sup> Halkı uzun zamandan beri yaptığı büyücülükle şaşkınlık içinde bırakmıştı. Bu yüzden onu dikkatle dinliyorlardı.

---

\* **8:5** Samiriye şehri Daha önce Samiriye adıyla tanınmış olan Samiriye bölgesinin başkenti Sebaste.

12 Filipus ise, halka Allah'ın Krallığını ve İsa Mesih'in adını müjdeliyordu. Onlar da Filipus'un söylediklerine inandılar. Kadın erkek, hepsi vaftiz oldu.

13 Simun'un kendisi bile inandı. Vaftiz olduktan sonra Filipus'un yanından ayrılmadı. Yapılan olağanüstü harikaları ve mucizeleri görünce şaşırıp kaldı.

14 Yeruşalim'deki elçiler Samiriye halkının Allah'ın sözünü kabul ettiğini öğrenince Petrus'la Yuhanna'yı onlara gönderdiler.

15 Petrus'la Yuhanna oraya varınca iman edenlerin Kutsal Ruh'u almaları için dua ettiler.

16 Çünkü Kutsal Ruh henüz hiçbirinin üzerine inmemişti. Sadece Rab İsa'nın adıyla vaftiz olmuşlardı.

17 Sonra Petrus'la Yuhanna iman edenlere elleriyle dokunup onları kutsadılar. Onlar da Kutsal Ruh'u aldılar.

18 Simun Kutsal Ruh'un elçilerin dokunmasıyla verildiğini görünce onlara para teklif etti.

19 "Bana da aynı yetkiyi verin. Öyle ki, ellerimle kime dokunursam o Kutsal Ruh'u alsın" dedi.

20 Ama Petrus ona şöyle dedi: "Paran seninle birlikte yok olsun! Çünkü Allah'ın karşılıksız verdiğini sen parayla satın alabileceğini sandın.

21 Bu işte senin ne payın, ne de hakkın var. Çünkü Allah'ın gözünde yüreğin dürüst değil.

22 Onun için bu kötü niyetinden tövbe et. Rabbe yalvar, eğer mümkünse, senin yüreğindeki bu niyet bağışlansın.

23 Çünkü senin kıskançlıkla dolu ve günaha esir olduğunu görüyorum."

24 Simun cevap verip şöyle dedi: “Siz benim için Rabbe yalvarın ki söylediğiniz şeylerden hiçbiri başıma gelmesin.”

25 Böylece Petrus’la Yuhanna İsa hakkında şahitlik edip Rabbin sözünü duyurdular. Sonra Yerus alim’e d onerken Samiriyelilerin birçok köyünde Müjde’yi duyurdular.

### *Filipus ve Etiyopyalı vezir*

26 O arada Rabbin bir meleği Filipus’a Şunu söyledi: “Kalk, güneye doğru, Yerus alim’den Gazze’ye inen ıssız yola git!”

27 Filipus da kalkıp oraya gitti. Yolda Etiyopyalı† bir hadıma‡ rastladı. Adam Etiyopya kraliçesi Kandake’nin vezirlerinden biriydi. Kraliçenin bütün hazinesinden sorumluydu. Allah’a ibadet etmek için Yerus alim’e gelmişti.

28  lkesine d onerken at arabasında oturmuş, peygamber Yeşaya’nın kitabını okuyordu.

29 Kutsal Ruh Filipus’a, “Git, Şu arabaya yetiŐ” dedi.

30 Filipus koŐup at arabasının yanına vardı. Vezirin Yeşaya Peygamber’in kitabından okuduğunu işitince ona sordu: “Acaba okuduklarını anlıyor musun?”

31 Vezir de Şöyle cevap verdi: “Birisi bana yol göstermedikçe nasıl anlayabilirim?” Ondan sonra Filipus’un arabaya binip yanına oturmasını rica etti.

---

† 8:27 Etiyopyalı O zamanlarda Etiyopya krallığı bugünkü Sudan’ın ve Etiyopya’nın bazı bölgelerini içine alıyordu. ‡ 8:27 Hadım  ocuk yapamayan, erkeklıği alınmıŐ erkek. Eski  ağda saraylarda kadınların hizmetinde olan erkeklerin erkeklıği alınırdı.

32 Vezirin Kutsal Yazılar'dan okuduğu parça şuydu:

“Koyun gibi kesilmeye götürüldü.

Kuzu kırkıcının önünde nasıl ses çıkarmazsa,  
o da ağzını açmadı.

33 Aşağılandı ve adaletten yoksun kaldı.

Soyundan kim söz edecek?

Çünkü O'nun yeryüzündeki hayatına son verildi.”§

34 Vezir de Filipus'a dönüp şöyle dedi: “Rica ederim, söyle bana, peygamber kimden söz ediyor? Kendisinden mi yoksa başka birisinden mi?”

35 Filipus Kutsal Yazılar'ın o bölümünden başlayarak vezire İsa'yı müjdeledi.

36-37 Yollarına devam ederlerken, su bulunan bir yere geldiler. O zaman vezir şöyle dedi: “İşte su! Vaftiz olmama ne engel var?”\*

38 Sonra at arabasının durdurulmasını buyurdu. Filipus'la vezir birlikte suya indiler. Filipus da onu vaftiz etti.

39 Sudan çıktıklarında Rabbin Ruhu Filipus'u hemen alıp götürdü. Yoluna sevinçle devam eden vezir, Filipus'u bir daha görmedi.

40 Filipus ise kendini Aşdod şehrinde buldu. Sezariye'ye varıncaya kadar, bütün kasabaları dolaşarak Müjde'yi duyurdu.

---

§ 8:33 Yeşaya 53:7-8 (Septuaginta adlı Eski Antlaşma'nın Grekçe tercümesinden.)

\* 8:36-37 Bazı Grekçe el yazmaları, “Filipus, ‘Bütün yüreğinle iman edersen, vaftiz olabilirsin’ dedi. Vezir de, ‘İman ediyorum ki, İsa Mesih Allah'ın Oğlu'dur’ dedi” sözlerini de içerir.



## 9

*Saul imana geliyor*

<sup>1</sup> Bu arada Saul hâlâ Rabbin öğrencilerini tehdit ediyor, onlara karşı ölüm kusuyordu. Başrahibe gitti.

<sup>2</sup> Ondan Şam\* şehrindeki toplantı yerlerine mektuplar yazmasını istedi. Erkek kadın demeden İsa'nın yolunda kimi bulsa tutuklayıp Yeruşalim'e getirecekti.

<sup>3</sup> Saul yolculuk yaparken Şam'a yaklaştı. Birdenbire gökten bir ışık onun etrafını aydınlattı.

<sup>4</sup> Saul yere yıkılıp bir ses duydu. Ses, "Saul, Saul! Niçin bana eziyet ediyorsun?" dedi.

<sup>5</sup> Saul, "Kimsin, Efendim?" diye sordu.

Gelen cevap şuydu: "Ben senin eziyet ettiğin İsa'yım.

<sup>6</sup> Haydi, kalk ayağa, şehre gir ve ne yapacağın sana söylenecek."

<sup>7</sup> Saul'la birlikte yolculuk yapan adamların dilleri tutuldu ve oldukları yerde kalakaldılar. Sesi işittiler ama kimseyi göremediler.

<sup>8</sup> Saul yerden kalktı. Fakat gözlerini açtığı anda hiçbir şey göremedi. Yol arkadaşları onu elinden tutarak Şam şehrine götürdüler.

<sup>9</sup> Saul'un gözleri üç gün görmedi. O sürede hiçbir şey yiyip içmedi.

<sup>10</sup> Şam'da İsa'nın Hananya adında bir öğrencisi vardı. Rab ona olağanüstü bir görüntüde göründü. Ona, "Hananya!" dedi.

---

\* **9:2** Şam Damaskus olarak da bilinen Şam eski zamanlardan bugüne kadar Suriye'de önemli bir şehir.

O da, “Buyur, ya Rab!” dedi. “Dinliyorum.”

<sup>11</sup> Rab ona şunları söyledi: “Kalk, Doğru Sokak denilen sokakta Yahuda’nın evine git. Orada Saul adında Tarsuslu bir adamı sor. O şu anda dua ediyor.

<sup>12</sup> Olağanüstü bir görüntü gördü. Görüntüde Hananya adında bir adam içeri girdi ve gözlerinin açılması için ona dokundu.”

<sup>13</sup> Hananya ise şöyle cevap verdi: “Ya Rab, bu adam hakkında birçok kişiden haber aldım. Yeruşalim’de senin kutsal halkına ne kadar zarar verdiğini duydum.

<sup>14</sup> Burada da senin adını anan herkesi tutuklamak için başrahiplerden yetki almış.”

<sup>15</sup> Fakat Rab ona şöyle dedi: “Git, çünkü bu adamı ben seçtim. Adımı diğer milletlere, krallara ve İsrailoğullarına bildirecek aracım olacak.

<sup>16</sup> Benim adım uğruna ne kadar acı çekmesi gerektiğini ona göstereceğim.”

<sup>17</sup> O zaman Hananya yola çıkıp o eve girdi. Saul’a elleriyle dokunup şöyle dedi: “Saul kardeş, sen buraya gelirken yolda sana görünen Rab, yani İsa, gözlerin açılsın ve Kutsal Ruh’la dolaysın diye beni gönderdi.”

<sup>18</sup> Aynı anda Saul’un gözlerinden balık pulları gibi bir şeyler düştü ve o yeniden görmeye başladı. Kalkıp vaftiz oldu.

<sup>19</sup> Sonra yemek yiyip kuvvet buldu.

### *Saul Şam ve Yeruşalim’de*

Saul birkaç gün İsa’nın Şam’daki öğrencilerinin yanında kaldı.

20 Hemen Yahudilerin toplantı yerlerinde İsa hakkında vaaz etmeye başladı. “O Allah’ın Oğlu’dur” diyordu.

21 Saul’u duyan herkes hayret içinde kalıp şöyle dedi: “Yeruşalim’de bu adı ananları yok etmeye çalışan adam bu değil mi? Buraya da onları tutuklayıp başrahiplerin önüne çıkarmak için gelmedi mi?”

22 Fakat Saul’un vaazları gittikçe daha etkili oldu. İsa’nın Mesih olduğunu kanıtlayarak Şam’da oturan Yahudileri cevapsız bıraktı.

23 Uzun süre sonra, Yahudi liderler Saul’u öldürmek için gizli bir plan kurdular.

24 Ama Saul onların planının haberini aldı. Şehrin kapılarını gece gündüz gözlüyorlardı. Saul şehirden çıkacak olursa onu öldüreceklerdi.

25 Saul’un öğrencileri ise onu gece alıp büyük bir sepet içinde şehir duvarının bir deliğinden aşağıya indirdiler.

26 Bunun üzerine Saul Yeruşalim’e gitti. İsa’nın öğrencilerine katılmaya çalıştı, ama hepsi ondan korktular. Onun bir öğrenci olduğuna inanmadılar.

27 Fakat Barnaba yardımına gelip onu elçilerin yanına götürdü. Onlara Saul’un nasıl yolda Rabbi gördüğünü, Rabbin de onunla konuştuğunu ve Saul’un Şam’da İsa adını nasıl korkusuzca duyurduğunu anlattı.

28 Saul elçilerle kaldı. Onlarla birlikte Yeruşalim’de serbestçe dolaşırken, Rabbin adını korkusuzca duyuruyordu.

29 Saul Grekçe konuşan Yahudilerle sohbet edip tartışıyordu. Onlar ise onu öldürmeyi planlıyorlardı.

30 İmanlı kardeşler bu durumdan haber alınca, Saul'u Sezariye şehrine götürdüler, oradan da Tar-sus'a gönderdiler.

31 Böylece bütün Yahudiye, Celile ve Samiriye bölgelerindeki imanlılar topluluğu esenliğe kavuştu ve güçlendi. Topluluk Rab korkusu içinde yaşayıp Kutsal Ruh'un verdiği cesaretle büyümeye devam etti.

### *Petrus'un hizmeti: Eneas ve Tabita*

32 Öyle oldu ki, Petrus oradan oraya dolaşırken, Lidda kasabasındaki imanlılara da uğradı.

33 Orada Eneyas adında bir adama rast geldi. Eneyas felçliydi. Sekiz yıldan beri yatalaktı.

34 Petrus ona dedi: "Eneyas, İsa Mesih seni iyileştiriyor. Kalk, yatağını topla." O da anında kalktı.

35 Lidda ve Şaron'da oturanların hepsi adamı görünce Rabbe döndüler.

36 Yafa şehrinde İsa'nın öğrencilerinden Tabita adında bir kadın vardı. Kadının adı "Ceylan" anlamına gelir. Bu kadın devamlı iyilik yapıp fakirlere yardım ederdi.

37 O günlerde hastalanıp öldü. Ölüsünü yıkadıktan sonra evinin üst katındaki odaya koydular.

38 Lidda ise Yafa şehrine yakındı. Yafa'daki imanlılar Petrus'un Lidda'da olduğundan haber aldılar. Bunun için ona iki adam yolladılar. Adamlar Petrus'a şöyle yalvardılar: "Haydi hiç oyalanmadan bize gel!"

39 Petrus da kalkıp onlarla gitti. Eve varınca, onu üst kattaki odaya götürdüler. Bütün dul kadınlar Petrus'un etrafında toplandılar. Ağlayarak

ona Tabita'nın hâlâ aralarındayken diktiği bütün paltoları ve diğer elbiseleri gösterdiler.

<sup>40</sup> Fakat Petrus onların hepsini odadan çıkardı. Diz çöküp dua etti. Sonra ölüye döndü ve “Tabita, kalk!” dedi. Tabita gözlerini açtı ve Petrus'u görünce doğruldu.

<sup>41</sup> Petrus da ona elini uzattı ve onu ayağa kaldırdı. Sonra dul kadınları ve diğer imanlıları çağırıp onlara Tabita'yı diri olarak gösterdi.

<sup>42</sup> Bu olayın haberi bütün Yafa'ya yayıldı ve birçok kişi Rabbe iman etti.

<sup>43</sup> Ondan sonra Petrus uzun bir süre Yafa'da derici Simun adında bir adamın evinde kaldı.

## 10

### *Kornelyus Petrus'u çağırıyor*

<sup>1</sup> Sezariye şehrinde Kornelyus adında bir adam vardı. Roma ordusunun “İtalyan” bölümünde yüzbaşıydı.

<sup>2</sup> Bütün ev halkıyla birlikte Allah'a saygı ve korkuyla kulluk eden bir adamdı. Fakir halka cömertlikle yardım edip Allah'a sürekli dua ederdi.

<sup>3</sup> Bir gün öğleden sonra saat üçe doğru olağanüstü bir görüntüde Allah'ın bir meleğini açıkça gördü. Melek içeri girdi ve ona, “Kornelyus!” dedi.

<sup>4</sup> Kornelyus gözlerini ona dikti. Korku içinde, “Ne var, efendim?” dedi.

Melek ona şöyle dedi: “Allah senin dualarını ve fakirlere yaptığın yardımları huzuruna yükselen bir hoş koku gibi kabul etti.

<sup>5</sup> Şimdi Yafa şehrine adam yolla, Petrus lakabıyla bilinen Simun adlı adamı çağır!

6 O, derici Simun adında birinin evinde kalıyor. Onun evi de deniz kenarındadır”.

7 Kendisiyle konuşan melek ayrıldıktan sonra Kornelyus ev kölelerinden ikisini, bir de özel yardımcılarından dindar bir askeri yanına çağırıldı.

8 Her şeyi anlattıktan sonra onları Yafa'ya yolladı.

9 Ertesi gün öğleye doğru yolda ilerleyip şehre yaklaşırlarken Petrus dua etmek için evin damına çıktı.

10 Acıkınca yemek istedi. Yemek hazırlanırken, Petrus olağanüstü hale dalıp bir görüntü gördü.

11 Göğün açıldığını ve büyük bir çarşafa benzeyen bir şeyin indiğini gördü. Çarşaf dört köşesinden tutulup yere kadar sarkıtıldı.

12 Onun içinde her çeşit dört ayaklı hayvan, sürüngen ve kuş bulunuyordu.

13 Bir ses ona, “Petrus, kalk, kes ve ye!” dedi.

14 Fakat Petrus şöyle cevap verdi: “Ya Rab! Bu, kesinlikle olmaz! Ben şimdiye kadar murdar ya da din bakımından kirli olan hiçbir şey yemedim!”

15 Ses ona ikinci defa geldi: “Allah'ın temiz kıldığı şeyleri, artık murdar sayma!”

16 Bu üç defa oldu. Sonra çarşafa benzeyen şey hemen göğe çekildi.

17 Petrus'un kafası iyice karışmıştı. Görmüş olduğu olağanüstü görüntünün anlamını kestiremiyordu. Tam o sırada, Kornelyus'un gönderdiği adamlar sora sora Simun'un evini buldular ve kapının önünde durdular.

18 Yüksek sesle, “Petrus lakabıyla bilinen Simun adında biri burada mı kalıyor?” diye sordular.

19 Petrus daha o görüntünün ne anlama geldiğini düşünürken, Kutsal Ruh ona, “Bak, üç adam seni arıyor” dedi.

20 “Kalk, aşağı in, hiç çekinmeden onlarla git. Çünkü onları ben gönderdim.”

21 Petrus inip adamların yanına gitti ve şöyle dedi: “İşte, aradığınız kişi benim. Ne için geldiniz?”

22 Şöyle dediler: “Kornelyus adında bir yüzbaşı var. O, Allah’tan korkan doğru bir adamdır. Bütün Yahudi halkı ona saygı duyar. Allah ona kutsal bir melek aracılığıyla buyruk vermiş, seni evine çağırmasını, söyleyeceğin sözleri dinlemesini emretmiş.”

23 Bunun üzerine Petrus onları içeri buyurup misafir etti.

Ertesi gün Petrus kalkıp onlarla birlikte yola çıktı. Yafa’daki imanlılardan bazıları ona eşlik ettiler.

24 Bir gün sonra Sezariye’ye vardılar. Kornelyus onları bekliyordu. Bütün akrabalarını ve yakın arkadaşlarını da çağırmişti.

25 Petrus evine girecekken Kornelyus onu karşıladı ve eğilip ayaklarına kapandı.

26 Ama Petrus onu ayağa kaldırıp şöyle dedi: “Kalk, ben de sadece bir insanım.”

27 Kornelyus’la konuşa konuşa eve girdi ve orada bir sürü kişiyi toplanmış buldu.

28 Onlara şunları söyledi: “Siz kendiniz biliyorsunuz ki, bir Yahudinin bir yabancıyla yakın ilişki kurması, onu ziyaret etmesi dinimize aykırıdır. Fakat Allah bana hiç kimseyi murdar ya da din bakımından kirli saymamam gerektiğini gösterdi.

29 Bunun için çağrıldığım zaman, problem çıkarmadan geldim. Şimdi sorabilir miyim, beni ne maksatla buraya çağırttınız?”

30 Kornelyus şöyle cevap verdi: “Üç gün önce aynı saatte, öğleden sonra saat üçte evimde dua ediyordum. Aniden parlak elbise giyinmiş bir adam önüme çıktı.

31 O bana şöyle dedi: ‘Kornelyus, Allah senin dualarını işitti ve fakirlere yaptığın yardımları kabul etti.

32 Bu nedenle Yafa şehrine haber gönder ve Petrus lakabıyla bilinen Simun’u çağır. O, deniz kenarında derici Simun’un evinde kalıyor.’

33 Böylece sana hemen haber yolladım. Sen de iyilik ettin ve geldin. Evet, biz burada hepimiz Allah’ın huzurunda toplandık. Rabbin sana buyurduğu her şeyi dinlemeye hazırız”.

34 Petrus şöyle konuşmaya başladı: “Gerçekten anladım ki, Allah insanlar arasında ayırım yapmaz.

35 Hangi millettense olursa olsun kendisinden korkan ve doğru olanı yapan kişiyi kabul eder.

36 Allah’ın İsrailoğullarına bildirdiklerinden haberiniz var. O, İsa Mesih’in aracılığıyla esenlik müjdeledi. İsa Mesih herkese hâkim olan Rab’dir.

37 Yahudiye’nin her tarafında neler olduğunu biliyorsunuz. Olaylar, Yahya’nın vaftiz çağrısından sonra Celile bölgesinde başladı.

38 Allah Nasıralı İsa’yı meshetti\* ve Kutsal Ruh’la güçlendirdi. İsa her tarafı gezip iyilik yaptı. İblis’in

---

\* **10:38** Allah Nasıralı İsa’yı meshetti. Özel bir görev için seçti.



eziyet ettiği insanların hepsini iyileştirdi. Çünkü Allah O'nunla birlikteydi.

39 Biz de İsa'nın Yahudi topraklarında ve Yeruşalim'de yaptığı her şeye şahidiz. O'nu çarmıha asıp öldürdüler.

40 Fakat Allah O'nu üçüncü gün ölümden diriltti ve O'nu diri olarak insanlara gösterdi.

41 İsa bütün halka görünmedi. Allah'ın önceden seçtiği şahitlere göründü. O şahitler biziz. İsa ölümden dirildikten sonra O'nunla birlikte yedik içtik.

42 O, halka vaaz etmemizi emretti. Allah İsa'yı ölümlerle dirilerin yargıncı olarak seçti. Buna şahitlik etmemizi buyurdu.

43 Bütün peygamberler İsa hakkında şahitlik ediyor, 'O'na iman eden herkesin günahları O'nun adıyla bağışlanacak' diyorlar."

44 Petrus daha bu sözleri söylerken, Kutsal Ruh konuşmayı dinleyen herkesin üzerine indi.

45 Petrus'la birlikte gelen Yahudi imanlılar şaşırıp kaldılar. Çünkü Allah, Kutsal Ruh armağanını Yahudi olmayanların üzerine dökmüştü.

46 Yahudi imanlılar Yahudi olmayanların da başka diller konuşup Allah'ı övdüklerini duydular.

Bunun üzerine Petrus şöyle dedi:

47 "Madem onlar bizim gibi Kutsal Ruh'u almışlar, kimse suyla vaftiz olmalarına engel olamaz, değil mi?"

48 Böylece İsa Mesih'in adıyla vaftiz olmalarını buyurdu. Sonra onlar Petrus'un birkaç gün daha yanlarında kalmasını rica ettiler.

# 11

## *Petrus'un Yeruslm'deki imanlılara açıklaması*

<sup>1</sup> Bu arada elçiler ve Yahudiye'deki imanlılar, diğer milletlerin de Allah'ın sözünü kabul ettiğini duydular.

<sup>2</sup> Petrus Yeruslm'e varınca, sünnete önem veren \* Yahudi imanlılar onu eleştirdiler.

<sup>3</sup> "Sen sünnetsiz kişilerle aynı çatı altına girip onlarla birlikte yemek yemişsin!" dediler.

<sup>4</sup> Petrus olup bitenleri onlara tek tek anlatmaya başladı.

<sup>5</sup> "Ben Yafa şehrindeyken dua ediyordum" dedi. "O sırada olağanüstü hale dalıp bir görüntü gördüm. Büyük çarşafa benzeyen bir şey dört köşesinden tutulup gökten aşağıya indirildi. Bulduğum yere kadar geldi.

<sup>6</sup> Gözlerimi çarşafa dikip onu inceledim. Yeryüzünde yaşayan dört ayaklı hayvanlar, yabancı hayvanlar, sürüngenler ve kuşlar gördüm.

<sup>7</sup> Sonra bana, 'Petrus, kalk, kes ve ye!' diyen bir ses işittim.

<sup>8</sup> Fakat ben şöyle dedim: 'Ya Rab! Kesinlikle olmaz! Murdar ya da din bakımından kirli olan bir şey asla ağzıma girmede.'

<sup>9</sup> Ses ikinci defa gökten, 'Allah'ın temiz kıldığı şeyi, murdar sayma' dedi.

<sup>10</sup> Bu olay üç defa oldu. Ondan sonra her şey tekrar göğe çekildi.

---

\* **11:2** Sünnete önem veren Bu kişiler, Yahudi olmayan imanlıların da sünnet edilmesi gerektiğini savunan Yahudi imanlılardı.

11 Tam o anda kaldığım evin önünde üç adam durdu. Onlar Sezariye şehrinde bana gönderilmişlerdi.

12 Kutsal Ruh bana, problem çıkarmadan onlarla gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldi ve biz adamın evine girdik.

13 O da bize kendi evinde görünen meleği nasıl gördüğünü anlattı. Melek ona şöyle demiş: ‘Yafa’ya haber yolla ve Petrus lakabıyla bilinen Simun’u buraya çağırt.

14 Onun sana söyleyeceği sözlerle sen ve bütün ev halkın kurtuluş bulacaksınız.’

15 Konuşmaya başladım. Tam o sırada Kutsal Ruh üzerimize ilk indiği gibi onların üzerine de indi.

16 O zaman Rabbin şu sözü aklıma geldi: ‘Yahya suyla vaftiz etti, ama siz Kutsal Ruh’la vaftiz olacaksınız.’

17 Allah onlara, Rab İsa Mesih’e iman eden bizlere verdiği gibi aynısını verdi. Bu durumda ben kimim ki, Allah’a karşı geleyim?”

18 Bunu işitince yatıştılar ve Allah’ı yüceltip şöyle dediler: “Demek, Allah diğer milletlere de tövbe edip sonsuz yaşama kavuşma fırsatını vermiş.”

### *Antakya’daki imanlılar topluluğu*

19 İstefanos’un öldürülmesinden sonra eziyet sonucu dağılan imanlılar ta Fenike, Kıbrıs ve Antakya’ya kadar gittiler. İsa hakkındaki haberi Yahudilerden başka kimseye duyurmadılar.

20 Fakat aralarında bazı Kıbrıslı ve Kireneli adamlar vardı. Onlar Antakya’ya gelip Greklerle de konuşmaya başladılar. Greklere Rab İsa’yı müjdelediler.

21 Rabbin eli onların üzerindeydi ve birçok kişi iman edip Rabbe döndü.

22 Olup bitenlerin haberi Yeruslm'deki imanlılar topluluğuna ulaştı. Bunun üzerine Barnaba'yı Antakya'ya yolladılar.

23 Barnaba oraya vardığıında Allah'ın oradakilere gösterdiği lütfu görünce sevindi. Rabbe canı gönülden sadık kalmaları için herkese cesaret verdi.

24 O, Kutsal Ruh ve imanla dolu, iyi bir adamdı. Böylece daha birçok kişi Rabbin topluluğuna katıldı.

25 Bundan sonra Barnaba, Saul'u aramak için Tarsus'a gitti.

26 Onu bulunca da Antakya'ya geri getirdi. Bir yıl boyunca imanlılar topluluğuna katılıp birçok kişiyi eğittiler. İsa'nın ğrencilerine Hristiyan† adı ilk kez Antakya'da verildi.

27 O günlerde Yeruslm'den birkaç peygamber Antakya'ya geldi.

28 Onların arasında Hagabos adında biri vardı. O ayağa kalkıp bütün dünyada korkunç bir kıtlık olacağını Kutsal Ruh aracılığıyla bildirdi. Bu kıtlık da İmparator Klavdiyus'un zamanında oldu.

29 Bunun üzerine Antakya'daki imanlılar Yahudiye'de yaşayan imanlılara yardım etmeye karar verdiler. Her biri elinden geldiği kadar yardım gönderecekti.

30 Bağışlarını Barnaba ve Saul'un eliyle Yeruslm'deki topluluk liderlerine gönderdiler.

---

† 11:26 Hristiyan Grekçe "Hristianos" Hristos, yani Mesih taraftarı anlamına gelir.

## 12

### *Petrus'un mucizeyle hapisten kurtulması*

<sup>1</sup> O sırada kral Hirodes\* imanlılar topluluğundan bazı kişilere eziyet etmeye başladı.

<sup>2</sup> Yuhanna'nın kardeşi Yakub'u kılıçla öldürttü.

<sup>3</sup> Yahudilerin bundan memnun kaldığını fark edince Petrus'u da tutuklattı. O günlerde Mayısız Ekmek Bayramı kutlanıyordu.

<sup>4</sup> Petrus'u yakalatıp hapishaneye attırdı. Onu kollamak için başına dörder kişilik dört takım asker koydu. Özgürlük Bayramı'ndan sonra Petrus'u halkın önünde yargılamak istiyordu.

<sup>5</sup> Böylece Petrus hapishanede gözaltına alındı. Fakat imanlılar topluluğu onun için Allah'a canı gönülden dua ediyordu.

<sup>6</sup> Tam Hirodes'in onu halkın önünde yargılamak istediği günden önceki gece, Petrus iki zincirle bağlı olarak iki askerin arasında uyuyordu. Kapının önünde gardiyanlar durup, hapishanenin güvenliğini sağlıyorlardı.

<sup>7</sup> Birdenbire Rabbin bir meleği göründü. Hücrede ışık parladı. Melek Petrus'un yan tarafını dürtüp onu uyandırdı. "Çabuk kalk!" dedi. Bunun üzerine zincirler Petrus'un bileklerinden düştü.

<sup>8</sup> Melek ona şöyle dedi: "Kemerini bağla ve ayaklarına sandaletlerini giy!" Petrus da öyle yaptı. Melek, "Paltonu üstüne al ve peşimden gel" dedi.

<sup>9</sup> Petrus dışarı çıktı ve meleğin arkasından gitti. Meleğin yaptığının gerçek olduğunu anlamıyor, olağanüstü bir görüntü gördüğünü sanıyordu.

---

\* **12:1** Hirodes Büyük Hirodes'in torunu 1. Hirodes Agrippa.

10 Birinci ve ikinci nöbetçiyi geçtiler, sonra şehre açılan demir kapıya kadar geldiler. Kapı kendiliğinden açıldı. Dışarı çıkıp sokağın sonuna kadar yürüdüktan sonra melek birdenbire Petrus'un yanından ayrıldı.

11 O zaman Petrus kendine geldi ve şöyle dedi: "Rab bana meleşini göndermiş! Bunu şimdi gerçekten anlıyorum. Rab beni Hirodes'in elinden ve Yahudi halkının bana yapmayı umduğu her şeyden kurtardı."

12 Petrus olanların farkına varınca Meryem'in evine gitti. Meryem Markos lakabıyla bilinen Yuhanna'nın annesiydi. Orada birçok kişi toplanmış dua ediyordu.

13 Petrus evin dış kapısını çaldı. Roda adında hizmetçi kız kapıyı açmaya gitti.

14 Petrus'un sesini tanıdı, ama o kadar sevinçliydi ki, kapıyı açmadan içeri koştu. "Petrus kapıda duruyor!" diye haber verdi.

15 Ona, "Sen çıldırmışsın!" dediler. Fakat kız ısrar edince, "Galiba onun meleşidir" dediler.

16 Petrus ise kapıyı çalmaya devam etti. Kapıyı açıp onu gördüler ve şaşırıp kaldılar.

17 Petrus susmaları için eliyle işaret etti. Onlara Rabbin kendisini nasıl hâpisten çıkardığını anlattı. "Bu haberi Yakub'a† ve diğer imanlılara götürün" dedi. Ondandan sonra oradan ayrıldı, başka yere gitti.

18 Sabah olunca askerler büyük telaşa düştü. "Petrus'a ne oldu?" diye sordular.

---

† 12:17 Yakub'a Burada adı geçen Yakub, Rab İsa'nın üvey kardeşi idi. Zamanla Yerusâlim'deki imanlılar topluluğunun lideri oldu.

19 Hirodes de Petrus'u arattı ama bulamadı. Bekçileri sorguya çekti ve öldürölmelerini emretti.

### *Hirodes'in ölümlü*

Ondan sonra Hirodes Yahudiye'den Sezariye şehrine gitti. Bir süre orada kaldı.

20 Hirodes, Sur ve Sayda şehir halklarına karşı çok öfkeliydi. Onlar da kralın saray yöneticisi olan Vlastus'u kendi taraflarına çektiler ve hep birlikte Hirodes'ten barış istemeye gittiler. Çünkü memleketlerinin yiyeceğı Hirodes'in ülkesinden geliyordu.

21 Karar verilen günde Hirodes krallık elbiselerini içinde tahtına oturdu. Onlara bir konuşma yapmaya başladı.

22 Halk ise, "Bu bir insanın sesi değil, bir tanrının sesi!" diye bağıırıp durdu.

23 Tam o anda Rabbin bir meleğı Hirodes'i çarptı. Çünkü o Allah'ı yücelteceğine kendini yüceltti. Bağırsak kurtları içini yedi ve böylece can verdi.

24 Allah'ın sözü ise yayılıyordu ve iman edenlerin sayısı günden güne artıyordu.

25 Barnaba ve Saul hizmetlerini bitirip Yerusölim'den Antakya'ya döndüler. Yanlarına Markos lakabıyla bilinen Yuhanna'yı da aldılar.

## 13

### *Barnaba'yla Saul'un görevlendirilmesi*

1 Antakya'daki imanlılar topluluğunda peygamberler ve öğretmenler\* vardı. Adları Barnaba,

---

\* 13:1 Öğretmenler İmanlıları Allah'ın sözüyle iman yolunda eğitenler.

Niger† lakabıyla bilinen Şimon, Kirene‡ şehriden Lukiyus, bölge kralı Hirodes'le birlikte büyümüş olan Menahem ve Saul'du.

<sup>2</sup> Onlar oruç tutup Rabbe ibadet ederken Kutsal Ruh şöyle dedi: “Barnaba'yla Saul'u özel bir hizmete çağırdım. Onları bana ayırın.”

<sup>3</sup> Oruç tutup dua ettikten sonra Barnaba'yla Saul'a elleriyle dokunarak kutsadılar. Sonra onları yolcu ettiler.

### *Kıbrıs adasında*

<sup>4</sup> Böylece Kutsal Ruh'un emriyle yola çıkan Barnaba'yla Saul Selefkiye§ limanına gittiler, oradan da gemiyle Kıbrıs'a geçtiler.

<sup>5</sup> Salamis şehrine varınca Yahudilerin toplantı yerlerinde Allah'ın sözünü duyurmaya başladılar. Yuhanna Markos onların yardımcısıydı.

<sup>6</sup> Bütün adayı boydan boya geçip Baf şehrine geldiler. Orada Baryeşu adında Yahudi bir büyücüyle karşılaştılar. O aynı zamanda sahte bir peygamberdi.

<sup>7</sup> Baryeşu, adanın valisi Sergiyus Pavlus'a devamlı eşlik ediyordu. Vali akıllı biriydi. Barnaba'yla Saul'u çağırtıp Allah'ın sözünü işitmek istedi.

<sup>8</sup> Baryeşu büyücü anlamına gelen Elimas adıyla tanınıyordu. O Barnaba'yla Saul'a karşı koydu ve valinin imana gelmesine engel olmaya çalıştı.

<sup>9</sup> Fakat Pavlus olarak da bilinen Saul Kutsal Ruh'la dolup gözlerini Elimas'a dikti

---

† **13:1** Niger Siyah anlamındaki bu takma adı, bu imanlının Afrikalı olduğunu gösterebilir. ‡ **13:1** Kirene Yıkıntıları bugün Libya'da bulunan şehir. § **13:4** Selefkiye Bugünkü Samandağ.



10 ve şöyle dedi: “Seni İblis oğlu, doğru olan her şeyin düşmanı! Yüreğın her türlü yalan ve dolandırıcılıkla dolu. Rabbin doğru yolunu çarpıtmaktan vazgeçmeyecek misin?”

11 İşte şimdi, Rab elini kaldırıp cezanı verecek. Kör olacaksın, bir süre güneşi göremeyeceksin!”

O anda Elimas'ın üzerine sis ve karanlık çöktü. Sağa sola dönerek elinden tutup yol gösterecek birini aradı.

12 Vali bu olanları görünce, Rab hakkında öğretilenlere hayran kaldı ve iman etti.

### *Pisidya sınırındaki Antakya'da*

13 Pavlus ve arkadaşları Baftan denize açılıp Pamfilya bölgesindeki Perge şehrine gittiler. Orada Yuhanna Markos onlardan ayrılıp Yerusâlim'e döndü.

14 Diğerleri Perge'den devam edip Pisidya sınırındaki Antakya şehrine\* vardılar. Şabat gününde Yahudilerin toplantı yerine girip oturdular.

15 Tevrat'tan ve peygamberlerin kitaplarından okunduktan sonra toplantı yerinin liderleri onları çağırıp şöyle dediler: “Kardeşler, halkımıza bir teşvik sözünüz varsa söyleyin.”

16 Pavlus ayağa kalktı. Eliyle işaret ederek şöyle konuştu: “Ey İsrail soyu ve Allah'tan korkan diğer milletler! Beni dinleyin!

---

\* **13:14** Pisidya sınırındaki Antakya Bu şehir Elçilerin İşleri 13:1 ayetindeki Antakya şehriyle karıştırılmamalı. Bu ayetteki Antakya Suriye'ye yakın Hatay ilinde hâlâ aynı adı taşıyan şehirdir. Pisidya Antakya'sının yıkıntıları ise bugünkü Isparta ilindedir.

17 Bu İsrail halkının ibadet ettiği Allah atalarımızı seçmişti. Mısır'da gurbette yaşarlarken Allah onları büyük bir halk yaptı. Sonra onları kolunun gücüyle Mısır'dan çıkardı.

18 Yaklaşık kırk yıl boyunca ıssız yerlerde onlara katlandı.

19 Kenan topraklarında yedi milleti yok etti ve topraklarını miras olarak halkımıza dağıttı.

20 Bütün bunlar yaklaşık dört yüz elli yıl sürdü.

Bundan sonra onlara hâkimler verdi. Bu da peygamber Samuel'in zamanına kadar sürdü.

21 Samuel'den bir kral seçmesini istediler. Allah da onlara Benyamin oymağından Kiş'in oğlu Saul'u kral yaptı. Kırk yıl böyle geçti.

22 Allah Saul'un krallığına son verdi ve kral olarak Davud'u başa geçirdi. Davud için şahitlik ederek şöyle dedi: 'Ben İşay'ın oğlu Davud'u buldum. O, gönlüme uygun bir adamdır ve bütün istediğimi yerine getirecek.'

23 Allah, verdiği vaadi yerine getirerek bu adamın soyundan İsrail halkına bir Kurtarıcı gönderdi. Bu Kurtarıcı İsa'dır.

24 İsa'nın ortaya çıkmasından önce Yahya bütün İsrail halkını tövbe edip vaftiz olmaya çağırdı.

25 Yahya, görevini tamamlarken hep şöyle diyordu: 'Sizce ben kimim? Ben Mesih değilim! Ama bakın, O benden sonra geliyor. O'nun ayaklarındaki sandaletlerini çözmeye layık değilim.'

26 Kardeşler, bu kurtuluş haberi, İbrahim'in soyundan gelenlere ve aranızda Allah'tan korkan diğerlerine, yani hepimize gönderildi.

27 Yerus alim'de oturanlar ve onların liderleri İsa'nın kim olduğunu fark etmediler ve O'nu yargıladılar. Böylece her Şabat günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirdiler.

28 Aslında O'nu ölüm cezasına çarptırmak için hiçbir sebep bulamadılar, ama yine de O'nun öldürülmesini Pilatus'tan istediler.

29 Kutsal Yazılar'da O'nun hakkında yazılanların hepsini yerine getirdikten sonra O'nu  armıhtan indirip mezara koydular.

30 Ama Allah O'nu ölümden diriltti.

31 İsa kendisiyle birlikte Celile bölgesinden Yerus alim'e gelmiş olanlara günlerce göründü. Onlar da Şimdi İsa için halka Şahitlik ediyorlar.

32-33 Biz de size Şu müjdeyi getiriyoruz: Allah atalarımıza verdiği vaadi onların torunları olan bizler için yerine getirdi. Bunu İsa'yı ortaya çıkarmakla yaptı. İkinci Mezmur'da da yazıldığı gibi:

'Sen benim oğlumsun,  
bugün ben sana baba oldum.'

34 Allah İsa'yı ölümden diriltti, bedeninin  r mesine hiçbir zaman izin vermeyecek. Allah bu konuda Şunları söyledi:

'Davud'a söz verdiğim kutsal ve kalıcı bereketleri size vereceğim.'

35 Bu sebeple başka bir Mezmur'da Şöyle diyor:

'Sen sadık hizmetk rının mezarda  r mesine izin vermeyeceksin.'

---

† 13:32-33 Mezmur 2:7 ‡ 13:34 Yeşaya 55:3 § 13:35 Mezmur 16:10 (Septuaginta adlı Eski Antlaşma'nın Grekçe tercümesinden.)

36 Davud kendi zamanında Allah'ın amacına hizmet ettikten sonra hayata gözlerini kapadı.\* Atalarının yanına gömüldü ve bedeni mezarda çürüdü.

37 Fakat İsa mezarda çürümedi. Allah O'nu ölümden diriltti.

38 Böylece kardeşler, şunu bilin ki, İsa sayesinde günahların bağışlandığı size bildiriliyor. Musa'ya verilen Tevrat, sizi günahlarınızdan kurtaramaz.

39 Fakat İsa'ya iman eden herkes, O'nun aracılığıyla kurtulur.

40 Bu sebeple dikkat edin, peygamberlerin söyledikleri başınıza gelmesin:

41 'Bakın, siz alay edenler,  
şaşkına dönün ve ortadan kaybolun!  
Çünkü sizin günlerinizde ben bir iş yapıyorum.  
Öyle bir iş ki, onu birisi size anlatsa bile,  
hiçbir zaman inanmayacaksınız.' †

42 Pavlus'la Barnaba dışarı çıkarken, oradakiler bir sonraki Şabat gününde aynı konularda vaaz etmelerini onlardan rica ettiler.

43 Toplantı yerindeki toplantı dağıldıktan sonra Yahudilerin ve Yahudi inancını kabul eden dindar yabancıların birçoğu Pavlus'la Barnaba'ya katıldı. Pavlus'la Barnaba bu insanlarla konuşup onları hep Allah'ın lütfuna güvenmeye teşvik ettiler.

44 Ertesi Şabat günü hemen hemen bütün şehir Rabbin sözünü duymak için toplandı.

---

\* **13:36** Hayata gözlerini kapadı Harfi harfine "uykuya daldı." Öldü demektir. İncil'de dirilme umuduna sahip imanlının ölümü uykuya benzetilir. † **13:41** Habakuk 1:5

45 Fakat Yahudi liderler kalabalığı görünce kıskançlıkla doldular. Pavlus'un söylediklerine karşı çıkıp ona hakaret etmeye başladılar.

46 Pavlus ve Barnaba ise cesaretle karşılık verdiler: "Allah'ın sözünün önce size bildirilmesi lazımdı. Madem siz onu reddediyorsunuz ve kendinizi sonsuz yaşama layık görmüyorsunuz, biz diğer milletlere dönüyoruz.

47 Çünkü Rab bize şöyle buyurdu: 'Seni milletlere ışık yaptım.

Dünyanın en uzak yerine kadar kurtuluş götüreceksin.'"<sup>‡</sup>

48 Yahudi olmayanlar bunu işitince sevinip Rabbin sözünü yüceltmeye başladılar. Sonsuz yaşama kavuşmak için seçilenlerin hepsi iman etti.

49 Rabbin sözü bütün o bölgede yayıldı.

50 Fakat Yahudi liderler, dindar olan saygın kadınları ve şehrin ileri gelen erkeklerini ayağa kaldırdılar. Pavlus'la Barnaba'ya eziyet etmeye kışkırttılar ve onları memleketlerinden kovdular.

51 Pavlus'la Barnaba ise onlara uyarı olsun diye, ayaklarının tozunu silktiler. Sonra Konya'ya gittiler.

52 İsa'nın Pisidya Antakya'sındaki öğrencileri sevinç ve Kutsal Ruh'la dolup taşıyorlardı.

## 14

### *Konya'da*

1 Konya'da ise Pavlus ve Barnaba her zamanki gibi Yahudilerin toplantı yerine girdiler. Öyle

---

<sup>‡</sup> 13:47 Yeşaya 49:6

konuştular ki, hem Yahudilerden hem de Greklerden birçok kişi iman etti.

<sup>2</sup> Ama iman etmek istemeyen Yahudiler, Yahudi olmayan kişilerin düşüncelerini zehirlediler ve onları imanlılara karşı gelmeye kışkırttılar.

<sup>3</sup> Pavlus'la Barnaba uzun bir zaman orada kaldılar. Rab hakkında cesaretle konuştular. Rab, onlara mucizeler ve harikalar yapma gücünü verdi. Böylece lütfu hakkında verdikleri vaazları doğruladı.

<sup>4</sup> Ancak şehir halkı ikiye bölündü: kimisi Yahudilerin, kimisi de elçilerin tarafını tuttu.

<sup>5</sup> Yahudilerle Yahudi olmayanlardan bazıları, liderlerinin desteğiyle elçileri dövmek ve taşlamak için plan yaptılar.

<sup>6</sup> Fakat Pavlus'la Barnaba bundan haber alınca kaçtılar. Likaonya bölgesinin Listra ve Derbe şehirlerine ve etraf köylere gittiler.

<sup>7</sup> Oralarda da Müjde'yi yaymaya devam ettiler.

### *Listra ve Derbe'de*

<sup>8</sup> Listra şehrinde ayakları tutmayan bir adam vardı. Doğuştan sakattı, hiç yürüyemiyordu.

<sup>9</sup> Pavlus'un konuşmasını dinledi. Pavlus ona dikkatle baktı ve adamın şifa bulmak için imanı olduğunu gördü.

<sup>10</sup> O zaman yüksek sesle şöyle dedi: "Ayağa kalk, dik dur!" Adam ayağa fırladı ve yürümeye başladı.

<sup>11</sup> Kalabalıklar Pavlus'un yaptığını görünce, seslerini yükseltip Likaonya dilinde şöyle dediler: "Tanrılar insan kılığına girip yanımıza inmişler!"

12 Barnaba'ya Zeus\* adını, Pavlus'a ise baş sözcü olduğu için Hermes adını taktılar.

13 Zeus tapınağı şehrin dışındaydı. Tapınağın rahibi şehir kapısına çiçeklerle süslenmiş boğalar getirdi. Halkla birlikte kurban kesmek istiyordu.

14 Elçiler, yani Barnaba ve Pavlus, bunu duyunca elbiselerini yırtarak kalabalığa daldılar. Yüksek sesle şöyle dediler:

15 “Beyler, neden böyle yapıyorsunuz? Biz de sizin gibi insanız, aynı tabiata sahibiz. Size müjde getiriyoruz. Sizi bu boş şeylerden vazgeçip diri olan Allah'a dönmeye çağırıyoruz. O, gökyüzünü, yeryüzünü, denizi ve onların içinde olan her şeyi yaratmıştır.

16 Allah, geçmiş kuşaklarda bütün milletlerin kendi bildikleri yoldan gitmelerine izin verdi.

17 Yine de varlığına şahitlik olarak size iyilik yapıyor. Size gökten yağmur yağdırıyor, meyve dolu mevsimler veriyor. Karnınızı doyuruyor, yüreklerinizi de sevindiriyor.”

18 Pavlus'la Barnaba bunları söyleyerek kalabalığın onlara kurban kesmesine zor engel oldular.

19 Ama Pisidya Antakyası ve Konya şehirlerinden bazı Yahudiler geldiler. Onlar halkı kendi taraflarına çekip Pavlus'u taşladılar. Onu ölü sanıp şehirden dışarı sürüklediler.

20 Fakat İsa'nın öğrencileri Pavlus'un etrafında toplandılar. O da ayağa kalktı ve şehre döndü. Ertesi gün Barnaba'yla birlikte Derbe şehrine gitti.

---

\* **14:12** Zeus ve Hermes Greklerin inancında Zeus en önemli tanrı sayılıyordu. Hermes onun habercisi ve sözcüsüydü.

21 Orada İsa'yı müjdelediler ve birçok kişiyi O'nun öğrencisi olarak yetiştirdiler. Ondandan sonra Listra, Konya ve Pisidya Antakya'sına döndüler.

22 Oralarda İsa'nın öğrencilerini yüreklendirip güçlendirdiler. Onları imana bağlı kalmaya teşvik ettiler. "Allah'ın Krallığı'na girmek için, birçok sıkıntıdan geçmemiz lazım" dediler.

23 Pavlus'la Barnaba imanlıların her topluluğunda liderler görevlendirdiler. Oruç tutup dua ettiler. Sonra liderleri iman ettikleri Rabbe emanet ettiler.

24 Pisidya'nın içinden geçip Pamfilya bölgesine vardılar.

25 Perge şehrinde Allah'ın sözünü vaaz ettikten sonra Antalya'ya gittiler.

26 Oradan da gemiye binip Antakya'ya doğru gittiler.† Tamamlamış oldukları görevi yapmak için Allah'ın lütfuna Antakya'da teslim edilmişlerdi.

27 Oraya varınca imanlılar topluluğunu bir araya çağırıldılar. Allah'ın onların eliyle neler yaptığını, nasıl diğer milletler için bir iman kapısı açtığını teker teker anlattılar.

28 İsa'nın Antakya'daki öğrencileriyle uzun uzun vakit geçirdiler.

## 15

### *Yeruşalim'deki toplantı*

1 Yahudiye bölgesinden bazı kişiler Antakya'ya gelip oradaki imanlılara şunu öğretmeye başladılar:

† 14:26 Antakya Bu bölümde Antakya adlı iki şehir var. Ayet 21'de sözü geçen Pisidya Antakya'sının yıkıntıları bugünkü Isparta ilindedir. Bu ayetteki Antakya ise Suriye'ye yakın Hatay ilinde hâlâ aynı adı taşıyan şehirdir.



“Musa’ya verilen Tevrat’a göre sünnet olmazsanız, kurtulamazsınız.”

<sup>2</sup> Pavlus ve Barnaba bu adamlarla çekişti. Aralarında uzun bir tartışma oldu. Sonunda Pavlus’la Barnaba’yı ve oradan bazı imanlıları Yeruşalim’e gönderme kararı verildi. Onlar bu konuyu elçilere ve diğer liderlere danışacaklardı.

<sup>3</sup> Böylece imanlılar topluluğu onları yolcu ettikten sonra Fenike ve Samiriye bölgelerinden geçtiler. Oradaki imanlılara Yahudi olmayan insanların nasıl Allah’a döndüğünü anlattılar. Bu haber bütün imanlıları fazlasıyla sevindirdi.

<sup>4</sup> Pavlus, Barnaba ve yanlarındaki imanlılar Yeruşalim’e vardılar. Oradaki imanlılar topluluğu, elçiler ve liderler tarafından hoş karşılandılar. Allah’ın onların eliyle yapmış olduğu her şeyi anlattılar.

<sup>5</sup> Fakat Ferisi partisinden imana gelmiş bazı kişiler kalkıp şöyle dediler: “Yahudi olmayan imanlıları sünnet etmeliyiz. Musa’ya verilen Tevrat’a uymalarını emretmeliyiz.”

<sup>6</sup> Bunun üzerine elçiler ve liderler bu sorunu görüşmek için bir araya geldiler.

<sup>7</sup> Uzun bir tartışmadan sonra Petrus ayağa kalkıp onlara şöyle dedi: “Kardeşler, biliyorsunuz, Allah uzun zaman önce aranızdan beni seçti. Diğer milletlerin Müjde’yi benim ağzımdan duyarak ve imana gelmelerini istiyordu.

<sup>8</sup> İnsanın yüreğini bilen Allah, Kutsal Ruh’u bize verdiği gibi, onlara da verdi. Böylece onları kabul ettiğini gösterdi.

<sup>9</sup> Onların yüreklerini imanla temizledi. Bizimle onların arasında hiç ayırım yapmadı.

10 Tevrat'ın buyrukları ağır bir yükür. Öyleyse neden şimdi imanlıların üstüne bu yükü koymakla Allah'ın sabrını deniyorsunuz? Bu yükü ne biz taşıyabildik ne de atalarımız taşıyabildiler.

11 Hayır! Biz Rab İsa'nın lütfuyla kurtulduğumuza inanıyoruz. Yahudi olmayanlar da aynen böyle kurtulur.”

12 Bunun üzerine bütün topluluk sustu ve Barnaba'yla Pavlus'u dinlemeye başladı. Barnaba'yla Pavlus, Allah'ın onların elleriyle milletlerin arasında ne gibi mucizeler ve harikalar yaptığını anlattılar.

13 Onlar konuşmalarını bitirince, Yakub\* söz alıp şöyle dedi: “Kardeşler, beni dinleyin!

14 Simun† bize Allah'ın ilk defa diğer milletlerle nasıl ilgilenip, onlardan kendisine ait bir halk çıkardığını açıkladı.

15 Peygamberlerin sözleri de bunu doğruluyor. Aynı yazıldığı gibi:

16 ‘Rab diyor ki, bundan sonra geri döneceğim,  
Davud'un yıkık evini yeniden kuracağım.  
Evet, onun yıkıntılarını yeniden inşa edeceğim.  
Onu tekrar ayağa kaldıracağım.

17-18 O zaman geriye kalan insanlar,  
halkım olmaya çağırduğım bütün milletler,  
bana sığınacaklar.‡

Rab bu şeyleri ezelden beri bildirmişti.

\* **15:13** Yakub Burada adı geçen Yakub, Rab İsa'nın üvey kardeşıydi. Zamanla Yerusâlim'deki imanlılar topluluğunun lideri oldu.

† **15:14** Simun Yakub, burada Petrus'tan söz ederken Şimon diye çağırarak Simun adının İbranice şeklini kullanır. ‡ **15:17-18** Amos 9:11,12 (Septuaginta adlı Eski Antlaşma'nın Grekçe tercümesinden.)

<sup>19</sup> Bu sebeple, bence Allah'a dönen yabancılara güçlük çıkarmayalım.

<sup>20</sup> Ancak onlara bir mektup yazalım ve şu buyruğu verelim: putların önünde kesilmiş ve bu sebeple temiz olmayan kurban etlerinden, evlilik dışındaki seksüel ilişkilerden, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve kanı süzülmemiş etten uzak durun.

<sup>21</sup> Bildiğiniz gibi Musa'ya verilen Tevrat eski zamanlardan beri her şehirde vaaz ediliyor, her Şabat günü toplantı yerlerinde okunuyor.”

### *Yeruşalim'deki liderlerin mektubu*

<sup>22</sup> Bunun üzerine elçiler ve diğer liderler bütün imanlılar topluluğuyla birlikte aralarından bazı adamlar seçtiler. Onları Pavlus ve Barnaba'yla birlikte Antakya şehrine göndermeyi uygun gördüler. Barsabba adıyla bilinen Yahuda'yı ve Silas'ı seçtiler. Bunlar imanlıların arasında liderlerdi.

<sup>23</sup> Onların eliyle şu mektubu gönderdiler:

“Kardeşleriniz olan biz elçiler ve diğer liderlerden selam!

Antakya şehrinde ve Suriye'yle Kilikya bölgelerinde bulunan sizlere, yani Yahudi olmayan imanlı kardeşlerimize selam ederiz.

<sup>24</sup> Duyduğumuza göre aramızdan çıkan bazı kişiler sizi sözleriyle rahatsız etmiş, kafalarınızı karıştırmışlar. Onları biz göndermedik.

<sup>25</sup> Bu nedenle aramızdan bazı adamları seçtik. Onları sevgili kardeşlerimiz Barnaba ve Pavlus'la birlikte size göndermeye karar verdik.

<sup>26</sup> Bu adamlar Rabbimiz İsa Mesih'in adı için hayatlarını tehlikeye attılar.

<sup>27</sup> Böylece Yahuda ve Silas'ı gönderiyoruz. Onlar da aynı şeyleri sözlü olarak anlatacaklar.

<sup>28</sup> Evet, Kutsal Ruh ve biz, şu zorunlu kuralların dışında, üzerinize daha fazla yük koymamayı uygun gördük:

<sup>29</sup> Putların önünde kesilen kurban etlerinden, kanı süzülmemiş etten, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve evlilik dışındaki seksüel ilişkilerden uzak durmalısınız. Bunlardan sakınırsanız, iyi edersiniz.

Hoşça kalın!”

<sup>30</sup> Böylece Barnaba, Pavlus, Yahuda ve Silas yolcu edildi. Antakya'ya varınca, topluluğu bir araya getirip mektubu teslim ettiler.

<sup>31</sup> İmanlılar mektubu okuyunca, içindeki cesaret verici sözlere sevindiler.

<sup>32</sup> Kendileri peygamber olan Yahuda ve Silas birçok vaaz verdiler. İmanlıları yüreklendirip güçlendirdiler.

<sup>33-34</sup> Bir süre orada kaldılar. Sonra imanlılar, onları gönderen kişilere geri dönmek üzere esenlik dileğiyle yolcu ettiler.Ş

<sup>35</sup> Pavlus'la Barnaba ise Antakya'da kaldılar ve birçok kişiyle birlikte vaaz edip Rabbin sözünü müjdelediler.

### *Barnaba ile Pavlus'un arasında anlaşmazlık*

<sup>36</sup> Bir süre sonra Pavlus Barnaba'ya şöyle dedi: “Haydi Rabbin sözünü vaaz ettiğimiz bütün o kasabalara dönüp imanlı kardeşlerimizi ziyaret edelim. Hallerini görelim.”

---

Ş **15:33-34** Bazı Grekçe elyazmalarında şu sözler eklenir: Ama Silas orada kalmaya karar verdi.

<sup>37</sup> Barnaba, Markos diye bilinen Yuhanna'yı yanlarına almak istiyordu.

<sup>38</sup> Fakat Pavlus bunu uygun görmedi. Onu yanlarına almak istemedi. Çünkü Markos onları daha önce Pamfilya'da terk etmiş ve göreve onlarla birlikte devam etmemişti.

<sup>39</sup> Aralarında öyle keskin bir anlaşmazlık çıktı ki, birbirlerinden ayrıldılar. Barnaba Markos'u yanına alıp gemiyle Kıbrıs'a gitti.

<sup>40</sup> Pavlus ise Silas'ı seçti ve imanlılar tarafından Rabbin lütfuna emanet edildikten sonra yola çıktı.

<sup>41</sup> Suriye ve Kilikya bölgelerinden geçerek oradaki imanlılar topluluklarını güçlendirdi.

## 16

### *Timoteos Pavlus'a katılıyor*

<sup>1</sup> Sonra Pavlus Derbe ve Listra şehirlerine geldi. Listra'da İsa'nın Timoteos adında bir öğrencisi vardı. Annesi İsa'ya iman etmiş bir Yahudi, babası ise Grekti.

<sup>2</sup> Listra ve Konya'daki imanlılar Timoteos hakkında iyi şeyler söylüyorlardı.

<sup>3</sup> Pavlus Timoteos'u yolculukta yanına almak istedi. O bölgedeki Yahudiler yüzünden Timoteos'u sünnet ettirdi.\* Çünkü babasının Grek olduğunu hepsi biliyordu.

<sup>4</sup> Pavlus, Silas ve Timoteos şehir kasaba dolaştılar. Yeruşalim'deki elçilerle diğer liderlerin

---

\* **16:3** Timoteos'u sünnet ettirdi. Grekler oğullarını sünnet etmezlerdi. Timoteos annesi sayesinde Yahudi sayılırdı. Fakat sünnet edilmeseydi Yahudiler tarafından kabul edilmezdi. Bu sebeple Pavlus onu sünnet ettirdi.

aldığı kararları imanlılara bildirdiler. Bunlara uymalarını istediler.

<sup>5</sup> Böylece toplulukların imanı kuvvetlendi, imanlılar her gün sayıca çoğaldılar.

### *Pavlus görüntüde Makedonyalı adamı görüyor*

<sup>6</sup> Pavlus, Silas ve Timoteos Frigya ve Galatya sınırlarındaki bölgeden geçtiler, çünkü Kutsal Ruh Ege bölgesinde vaaz etmelerini engellemiştir.

<sup>7</sup> Misya bölgesine varınca Bitinya bölgesine geçmek istediler, ama İsa'nın Ruh'u onlara izin vermedi.

<sup>8</sup> Misya'dan geçip Troas şehrine gittiler.

<sup>9</sup> O gece Pavlus olağanüstü bir görüntü gördü. Karşısında Makedonyalı bir adam durmuş ona şöyle yalvarıyordu: "Makedonya'ya gel ve bize yardım et!"

<sup>10</sup> Pavlus'un gördüğü bu görüntüden sonra hemen oradan ayrılıp Makedonya'ya gitmenin bir yolunu aradık. Çünkü Allah'ın bizi oradakilere Müjde'yi duyurmaya çağırdığını anladık.

### *Lidya Rabbe geliyor*

<sup>11</sup> Troas'tan denize açılıp doğrudan Semadirek adasına gittik. Ertesi gün Neapolis† şehrine devam ettik.

<sup>12</sup> Oradan da Filipi'ye‡ geçtik. Filipi, Romalıların kurduğu bir yerleşme yeri§ ve Makedonya

---

† **16:11** Neapolis Bugünkü adı Kavala'dır. Yunanistan'ın kuzeyinde bulunur. ‡ **16:12** Filipi'ye Yıkıntıları Yunanistan'ın Kavala şehrine yakın bir kasaba. § **16:12** Yerleşme yeri Romalıların kurduğu ve kendi kanunları ve yönetimiyle yürüttüğü şehir, Roma kolonisi.

bölgesinin birinci kısmında bulunan bir şehirdir. Orada birkaç gün kaldık.

<sup>13</sup>Şabat günü şehir kapısından çıkıp ırmak kenarına gittik. Orada bir dua yeri olacağını düşündük. Oturduk ve toplanmış olan kadınlarla konuşmaya başladık.

<sup>14</sup>Bizi dinleyenler arasında Tiyatira\* şehrinden Lidya adında bir kadın vardı. Mor renkli kumaş ticareti yapardı. Allah'a tapınan biriydi. Pavlus'un söylediklerine önem vermesi için Rab Lidya'nın yüreğini açtı.

<sup>15</sup>Kendisi ve bütün ev halkı vaftiz oldu. Sonra bizi evine davet etti: "Eğer siz beni Rabbe iman etmiş biri sayarsanız, evime gelip bende kalın" dedi. Böylece bizi razı etti.

### *Pavlus'la Silas hapse atılıyor*

<sup>16</sup>Bir gün, biz dua yerine giderken, bir köle kızla karşılaştık. Kızın içinde falcılık ruhu vardı. Gelecekte haber vererek sahiplerine çok para kazandırıyordu.

<sup>17</sup>Pavlus'la bizim arkamıza takıldı ve şöyle bağırp durdu: "Bu adamlar yüce Allah'ın kullarıdır. Size kurtuluş yolunu bildiriyorlar."

<sup>18</sup>Günlerce böyle devam etti. Pavlus bundan öyle rahatsız oldu ki, dönüp kızdaki ruha şöyle dedi: "İsa Mesih'in adıyla sana emrediyorum, bu kızın içinden çık!" Ruh da anında kızdan çıktı.

<sup>19</sup>Kızın sahipleri para kazanma umutlarının yok olduğunu gördüler. Pavlus'la Silas'ı yakalayıp meydana, şehir yöneticilerinin önüne sürüklediler.

---

\* **16:14** Tiyatira Bugünkü Akhisar. Türkiye'nin Ege bölgesindedir.

<sup>20</sup> Onları hâkimlerin yanına götürüp şöyle dediler: “Bu adamlar şehrimizi karıştırıyorlar. Onlar Yahudi.

<sup>21</sup> Biz Romalıların kabul etmesi ve uygulaması yasak olan adetler yayıyorlar.”

<sup>22</sup> Kalabalık da Pavlus’la Silas’a yapılan saldırıya katıldı. Hâkimler onların elbiselerinin yırtılıp çıkartılması ve sopalarla dövülmeleri için buyruk verdiler.

<sup>23</sup> Onları iyice dövdükten sonra, hapishaneye attılar. Hapishane müdürüne de, onları sıkı güvenlik altına alması için buyruk verdiler.

<sup>24</sup> Böyle bir buyruğu alan müdür, onları hapishanenin en içerdeki kısmına attı ve ayaklarını tomruğa vurdu.†

<sup>25</sup> Gece yarısına yakın bir vakitte Pavlus ve Silas dua ediyor, ilahilerle Allah’ı övüyorlardı. Öbür tutuklular da onları dinliyordu.

<sup>26</sup> Aniden öyle büyük bir deprem oldu ki, hapishanenin temelleri sarsıldı. Birdenbire bütün kapılar açıldı ve herkesin zincirleri çözüldü.

<sup>27</sup> Hapishane müdürü uykusundan kalktı, hapishanenin kapılarını açık gördü ve bütün tutukluların kaçmış olduğunu sandı. Bu sebeple kılıcını çekip kendini öldürecekti.

<sup>28</sup> Fakat Pavlus yüksek sesle şöyle dedi: “Sakın kendine zarar verme, çünkü hepimiz buradayız!”

<sup>29</sup> Müdür lamba getirtti, içeri koştu ve korkudan titreyerek Pavlus’la Silas’ın önünde yere kapandı.

<sup>30</sup> Onları dışarı çıkarttı. “Efendiler, kurtulmak için ne yapmam lazım?” diye sordu.

† **16:24** Tomruğa vurdu. Tomruk: suçlunun ayaklarının geçirildiği tahtadan yapılan işkence aracı.



31 Onlar, “Rab İsa’ya iman et, hem sen, hem de ev halkın kurtulacaksınız” dediler.

32 Ondan sonra müdüre ve onun evindekilere Rabbin sözünü anlattılar.

33 Müdür de onları gecenin o saatinde su bulan bir yere götürüp yaralarını yıkadı. Hemen sonra kendisi ve evindeki herkes vaftiz oldu.

34 Müdür Pavlus’la Silas’ı yukarı çıkarıp kendi evine götürdü ve önlerinde sofrayı kurdu. Evindeki herkesle birlikte sevinçle doldu. Çünkü Allah’a iman etmişti.

35 Sabah olunca, hâkimler silahlı görevlileri gönderip, “O adamları serbest bırakın” diye emrettiler.

36 Hapishane müdürü bu sözleri Pavlus’a bildirdi. “Hâkimler sizi serbest bırakmak için haber yolladılar. Bunun için şimdi dışarı çıkıp esenlikle gidin” dedi.

37 Fakat Pavlus görevlilere şöyle dedi: “Biz Roma vatandaşlarıyız! Hiç dava açmadan bizi herkesin önünde dövüp hapishaneye attılar. Şimdi bizi gizlice mi kovacaklar? Olmaz öyle şey! Hayır, kendileri gelip bizi çıkarırlar!”

38 Görevliler bu sözleri hâkimlere bildirdiler. Hâkimler de Pavlus’la Silas’ın Roma vatandaşı olduğunu duyunca korktular.

39 Gelip özür dilediler. Onları serbest bıraktıktan sonra şehirden ayrılmalarını rica ettiler.

40 Hapisten çıkan Pavlus’la Silas Lidya’nın evine gittiler. İmanlılarla görüşüp onları yüreklendirdikten sonra oradan ayrıldılar.

### *Selanik'te*

<sup>1</sup> Pavlus'la yanındakiler Amfipolis ve Apollonya şehirlerinden geçip Selanik şehrine gittiler. Orada Yahudilerin bir toplantı yeri vardı.

<sup>2</sup> Pavlus, kendi adetine göre, onların toplantılarına katıldı. Arka arkaya üç Şabat günü onlarla Kutsal Yazılar üzerinde tartıştı.

<sup>3</sup> Pavlus yazıları açıkladı, Mesih'in acı çekmesi ve ölümden dirilmesi gerektiğini kanıtlarla anlattı. Onlara şöyle dedi: "Size sözünü ettiğim bu İsa, Mesih'in kendisidir."

<sup>4</sup> Yahudilerden bazıları ve Allah'a tapınan bir sürü Grek ikna olup iman ettiler ve Pavlus'la Silas'a katıldılar. Aralarında birçok önemli kadın da vardı.

<sup>5</sup> Yahudi liderler ise kıskançlığa kapıldılar. Çarşıda boş gezen serserileri topladılar ve kalabalık halinde şehirde kargaşa başlattılar. Yason'un evini bastılar. Pavlus'la Silas'ı arıyorlardı. Onları halkın önüne çıkarıp yargılamak istiyorlardı.

<sup>6</sup> Fakat onları bulamayınca, Yason'u ve bazı imanlıları şehir yöneticilerinin önüne sürükleyip şöyle bağırdılar: "Dünyayı altüst eden bu adamlar buraya da geldiler.

<sup>7</sup> Yason onları misafir etti. Onların hepsi imparatorun buyruklarına karşı koyuyor. İsa adında başka bir kral var, diyorlar."

<sup>8</sup> Bu sözleri işiten kalabalık ve şehir yöneticileri telaşa kapıldılar.

<sup>9</sup> Şehir yöneticileri Yason ve diğerlerinden yeterli para aldıktan sonra, onları serbest bıraktılar.

### *Veriya'da*

10 İmanlılar da hiç beklemeden Pavlus'la Silas'ı geceleyin Veriya şehrine gönderdiler. Pavlus'la Silas oraya varınca, Yahudilerin toplantı yerine gittiler.

11 Veriya'daki Yahudiler Selanik'tekilerden daha açık fikirliydi. Allah'ın sözünü büyük hevesle kabul ettiler. Anlatılanların doğru olup olmadığını anlamak için her gün Kutsal Yazılar'ı araştırıyorlardı.

12 Sonuç olarak birçok Yahudi ile bir sürü saygın Grek kadın ve erkek imana geldi.

13 Fakat Selanikli Yahudi liderler Pavlus'un Veriya'da da Allah'ın sözünü yaydığını öğrenince oraya gittiler. Halkı ayağa kaldırıp kargaşa çıkardılar.

14 Bu yüzden imanlılar hemen Pavlus'u deniz kenarına gönderdiler. Silas'la Timoteos ise Veriya'da kaldılar.

15 Pavlus'a eşlik edenler onu Atina'ya kadar götürdüler. Pavlus'tan, "Silas'la Timoteos bir an önce yanıma gelsinler" diye buyruk aldıktan sonra yanından ayrıldılar.

### *Atina'da*

16 Pavlus Silas'la Timoteos'u Atina'da bekliyordu. Şehrin her tarafında putlar olduğunu görünce ruhu acıyla doldu.

17 Bu sebeple toplantı yerinde Yahudiler ve Allah'a tapınan Greklerle konuştu. Her gün çarşı meydanında karşılaştığı insanlarla da konuştu.

18 Ayrıca Epikürcü\* ve Stoacı† olarak bilinen bazı filozoflar onunla tartışmaya başladılar. Onlardan kimileri, “Bu boşboğaz ne demek istiyor?” diye soruyordu. Diğerleriyse, “Galiba yabancı tanrıların propagandasını yapıyor” diyorlardı. Çünkü Pavlus, İsa’yı ve Diriliş’i‡ müjdeliyordu.

19 Pavlus’u alıp Arestepe’de§ toplanan Atina meclisine götürdüler. Ona şöyle dediler: “Vaaz ettiğin bu yeni inancın ne olduğunu öğrenebilir miyiz?”

20 Kulağımıza garip gelen şeyler söylüyorsun. Bu şeylerin anlamını öğrenmek istiyoruz.”

21 Bütün Atinalılar ve orada bulunan yabancılar vakitlerini hep yeni fikirler anlatıp dinlemekle geçiriyorlardı.

22 Pavlus da Arestepe Meclisi’nin ortasında durup şöyle dedi: “Ey Atinalılar! Her konuda çok dindar olduğunuzu gördüm.

23 Çünkü gezinirken ve tapınma yerlerinizi incelerken üzerinde ‘Bilinmeyen tanrıya ait’ diye yazılmış bir kurban yerine bile rastladım. Siz bilmediğiniz bir tanrıya tapıyorsunuz.

Bilmeden taptığınız bu Tanrı’yı size anlatayım.

---

\* **17:18** Epikürcü Grek filozofu Epikür’ün (İ.Ö. 341-270) düşüncelerini kabul eden kişi. Bu felsefeye göre ruh beden gibi ölümlüdür, yeryüzündeki hayattan başka hayat yoktur. Kişi mutluluğu ruh huzurunda aramalıdır. † **17:18** Stoacı Grek filozofu Zenon’un (İ.Ö. 335-263) düşüncelerini kabul eden kişi. Bu felsefeye göre insan, mutluluğu ancak bütün acılar ve zevklerden kaçınmakla bulabilecek. ‡ **17:18** İsa’yı ve Diriliş’i Bunların iki tanrının adlarını sanmışlar. § **17:19** Arestepe’de “Areopagos” yani Ares Tepesi. Eski Atinalıların milli meclisi, ilk zamanlarda Ares Tepesi’nde toplanırdı.

24 Dünyayı ve onun içindeki her şeyi yaratan Allah'tır. O, yerin ve göğün Efendisi olduğu için elle yapılmış tapınaklarda oturmaz.

25 O'nun bir şeye ihtiyacı varmış gibi insan eliyle O'na yardım edilmez. Çünkü herkese hayat, soluk ve her şeyi veren O'dur.

26 Allah Tek insandan bütün milletleri yarattı. Onları yeryüzünün dört bucağına yerleştirdi. Onların tarihlerine ve yaşayacakları yerlerin sınırlarına önceden karar verdi.

27 Allah bunu, insanlar O'nu elleriyle yoklamış gibi arayıp bulsunlar diye yaptı. O aslında hiçbirimizden uzak değildir.

28 'Çünkü biz O'nda yaşıyoruz ve hareket ediyoruz. Var olmamız O'ndandır.\* Aranızdan bazı şairlerin de dediği gibi, 'Biz de O'nun soyundanız.†

29 Madem Allah'ın soyundanız, şunu anlamalısınız: Allah'ın özü altın, gümüş ya da taştan bir şeye benzemez, insan ustalığı ve hayal gücüyle şekil verilen bir şey değildir.

30 Allah, cahillik zamanlarını görmemezlikten geldi. Ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini emrediyor.

31 Çünkü Allah bir gün seçti ve o gün görevlendirdiği adam aracılığıyla dünyadaki bütün insanları adaletle yargılayacak. O'nu ölümden dirilterek bunu herkese kanıtladı."

32 Ölümlerin dirilme konusunu duyunca, bazıları alay etmeye başladılar. Başkalarıysa, "Bu konuda seni tekrar dinleyeceğiz" dediler.

---

\* 17:28 Epimenides adlı Giritli filozofun yazılarından. † 17:28 Kendisi Kilikyalı olan Aratus adlı Stoacı filozofun yazılarından.

<sup>33</sup> Böylece Pavlus onların arasından ayrıldı.

<sup>34</sup> Ama bazı adamlar ona katılarak iman ettiler. Onların arasında meclis üyesi Dionisiyos, Damaris adında bir kadın ve birkaç kişi daha vardı.

## 18

### *Korint'te*

<sup>1</sup> Ondan sonra Pavlus Atina'dan ayrılıp Korint şehrine gitti.

<sup>2</sup> Orada Akvila adında Pontus\* doğumlu bir Yahudiye rastladı. Akvila kısa bir zaman önce karısı Priskila'yla İtalya'dan Korint'e gelmişti. Çünkü İmparator Klavdiyus bütün Yahudilerin Roma'yı terk etmelerini emretmişti. Pavlus onları görmeye gitti.

<sup>3</sup> Çadircılık yapıyorlardı. Pavlus onlarla meslektaş olduğu için, onların yanında kaldı ve birlikte çalıştılar.

<sup>4</sup> Üstelik Pavlus her Şabat günü Yahudilerin toplantı yerindedartışarak hem Yahudileri hem de Grekleri imana getirmeye çalışıyordu.

<sup>5</sup> Sonra Silas ve Timoteos Makedonya'dan geldiler. O zaman Pavlus kendini tamamen Allah'ın sözünü yaymaya verdi. Yahudilere şahitlik ederek İsa'nın Mesih olduğunu bildirdi.

<sup>6</sup> Fakat Yahudiler Pavlus'a karşı gelip hakaret ettiler. Bu yüzden Pavlus elbiselerini silkip† onlara şöyle dedi: “Başınıza gelecek belalardan siz

\* **18:2** Pontus Bugünkü Türkiye'nin Doğu Karadeniz bölgesi.

† **18:6** Pavlus elbiselerini silkip Pavlus'un elbiselerini silkmesi Yahudilerin tutumuna karşı bir protesto idi.

sorumlusunuz! Sorumluluk benden gitti! Artık öbür milletlere gideceğim.”

<sup>7</sup> Pavlus oradan ayrılıp Titiyus Yustus adında bir adamın evine gitti. O, Allah’a tapınan bir Grekti. Evi Yahudilerin toplantı yeriyle yan yanaydı.

<sup>8</sup> Toplantı yerinin lideri olan Krispus bütün ev halkıyla birlikte Rabbe inandı. Pavlus’u dinleyen birçok Korintlili de iman edip vaftiz oldu.

<sup>9</sup> Rab Pavlus’a geceleyin olağanüstü bir görüntüde görünüp şöyle dedi: “Korkma, konuşmaya devam et, susma!

<sup>10</sup> Çünkü ben seninleyim, hiç kimse sana elini kaldırıp zarar vermeyecek, çünkü bu şehirde çok halkım var.”

<sup>11</sup> Pavlus orada bir yıl altı ay kaldı ve onların arasında Allah’ın sözünü vaaz etmeye devam etti.

<sup>12</sup> Galliyo Ahaya valisi olduğu sıralarda Yahudiler birleşip Pavlus’a saldırdılar. Onu dava yerine çıkardılar.

<sup>13</sup> Şöyle dediler: “Bu adam insanları kanuna ters düşen biçimde Allah’a ibadet etmeye kandırıyor.”

<sup>14</sup> Pavlus tam konuşmaya başlayacağı zaman Galliyo Yahudilere şöyle dedi: “Ey Yahudiler, eğer davanız haksızlık ya da ağır suç olsaydı, sizi dinlemem akla uygun olurdu.

<sup>15</sup> Fakat bu tartışmalar sadece sözler, adlar ve kendi kanunlarınız hakkındadır. O yüzden bu işe kendiniz bakın. Böyle davaları yargılamaya benim hiç niyetim yok.”

<sup>16</sup> Ondan sonra onları dava yerinden kovdu.

<sup>17</sup> Bütün halk, Yahudilerin toplantı yerinin lideri olan Sostenes’i yakalayıp dava yerinin önünde

dövmeye başladı. Fakat Galliyo bu olaylara hiç aldırmadı.

### *Priskila ile Akvila ve Apollos*

<sup>18</sup> Pavlus Korint'te bir süre daha kaldı. Sonra oradaki imanlı kardeşlerle vedalaşıp Suriye'ye gitmek için gemiye bindi. Priskila ve Akvila da onun yanındaydı. Denize açılmadan önce Pavlus Kenhere<sup>‡</sup> limanında saçını kestirdi. Çünkü Allah'a verdiği sözü tutuyordu. §

<sup>19</sup> Sonra Efes'e vardılar. Pavlus, Priskila ve Akvila'yı orada bıraktı. Kendisi ise, Yahudilerin toplantı yerine gidip Yahudilerle konuştu.

<sup>20</sup> Onlar Pavlus'un daha uzun bir süre kalmasını rica ettiler, ama o razı gelmedi.

<sup>21</sup> Onlarla vedalaşıp şöyle dedi: "Allah isterse size tekrar döneceğim." Sonra Efes'ten denize açıldı.

<sup>22</sup> Sezariye limanına vardı, oradan da Yeruşalim'e gitti. Oradaki imanlılar topluluğunu ziyaret etti. Ondan sonra Antakya'ya geçti.

<sup>23</sup> Orada biraz vakit geçirdikten sonra ayrıldı. Galatya ve Frigya topraklarını dolaştı ve oralar-daki bütün imanlıları güçlendirdi.

<sup>24</sup> O sıralarda İskenderiye\* şehrinden Apollos adında bir Yahudi Efes'e geldi. Kendisi eğitim

‡ **18:18** Kenhere Güney Yunanistan'daki dar bir kara parçasının batısında Korint şehri, doğusunda ise oranın limanı Kenhere bulunuyordu. § **18:18** Allah'a verdiği sözü tutuyordu. Pavlus kısa bir zaman için nezir, yani Allah'a adanmış olmaya söz vermişti. Söz verdiği zaman boyunca saçını kestiremezdi, şarap içemezdi. Zaman sona erince saçını kestirmesi ve Allah'a kurban sunması lazımdı. \*

**18:24** İskenderiye İskenderiye şehri Mısır'dadır. Birinci yüzyılda iyi tanınan bir bilim merkeziydi.



görmüş bir konuşmacıydı ve Kutsal Yazılar'ı çok iyi biliyordu.

<sup>25</sup> Bu adam Rabbin yolu hakkında bilgi almıştı. Coşkun bir ruhla konuşuyor ve İsa'yla ilgili doğru bilgiler veriyordu. Fakat yalnız Yahya'nın vaf-tizini biliyordu.

<sup>26</sup> Apollos Yahudilerin toplantı yerinde cesaretle konuşmaya başladı. Ama Priskila ve Akvila konuşmasını dinleyince, onu bir kenara çekip Allah'ın yolunu ona daha doğru biçimde açıkladılar.

<sup>27</sup> Ondan sonra Apollos, Ahaya bölgesine geçmek istedi. Efes'teki imanlılar onu oraya gitmeye teşvik ettiler. Onu kabul etsinler diye Ahaya bölgesindeki imanlılara bir de mektup yazdılar. Apollos oraya varınca, Allah'ın lütfuyla imana gelmiş olanlara çok yardımcı oldu.

<sup>28</sup> Yahudilerin İsa'ya karşı söylediklerini herkesin önünde güçlü bir şekilde yalanladı. Çünkü Kutsal Yazıları İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlamak için kullandı.

## 19

### *Pavlus Efes'te*

<sup>1</sup> Apollos Korint'teyken, Pavlus İç Anadolu'dan geçip Efes'e geldi. Orada bazı imanlıları buldu.

<sup>2</sup> Onlara şunu sordu: "İman ettiğiniz zaman Kutsal Ruh'u aldınız mı?"

Onlar da Pavlus'a şöyle cevap verdiler: "Hayır, almadık. Kutsal Ruh'un varlığından bile haberimiz yok."

<sup>3</sup> O zaman Pavlus onlara, "Madem öyle, siz hangi vaftizi aldınız?" diye sordu.

Onlarsa “Yahya’nın vaftizini” dediler.

<sup>4</sup> Pavlus da, “Yahya’nın yaptığı vaftiz tövbe edenler içindi” dedi. “Yahya, halka kendisinden sonra gelecek Olan’a, yani İsa’ya, iman etmelerini söyledi.”

<sup>5</sup> Onlar bunu işitince, Rab İsa’nın adıyla vaftiz oldular.

<sup>6</sup> Pavlus da onların üzerine ellerini koydu. O zaman Kutsal Ruh onların üzerine geldi, ve başka diller konuşmaya ve peygamberlik etmeye başladılar.

<sup>7</sup> Onlar aşağı yukarı on iki kişiydiler.

<sup>8</sup> Pavlus Yahudilerin toplantı yerine gitti ve üç ay boyunca cesaretle vaaz etti. Oradakilerle tartışarak onları Allah’ın Krallığı konusunda inandırmaya çalıştı.

<sup>9</sup> Ama bazıları inat etti. İman etmek istemediler. Dua evindekilerin önünde İsa’nın yolunu kötülemeye başladılar. O zaman Pavlus onlardan ayrıldı. Öğrencilerini beraberinde götürdü ve her gün\* Tiranus’un dershanesinde tartışmalarını sürdürdü.

<sup>10</sup> Bu böyle iki yıl devam etti. Neticede Yahudi olsun Grek olsun, Ege bölgesinde oturanların hepsi Rabbin sözünü duydular.

<sup>11</sup> Allah Pavlus’un eliyle olağanüstü mucizeler yapıyordu.

<sup>12</sup> Öyle ki, onun bedenine değmiş mendilleri ve önlükleri hastalara götürdüler. Hastalar şifa buldu, şeytani ruhlar da insanlardan kovuldu.

---

\* **19:9** Her gün Bazı el yazmalarında şu sözler eklenir: “saat 11.00’den 16.00’ya kadar”.

13 Fakat yer yer gezip cin kovan bazı Yahudiler vardı. Onlar şeytani ruhlara esir olanları kurtarmak için Rab İsa'nın adını kullanmaya kalktılar. Şeytani ruhlara şöyle diyorlardı: "Pavlus'un vaaz ettiği İsa'nın adıyla size emrediyorum!"

14 Skeva adında bir Yahudi başrahibin yedi oğlu da bunu yapıyorlardı.

15 Bir seferinde şeytani ruh onlara şöyle cevap verdi: "İsa'yı biliyorum, Pavlus'tan da haberim var. Ama siz kimsiniz?"

16 Sonra içinde şeytani ruh bulunan adam onların üstüne atladı. Hepsini dövüp perişan etti. Öyle ki, adamın evinden çıplak ve yaralı kaçtılar.

17 Efes şehrinde yaşayan Yahudi, Grek herkesin bu olaydan haberi oldu. Hepsini bir korku sardı ve Rab İsa'nın adı büyük bir saygınlık kazandı.

18 İman etmiş olanların birçoğu öne çıktı. Yapmış oldukları kötülükleri anlattılar, açığa çıkardılar.

19 Büyücülükle uğraşmış birçok kişi de büyü kitaplarını toplayıp herkesin gözü önünde yaktı. Yakılan kitapların elli bin gümüş değerinde† olduğunu hesapladılar.

20 Böylece Rabbin sözü kuvvetle yayıldı, daha da etkili oldu.

21 Bütün bu şeylerden sonra, Pavlus Makedonya ve Ahaya bölgelerinden geçip Yeruşalim'e gitmeye karar verdi. "Oraya gittikten sonra Roma'yı da görmem lazım" dedi.

† 19:19 Elli bin gümüş değerinde Pavlus'un zamanında 50.000 gümüş parayı kazanmak için normal bir işçinin 50.000 gün yani 167 yıl çalışması lazım olurdu.

22 Pavlus kendisine yardım edenlerden ikisini, Timoteos ve Erastus'u Makedonya'ya yolladı. Kendisi ise Ege bölgesinde bir süre daha kaldı.

### *Efes'te karışıklık*

23 O arada İsa'nın yolu hakkında büyük bir karışıklık çıktı.

24 Demetriyos adında gümüş ustası bir adam vardı. Artemis<sup>‡</sup> tapınağının gümüşten maketlerini yaparak bu işle uğraşanlara çok kârlı bir iş sağlıyordu.

25 Demetriyos onları ve benzer işlerle uğraşanları toplayıp şöyle dedi: “Beyler! Biliyorsunuz, kazancımız bu işe bağlıdır.

26 Fakat şu Pavlus'un ne yaptığını görüyorsunuz ve duyuyorsunuz. Yalnız Efes'te değil, ama neredeyse bütün Ege bölgesinde birçok kişiyi kandırıp yoldan saptırdı. Onlara, elle yapılan tanrılar gerçek tanrı değildir, diyor.

27 Tehlikeli durumdayız. Hem sanatımızın saygınlığı elden gidecek, hem de büyük tanrıçamız Artemis'in tapınağı hiçe sayılacak. Üstelik tüm Ege bölgesinin ve dünyanın tapındığı Artemis yüceliğini kaybedecek.”

28 Bunu duyunca öfkeyle doldular. “Efeslilerin Artemisi büyüktür!” diye bağırmaya başladılar.

29 Şehir tamamen karıştı. Halk Pavlus'un Makedonyalı yol arkadaşları olan Gayus ve Aristarhus'u yakaladı. Onları sürükleyerek çabucak tiyatroya götürdüler.

---

‡ 19:24 Artemis Greklerin önemli bir kadın tanrısı. Latince adı Diana'ydı.

<sup>30</sup> Pavlus halkın önüne çıkmak istedi. Fakat imanlılar ona engel oldular.

<sup>31</sup> Ege yöneticilerinden bazıları Pavlus'un arkadaşlarıydı. Onlar da Pavlus'a haber yollayıp tiyatroya ayak basmaması için yalvardılar.

<sup>32</sup> Tiyatroda her kafadan başka bir ses çıkıyordu. Toplantı karmakarışıklı. Çoğunluk neden bir araya geldiklerini bile bilmiyordu.

<sup>33</sup> Yahudiler İskender'i öne çıkardılar. Kalabalıktan bazıları olayı ona bağladı. İskender eliyle işaret yaptı ve halkın önünde savunmasını yapmak istedi.

<sup>34</sup> Ama onun Yahudi olduğunu anlayınca, hemen hemen iki saat boyunca hepsi bir ağızdan "Efeslilerin Artemisi büyüktür!" diye bağırды.

<sup>35</sup> Şehir başkanı gelip kalabalığı susturdu ve sonra şöyle konuştu: "Efesliler! Efes şehri büyük Artemis'in tapınağının ve gökten düşen taşın<sup>Ş</sup> kollayıcısıdır. Bunu bilmeyen var mı?

<sup>36</sup> Kimse bu şeyleri inkâr edemez. Onun için sakin olmanız lazım. Akılsız bir şey yapmayın.

<sup>37</sup> Buraya getirdiğiniz bu adamlar ne tapınakları soydular, ne de tanrıçamıza hakaret ettiler.

<sup>38</sup> Onun için eğer Demetriyos ve meslektaşlarının herhangi bir kişiden şikâyeti varsa, dava yerleri açık, yargıçlar da var. Orada birbirlerine dava açsınlar.

<sup>39</sup> Bundan başka bir isteğiniz varsa, yasal toplantıda halledilsin.

---

**Ş 19:35** Gökten düşen taşın Efes halkı bu taşı tanrıçası Artemis'i temsil eden heykel olarak kabul etti. Bu taşın gerçekte akanyıldızdan yere düşen bir parça olduğu sanılır.

<sup>40</sup> Çünkü bugünkü olaylardan dolayı ayaklanma suçundan yargılanma tehlikesindeyiz. Bu karışmanın haklı bir sebebi yok, onun hesabını veremeyiz.”

<sup>41</sup> Bunu söyledikten sonra toplantıyı dağıttı.

## 20

### *Pavlus Makedonya'ya ve Ahaya'ya gidiyor*

<sup>1</sup> Karışıklık bitince, Pavlus imanlıları çağırttı. Onlara cesaret verdikten sonra vedalaştı ve Makedonya'ya gitmek için ayrıldı.

<sup>2</sup> O tarafları gezip birçok konuşmalarla oradaki imanlıları cesaretlendirdi. Sonra Ahaya bölgesine gitti.

<sup>3</sup> Orada üç ay kaldı. Suriye'ye deniz yoluyla gidecekti, ama Yahudiler onu gemide öldürmek için plan yaptılar. Bu sebeple Pavlus Makedonya üzerinden dönmeye karar verdi.

<sup>4</sup> Piros oğlu Veriyalı Sopater, Selanikli Aristarhus ve Sekundus, Derbe şehrinden olan Gayus, Timoteos ve Ege bölgesinden Tihikos ile Trofimos Pavlus'a eşlik ettiler.

<sup>5</sup> Onlar önden gidip bizi Troas şehrinde beklediler.

<sup>6</sup> Biz ise Mayasız Ekmek Bayramı'ndan sonra Filipi'den denize açıldık ve beş gün sonra Troas'a şehrine varıp onlara katıldık. Orada yedi gün kaldık.

### *Eftihos diriliyor*

7 Haftanın birinci günü\* ekmek bölmek için bir araya geldik. Pavlus imanlılara bir konuşma yaptı. Ertesi gün oradan ayrılacağı için konuşmasını gece yarısına kadar sürdürdü.

8 Üst katta bir odada toplanmıştık ve orada birçok lamba yanıyordu.

9 Eftihos adında bir genç pencerede oturmuş uyukluyordu. Pavlus konuşmasını uzatınca, Eftihos derin bir uykuya dalıp üçüncü kattan aşağı düştü. Ölüsünü yerden kaldırdılar.

10 Pavlus da aşağı indi. Eftihos'un üzerine kapanıp onu kucakladı. "Olay yaratmayın, o yaşıyor" dedi.

11 Pavlus tekrar yukarı çıktı, imanlılarla ekmek böldü ve yedi. Güneş doğuncaya kadar onlarla uzun uzun konuştu. Sonra oradan ayrıldı.

12 Bu arada imanlılar çocuğu canlı olarak eve götürdüler ve olup bitenlerden büyük cesaret aldılar.

### *Pavlus Efes'teki liderlerle vedalaşiyor*

13 Biz ise, Pavlus'un önünden gidip gemiye bindik ve Assos şehrine doğru denize açıldık. Niyetimiz Pavlus'u oradan gemiye almaktı. Pavlus Assos şehrine yürüyerek gideceği için bunu önceden ayarlamıştı.

14 Assos'ta o bizimle buluştu, biz de onu gemiye aldık ve Midilli şehrine geçtik.

15 Ertesi gün oradan deniz yolculuğumuza devam edip Sakız adasının karşısına vardık. Üçüncü

---

\* 20:7 Haftanın birinci günü Şabat günü Cumartesi akşamı bitiyordu ve haftanın birinci günü başlıyordu.

gün Sisam adasına uğradık ve bir sonraki gün Milet şehrine vardık.

<sup>16</sup> Pavlus Efes'e uğramadan yola devam etmeye karar vermişti. Çünkü Ege bölgesinde vakit geçirmek istemiyordu. Mümkünse, Pentikost Bayramı'nda Yeruşalim'de olabilmek için acele ediyordu.

<sup>17</sup> Pavlus Milet'ten Efes'e haber yolladı, imanlılar topluluğunun liderlerini yanına çağırttı.

<sup>18</sup> Geldiklerinde onlara şöyle dedi: "Ege bölgesine ayak bastığım ilk günden beri, yanınızda olduğum süre boyunca nasıl davrandığımı siz kendiniz biliyorsunuz.

<sup>19</sup> Tam bir alçakgönüllülük ve gözyaşlarıyla Rabbe hizmet ettim. Yahudilerin kurdukları düzenler yüzünden sıkıntılar çektim.

<sup>20</sup> Biliyorsunuz ki, faydalı olan ne varsa size hiç çekinmeden bildirdim ve halka açık toplantılarda ve evden eve gezerek size vaaz ettim.

<sup>21</sup> Hem Yahudilere hem de Greklere şahitlik ettim. Tövbe edip Allah'a dönmelerini ve Rabbimiz İsa'ya iman etmelerini söyledim.

<sup>22</sup> Şimdi de Kutsal Ruh'a bağlı olduğum için Yeruşalim'e gidiyorum. Orada başıma neler geleceğini bilmiyorum.

<sup>23</sup> Bir tek şunu biliyorum: Kutsal Ruh beni her şehirde uyarıyor, beni hapis ve sıkıntıların beklediğini söylüyor.

<sup>24</sup> Ama canıma hiç değer ve önem vermiyorum. Yeter ki, amacıma ulaşayım ve Rab İsa'dan aldığım görevi tamamlayayım. Bu görev, Allah'ın lütfunu bildiren Müjde'ye şahitlik etmektir.



25 Ben aranızda dolaşıp Allah'ın Krallığı'nı sizlere duyurmuştum. Şimdi biliyorum ki, hiçbiriniz yüzümü bir daha görmeyecek.

26 Bu sebeple kimsenin uğrayacağı cezadan sorumlu olmadığımı bugün şahitlik ederim.

27 Çünkü Allah'ın planını size tam olarak bildirmekten hiç çekinmedim.

28 Sürüsünü bekleyen bir çoban gibi kendinize ve Rabbin topluluğuna göz kulak olun. Rab bu topluluğa kendi kanı pahasına sahip oldu. Kutsal Ruh sizi bu topluluğun gözetmenleri olarak görevlendirdi.

29 Biliyorum ki, ben gittikten sonra bazıları sürüye zarar veren yırtıcı kurtlar gibi arınıza girecekler.

30 Aranızdan bile sapık şeyler söyleyen adamlar ortaya çıkacak. İmanlıları kendi peşlerinden sürüklemeye çalışacaklar.

31 Bunun için tetikte olun! Hatırlayın ki, ben üç yıl boyunca gece gündüz durmadan her birinizi gözyaşlarıyla uyarmıştım.

32 Şimdi de sizi Allah'a ve O'nun lütfunu bildiren söze emanet ediyorum. Bu söz kudretlidir. İmanınızı güçlendirecek ve size Allah'a adanmış olan herkesin arasında bir miras verecek.

33 Hiç kimsenin gümüşünde, altınında ya da elbisesinde gözüm kalmadı.

34 Kendiniz biliyorsunuz ki, bu ellerimle çalışarak hem kendi ihtiyaçlarımı, hem de benimle birlikte olanların ihtiyaçlarını karşıladım.

35 Yaptığım her şeyle size örnek oldum. Çalışıp güçsüzlere yardım etmemiz gerektiğini gösterdim. Rab İsa'nın sözlerini hatırlayın. O kendisi dedi ki,

‘Vermek, almaktan daha büyük mutluluktur.’ ”

<sup>36</sup> Pavlus bunları söyledikten sonra diz çöküp hepsi ile birlikte dua etti.

<sup>37</sup> Sonra hepsi hüngür hüngür ağlayarak Pavlus’un boynuna sarıldı ve onu öptü.

<sup>38</sup> En çok üzüldükleri şey, “Yüzümü bir daha görmeyeceksiniz” demesi oldu. Sonra onu gemiye kadar geçirdiler.

## 21

### *Yeruşalim’e yolculuk*

<sup>1</sup> Onlardan istemeyerek ayrıldık. Sonra gemiyle denize açıldık ve doğru İstanköy adasına gittik. Ertesi gün Rodos adasına, oradan da Patara şehrine devam ettik.

<sup>2</sup> Fenike’ye gidecek bir gemi bulduk. Ona binip denize açıldık.

<sup>3</sup> Kıbrıs adasını görünce onu sol tarafımızda bırakıp Suriye’ye giden yöne devam ettik. Sur limanında karaya çıktık, çünkü gemide çalışanlar yükü orada indireceklerdi.

<sup>4</sup> İmanlıları arayıp bulunca onlarla yedi gün kaldık. Onlar Kutsal Ruh’tan aldıkları bilgiye dayanarak Pavlus’a “Yeruşalim’e gitme!” dediler.

<sup>5</sup> Fakat oradaki günlerimiz sona erince, ayrılıp yola çıktık. İmanlıların hepsi, eşleri ve çocuklarıyla birlikte bizi şehrin dışına kadar geçirdiler. Deniz kenarında diz çöküp dua ettik.

<sup>6</sup> Birbirimizle vedalaştıktan sonra biz gemiye bindik, onlarsa evlerine döndüler.

7 Sur şehrinde yolculuğumuza devam ederek Batlamya şehrine vardık. Oradaki imanlıları ziyaret edip yanlarında bir gün kaldık.

8 Ertesi gün ayrılıp Sezariye şehrine vardık. Müjdeci Filipus'un evine gidip onun yanında kaldık. Filipus yardım dağıtan yedi görevliden biriydi.\*

9 Bu adamın peygamberlik eden dört bakire kızı vardı.

10 Birkaç gün orada kaldık. O vakit Yahudiye'den Hagabos adında bir peygamber geldi.

11 Yanımıza gelip, Pavlus'un kuşağını aldı, ve onunla kendi ellerini ve ayaklarını bağlayıp şunları söyledi: "Kutsal Ruh şöyle diyor: 'Yeruşalim'deki Yahudiler bu kuşağın sahibini böyle bağlayacak ve yabancıların eline teslim edecekler.'"

12 Bunu işitince hem biz, hem de oradaki imanlılar Yeruşalim'e gitmemesi için Pavlus'a yalvarmaya başladık.

13 Bunun üzerine Pavlus şöyle karşılık verdi: "Neden böyle ağlayıp yüreğimi parçalıyorsunuz? Rab İsa'nın adı uğruna Yeruşalim'de sadece bağlanmaya değil, ölmeye de hazırım."

14 Biz Pavlus'un fikrini değiştiremeyince, "Rabbin istediği olsun" deyip sustuk.

15 Birkaç gün sonra hazırlık yapıp Yeruşalim'e doğru yola çıktık.

16 Sezariye şehrinde bazı imanlılar da bizimle geldiler. Bizi misafir olacağımız Kıbrıslı Minason'un evine götürdüler. Minason, İsa'ya ilk iman edenlerden biriydi.

\* 21:8 Yedi görevli Bakınız Elçilerin İşleri 6:1-7 ayetlerine.

### *Pavlus Yeruşalim'de*

17 Yeruşalim'e vardığımızda imanlılar bizi sevinçle karşıladılar.

18 Ertesi gün Pavlus bizimle birlikte Yakub'un yanına gitti. Bütün liderler oradaydılar.

19 Pavlus, onlarla selamlaştıktan sonra kendi hizmetinin aracılığıyla Allah'ın diğer milletler arasında yaptıklarını birer birer anlattı.

20 Bunu işitince, Allah'ı yücelttiler. Sonra Pavlus'a şöyle dediler: "Kardeş, görüyorsun, Yahudilerin arasında imana gelmiş binlerce kişi var. Hepsi de Tevrat'ın uygulanması için can atıyorlar.

21 Ama duyduklarına göre sen diğer milletlerin arasında yaşayan bütün Yahudilere Musa'ya sırt çevirmeyi öğretiyorsun. Onlara 'Çocuklarımızı sünnet etmeyin, adetlerimize uymayın!' diyorsun.

22 Peki, ne yapmalı? Senin buraya geldiğini mutlaka işitecekler.

23 Bu yüzden sana diyeceğimizi yap. Aramızda kendilerini yeminle Allah'a adanmış dört adam var.

24 Onları yanına al ve onlarla birlikte paklanma adetini yerine getir. Onların kurban masraflarını öde ki saçlarını tıraş ettirebilsinler. O zaman herkes, senin hakkındaki söylentilerin asılsız olduğunu anlar. Bilirler ki, Tevrat'a uygun yaşıyorsun.

25 Yahudi olmayan imanlılara gelince, onlara kararımızı anlatan bir mektup yolladık: putların önünde kesilen kurbanların etinden, kanı süzülmemiş etten, boğularak öldürülen hayvanların etinden ve evlilik dışı seksüel ilişkilerden uzak durun dedik."

### *Pavlus tutuklanıyor*

26 Bunun üzerine Pavlus o dört adamı yanına aldı. Ertesi gün onlarla birlikte paklanma adetini yerine getirdi. Tapınağa gidip paklanma günlerinin ne zaman biteceğini ve her biri için ne zaman kurban kesileceğini bildirdi.

27 Yedi günlük paklanma süresi bitmek üzereydi. Ege bölgesinden gelen Yahudiler Pavlus'u tapınak avlusunda gördüler. Bütün kalabalığı ayağa kaldırdılar ve Pavlus'u yakaladılar.

28 Şöyle bağırıyorlar: “Ey İsrailoğulları, yardım edin! Her yerde herkese halkımızı, Tevrat'ı ve bu yeri kötülemeyi öğreten adam budur. Üstelik tapınak avlusuna Grekleri sokarak bu kutsal yeri kirletti.”

29 Ege bölgesinden gelen Yahudiler böyle konuştular, çünkü daha önce Efesli Trofimos'u şehirde Pavlus'un yanında görmüşlerdi ve Pavlus'un Trofimos'u tapınağa götürdüğünü sandılar.

30 Bütün şehir ayaklandı, insanlar her taraftan koşuşup geldiler. Pavlus'u yakalayıp tapınak avlusundan dışarıya sürüklediler. Hemen arkalarından avlu kapıları kapatıldı.

31 Kalabalık Pavlus'u öldürmek istiyordu. O sırada Romalı ordu komutanına bütün Yeruslaim karıştı diye haber geldi.

32 Komutan hemen yanına birkaç asker ve yüzbaşı alıp koşa koşa kalabalığın olduğu yere indi. Onlar da komutanı ve askerleri görünce, Pavlus'u dövmekten vazgeçtiler.

33 Ondan sonra komutan yaklaşıp Pavlus'u yakaladı ve iki zincirle bağlanması için emir verdi.

Onun kim olduğunu ve ne yaptığını öğrenmeye çalıştı.

<sup>34</sup> Ama kalabalıkta her kafadan bir ses çıkıyordu. Komutan kargaşa yüzünden gerçeği öğrenemeyince, Pavlus'un kaleye götürülmesini emretti.

<sup>35</sup> Merdivenlere kadar geldiler. Halk o kadar kudurmuştu ki, askerler Pavlus'u omuzlarında taşımak zorunda kaldılar.

<sup>36</sup> "Onu yok edin!" diye bağırarak kalabalık peşlerini bırakmadı.

### *Pavlus savunma yapıyor*

<sup>37</sup> Pavlus kalenin içine götürülürken komutana, "Sana bir şey söyleyebilir miyim?" dedi.

Komutan, "Grekçe biliyor musun?" diye sordu.

<sup>38</sup> "Demek ki sen bir süre önce ayaklanma başlatan ve dört bin teröristi alıp ıssız yerlere götüren şu Mısırlısın, öyle değil mi?"

<sup>39</sup> Pavlus ona şöyle dedi: "Ben Kilikya bölgesinden Tarsuslu bir Yahudi'yim. Önemli bir şehrin vatandaşıyım. Sana yalvarıyorum, bana izin ver de, halkla konuşayım."

<sup>40</sup> Komutan izin verince, Pavlus merdivenin üzerinde durup eliyle halka işaret etti. Etrafa derin bir sessizlik çöktükten sonra Aramice konuşmaya başladı.

## 22

<sup>1</sup> "Kardeşler ve babalar, şimdi kendimi savunmak için söyleyeceklerimi dinleyin."

<sup>2</sup> Pavlus'un onlarla Aramice konuştuğunu işitince daha da sakinleştiler.

Pavlus şöyle devam etti:

<sup>3</sup> “Ben bir Yahudiyim. Kilikya bölgesinin Tarsus şehrinde doğdum. Ama Yerus alim’de büyüdüm. Gamaliyel’in öğrencisiydim. Atalarımıza verilen Tevrat  zerine sıkı bir eēitim gördüm. Hepinizin bugün yaptığı gibi ben de Allah’a canla başla hizmet eden biriydim.

<sup>4</sup> İsa’nın yolundan gidenlere eziyet ettim. Bazılarının öldürülmesine sebep oldum. Kadın erkek demeden onları baēlayıp hapis haneye attım.

<sup>5</sup> Baērahip ve bütün Meclis  yeleri söylediklerime şahitlik edebilir. Onlardan Şam’daki Yahudi din kardeşlerimize yazılmış mektuplar alıp yola çıktım. Orada İsa’yı izleyenleri yakalayıp cezalandırmak için Yerus alim’e getirecektim.

<sup>6</sup> Fakat Şam yolunda bana bir şey oldu. Öğleye doēru oraya yaklaēırken birdenbire gökten şimşek gibi parlak bir ışık etrafımı aydınlattı.

<sup>7</sup> Yere düştüm ve bir sesin bana, ‘Saul, Saul, niçin bana eziyet ediyorsun?’ dediğini iēittim.

<sup>8</sup> Ben de ‘Kimsin, Efendim?’ diye sordum.

O da bana, ‘Ben senin eziyet ettiēin Nasıralı İsa’yım’ dedi.

<sup>9</sup> Yanımdakiler o ışığı gördüler, ama benimle konuşan kişinin dediklerini anlamadılar.

<sup>10</sup> ‘Ne yapayım, ya Rab?’ dedim.

Rab bana söyle dedi: ‘Ayaēa kalk, Şam’a git. Orada yapman için planlanan her şey sana anlatılacak.’

<sup>11</sup> Işık o kadar görkemliydi ki, gözlerim görmez olmuşt . Bu yüzden yanımda olanlar elimden tutup beni Şam’a götürdüler.

12 Orada Hananya adında Tevrat'a bağlı, Allah'a adanmış bir adam vardı. Şam'da yaşayan bütün Yahudiler ondan övgüyle söz ediyorlardı.

13 O bana geldi. Yanımda durup, 'Saul kardeş, gözlerin görsün' dedi. Tam o anda gözlerim açıldı ve onu gördüm.

14 Hananya sözlerine şöyle devam etti: 'Atalarımızın Allahı seni seçti. O'nun isteğini bilmen, Doğru Olan'ı\* görmeyi ve ağzından çıkan sözleri işitmen için seni görevlendirdi.

15 Çünkü O'nun şahidi olacaksın, görüp işittiklerini bütün insanlara duyuracaksın.

16 Haydi, ne bekliyorsun? Kalk, İsa adını anarak vaftiz ol ve günahlarından temizlen.'

17 Ben Yeruşalim'e döndükten sonra tapınak avlusunda dua ediyordum. O sırada olağanüstü bir hale daldım.

18 İsa'yı gördüm. O bana şöyle dedi: 'Çabuk ol! Hemen Yeruşalim'den kaç! Çünkü benim hakkımda yaptığın şahitliği kabul etmeyecekler.'

19 Ben de şöyle cevap verdim: 'Ya Rab, onların kendileri de biliyor ki, ben toplantı yerlerini dolaşıp sana iman edenleri hapishaneye atıyordum ve dövüyordum.

20 Üstelik senin şahidin olan İstefanos'un kanı dökülürken ben de orada durup bunu yapanları alkışlıyordum. Onu öldürenlerin kaftanlarına bekçilik ediyordum.'

21 Rab ise bana 'Buradan git!' dedi. 'Seni uzakta olan milletlere göndereceğim.'

---

\* 22:14 Doğru Olan'ı İsa Mesih.



22 Halk Pavlus'u bu noktaya kadar dinledi. Sonra seslerini yükseltip, "Bu adamı yeryüzünden temizleyin! Böyle birinin yaşamaya hakkı yok!" dediler.

23 Bağırmaya devam ettiler. Kaftanlarını çıkarıp havaya toz attılar.

24 Bunun üzerine komutan, Pavlus'un kalenin içine götürülmesini emretti. Halkın niçin ona karşı o kadar bağırıldığını öğrenmek istedi. Bu sebeple Pavlus'un kamçılanarak sorguya çekilmesi için buyruk verdi.

25 Onu kayışlarla germeye başladılar. O zaman Pavlus yanında duran yüzbaşıya şunu sordu: "Kendisine dava açmadan bir Roma vatandaşını kamçılarak yasal mıdır?"

26 Yüzbaşı bunu işitince, komutana gidip şöyle dedi: "Ne yapıyorsun? Bu adam Roma vatandaşımı!"

27 Komutan da gelip Pavlus'a, "Söyle bakayım, sen Roma vatandaşı mısın?" diye sordu.

Pavlus, "Evet" dedi.

28 Komutan karşılık olarak, "Ben bu vatandaşlığı elde etmek için çok para ödedim" dedi.

Ama Pavlus ona, "Ben ise vatandaş olarak doğdum" dedi.

29 Bunun üzerine onu sorguya çekmeye hazırlanan adamlar hemen onun yanından ayrıldılar. Komutan da Pavlus'un Roma vatandaşı olduğunu öğrenince korktu, çünkü kendisi onu bağlatmıştı.

### *Pavlus Meclis'in önünde*

30 Komutan Yahudilerin Pavlus'u neyle suçladıklarını tam olarak öğrenmek istiyordu. Bu sebeple Pavlus'u ertesi gün hapisten çıkarttı

ve başrahiplerle bütün Meclis'in toplanmasını emretti. Sonra Pavlus'u kaleden aşağıya indirip onların önüne götürdü.

## 23

<sup>1</sup> Pavlus Meclis'in adamlarına gözlerini dikip şöyle dedi: "Kardeşler! Ben bugüne kadar Allah'ın gözünde tertemiz bir vicdanla yaşadım."

<sup>2</sup> Başrahip Hananya da kendisinin yanında duranlara Pavlus'un ağzına şamar atmalarını emretti.

<sup>3</sup> O vakit Pavlus ona, "Allah da sana vuracak" dedi. "Seni ikiyüzlü! Kireçlenmiş duvara benziyorsun. Sen hem beni Tevrat kanunlarına göre yargılamak için oturuyorsun, hem de kanunlara karşı gelip bana şamar attırıyorsun."

<sup>4</sup> O vakit etrafta duranlar "Sen Allah'ın seçtiği başrahibe hakaret ediyorsun!" dediler.

<sup>5</sup> Pavlus şöyle cevap verdi: "Kardeşler, onun başrahip olduğunu bilmiyordum. Çünkü Tevrat'ta şöyle yazılmıştır: 'Halkınızın liderleri hakkında kötü konuşmayın.'"\*

<sup>6</sup> Pavlus Meclis'in bir kısmının Saduki, geri kalanlarınsa, Ferisi din partisinden olduğunu fark etti. O vakit Meclis'in ortasında yüksek sesle şöyle dedi: "Kardeşler, ben özbeöz Ferisi'yim. Ölülerin dirileceğine umut ettiğim için yargılanıyorum!"

<sup>7</sup> Pavlus bunu söyleyince Ferisilerle Sadukiler arasında tartışma çıktı. Böylece toplanan kişiler ikiye bölündü.

<sup>8</sup> Çünkü Sadukiler diriliş, melek ve ruh yok derler. Fakat Ferisiler bunların hepsini kabul ederler.

---

\* 23:5 Çıkış 22:28

9 Böylece büyük bir kargaşa çıktı. Ferisi partısından bazı Tevrat uzmanları ayağa fırlayıp tartışmaya başladılar. “Bu adamda hiçbir suç görmüyoruz” dediler. “Bir ruh ya da bir melek onunla konuşmuşsa, ne olmuş yani?”

10 Çekişme o kadar kızıştı ki, komutan Pavlus’u parçalayacaklar diye korktu. Askerlerine aşağı inip Pavlus’u onların arasından zorla alıp kaleye götürmelerini emretti.

11 O gece Rab Pavlus’a görünüp, “Cesur ol!” dedi. “Bana Yeruşalim’de şahitlik ettiğin gibi Roma’da da şahitlik etmen lazım.”

### *Pavlus’u öldürmek için düzen*

12 Sabah olunca bazı Yahudiler bir plan kurdular. “Pavlus’u öldürünceye kadar bir şey yiyip içersen bize lanet olsun!” diye yemin ettiler.

13 Bu anlaşmaya kırktan fazla kişi katıldı.

14 Onlar başrahipler ve liderlerin yanına gidip şöyle dediler: “Pavlus’u öldürünceye kadar ağzımıza bir şey koyarsak bize lanet olsun diye yemin ettik.

15 Şimdi siz Meclis’le birlikte komutana haber verin. Pavlus’u getirmesini rica edin. Sanki Pavlus’un davasını daha yakından araştırarakmış gibi yapın. Biz ise Pavlus daha buraya varmadan onu öldürmeye hazırız.”

16 Ne var ki, Pavlus’un kız kardeşinin oğlu onların pusu kurduğunu öğrendi. Gidip kaleye girdi ve Pavlus’a haber verdi.

17 Pavlus da yüzbaşılardan birini yanına çağırıp şöyle dedi: “Bu delikanlıyı komutanın yanına götür. Ona söyleyeceği bir şey var.”

18 Yüzbaşı delikanlıyı alıp komutana götürdü ve şöyle dedi: “Tutuklu Pavlus beni yanına çağırdı ve bu delikanlıyı sana getirmemi rica etti. Sana bir diyeceği varmış.”

19 Komutan delikanlıyı elinden tutup bir kenara çekti. “Bana söyleyeceğin nedir?” diye sordu.

20 Delikanlı şöyle dedi: “Yahudi liderleri anlaştı. Yarın Pavlus’u Meclis’in önüne getirmeni rica edecekler. Onun davasını daha yakından araştırmak istediklerini söyleyecekler.

21 Ama sen onlara kanma! Çünkü aralarından kırktan fazla kişi ona karşı pusuya yatmış bekliyor. Onu öldürünceye kadar bir şey yiyip içersen bize lanet olsun diye yemin ettiler. Şimdi hepsi hazır duruyorlar, senin kararını bekliyorlar.”

22 Bunun üzerine komutan delikanlıyı salıverdi. Onu şöyle uyardı: “Bana bu haberi verdiğini hiç kimseye söyleme.”

### *Pavlus Vali Feliks’e gönderiliyor*

23 Sonra komutan iki yüzbaşılı yanına çağırıp şöyle dedi: “Bu gece saat dokuzaya kadar iki yüz yaya asker, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı asker hazırlayın. Sezariye’ye kadar gitsinler.

24 Ayrıca atlar hazırlayın. Pavlus’u birine bindirip Vali Feliks’in yanına sağ salım götürün.”

25 Komutan şöyle bir mektup yazdı:

26 “Klavdiyus Lisiyas’tan,  
Sayın Vali Feliks’e, selam!

27 Bu adam Yahudiler tarafından yakalanmıştı ve tam öldürölmek üzereydi. Fakat ben onun Roma vatandaşı olduğunu öğrendim, askerlerle gidip onu kurtardım.

28 Onu neyle suçladıklarını öğrenmek istedim. Bu sebeple onu Yahudilerin Meclisi'ne götürdüm.

29 Onun Yahudi kanunlarıyla ilgili meselelerle suçlandığını öğrendim. Bu suçlama ölüm ya da hapis cezasını gerektirmiyordu.

30 Bu adamı öldürmek için bir düzen kurulduğu bana bildirildi. Bu sebeple onu hemen sana yolladım. Onu suçlayanlara da şikâyetlerini senin önünde yapmalarını emrettim.”

31 Böylece askerler komutanın emrini yerine getirdiler. Pavlus'u alıp geceleyin Antipatris şehrine götürdüler.

32 Ertesi gün atlıların Pavlus'la yola devam etmesine izin verildi. Diğer askerler ise kaleye döndüler.

33 Atlılar Sezariye'ye varınca mektubu valiye verip Pavlus'u ona teslim ettiler.

34-35 Vali mektubu okuyunca, Pavlus'a hangi bölgeden olduğunu sordu. Kilikya bölgesinden olduğunu öğrenince şöyle dedi: “Seni suçlayanlar geldikleri zaman davayı dinleyeceğim.” Pavlus'un Hirodes'in sarayında† gözaltında tutulması için buyruk verdi.

## 24

### *Pavlus Vali Feliks'in önünde*

1 Beş gün sonra başrahip Hananya bazı liderlerle birlikte Sezariye şehrine geldi. Onların yanında Tertullus adında bir avukat da vardı. Valinin huzuruna çıkıp Pavlus'a karşı şikâyetlerini anlattılar.

† 23:34-35 Hirodes'in sarayında Büyük Kral Hirodes'in inşa ettirdiği ve Yahudiye bölgesini yöneten Roma valilerinin resmi evi.

2-3 Pavlus çağrıldıktan sonra Tertullus onu şöyle suçlamaya başladı: “Saygıdeğer Feliks! Sen bunca zaman esenlik içinde yaşamamızı sağladın. Düşünceli liderliğinle halkımıza yenilikler getirdin. Biz bunları her zaman, her yerde şükranla anarız.

4 Fazla vaktini almak istemem. Onun için bize kısa bir söz hakkı lütfeder misiniz?

5 Anladığımıza göre, bu adam baş belasıdır. Dünyanın her tarafındaki bütün Yahudilerin arasında kargaşa çıkarıyor ve Nasrani tarikatının\* elebaşısıdır.

6-8 Üstelik tapınağımızın kutsallığını bozmaya kalktı. Fakat onu yakaladık.† Bu adamı kendin sorguya çekersen onu suçladığımız her şeyin doğru olduğunu göreceksin.”

9 Yahudi liderler de söylenenleri destekleyip saldırıya katıldılar.

10 Vali, konuşması için Pavlus’a bir işaret verdi. O da suçlamaları şöyle cevapladı: “Yıllardan beri yargıç olarak bu halkın davalarına baktığınızı biliyorum. Onun için kendimi sevinçle savunuyorum.

11 Ben Allah’a ibadet etmek için Yeruşalim’e gideli en fazla on iki gün oldu. Sen kendin bunu öğrenebilirsin.

---

\* 24:5 Nasrani tarikatının Nasrani, Nasıra kasabasından anlamına gelir. Tarikat, yol veya inanç demektir. Böylece bu deyim anlamı Nasıralı İsa’nın peşinden gidenler demektir. † 24:6-8 Fakat onu yakaladık Bazı Grekçe elyazmalarında “Fakat onu yakaladık ve kanunumuza göre yargılamak istedik. Ama komutan Lisiyas gelip kaba kuvvet kullanarak onu elimizden aldı götürdü. Onu suçlayanların sana başvurmalarını buyurdu” diye yazılır.

12 Beni suçlayanlar beni tapınakta, toplantı yerlerinde, ya da şehrin başka bir yerinde tartışırken ya da halkı ayaklandırırken görmedi.

13 Şu anda bana yaptıkları suçlamaları da sana kanıtlayamazlar.

14 Yalnız, sana şunu açıkça söylüyorum: ben onların ‘tarikat’ dedikleri Yol’a<sup>‡</sup> uygun olarak atalarımızın Allahı’na ibadet ediyorum. Tevrat’ta ve peygamberlerin kitaplarında ne yazılmışsa, hepsine inanıyorum.

15 Ben aynı bu adamlar gibi, iyilerin de kötülerin de ölümden dirileceği konusunda Allah’a umut bağladım.

16 Buna göre her vakit hem Allah’ın, hem de insanların karşısında temiz vicdanla yaşamaya çalışıyorum.

17 Yıllar geçtikten sonra, milletime yardım getirmek ve Allah’a kurbanlar sunmak için Yerusulim’e geldim.

18 Beni tapınağın avlusunda paklanmış durumda, kurban sunarken buldular. Etrafımda kalabalık ya da gürültü patırtı yoktu.

19 Ama orada Ege bölgesinden bazı Yahudiler vardı. Eğer bana karşı şikâyetleri varsa, onların burada senin önüne çıkıp beni suçlamaları lazım.

20 Ya da buradakilere sorun. Meclis’in önünde yargılandığım zaman bende ne suç bulduklarını açıklasınlar.

21 Beni suçlayabilecekleri tek şey var: Aralarında

---

‡ 24:14 Onların ‘tarikat’ dedikleri Yol’a Yahudi liderler, İsa Mesih inancını Yahudi inancının yanlış bir din partisi olarak tanırdu. “Yol” İsa Mesih’e inananların kendi inançları için kullandıkları ad.

durduğumda yüksek sesle şöyle dedim: ‘Ben bugün ölülerin dirileceğine umut ettiğim için huzurunuzda yargılanıyorum!’”

<sup>22</sup> Feliks İsa’nın yolu hakkında oldukça bilgiliydi. Davayı başka güne erteleyip şunu dedi: “Komutan Lisiyas buraya gelince davanız hakkında kararımı vereceğim.”

<sup>23</sup> Pavlus’u kollayan yüzbaşıya da onu gözaltında tutmasını emretti. “Fakat ona biraz serbestlik tanı ve ihtiyaçlarını karşılayacak arkadaşlarından hiçbirine engel olma” dedi.

<sup>24</sup> Birkaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile birlikte geldi. Pavlus’u çağırttı. Mesih İsa’ya iman etmek hakkındaki konuşmasını dinledi.

<sup>25</sup> Pavlus doğruluk, insanın kendine hâkim olması ve dünyanın yargılanacağı gün hakkında konuştu. Feliks bunları duyunca korkmaya başladı. “Şimdilik gidebilirsin” dedi. “Vakit bulunca seni tekrar çağırtırım.”

<sup>26</sup> Aynı zamanda Pavlus’un ona rüşvet vereceğini umut ediyordu. Bu sebeple onunla sohbet etmek için onu sık sık çağırttı.

<sup>27</sup> Aradan iki yıl geçtikten sonra Feliks’in yerine Porkiyus Festus görev aldı. Feliks de Yahudi liderlere bir iyilik yapmak isteyerek Pavlus’u hapis-hanede bıraktı.

## 25

### *Pavlus Vali Festus’un önünde*

<sup>1</sup> Festus vali olacağı bölgeye vardıktan üç gün sonra Sezariye’den Yeruşalim’e gitti.



<sup>2</sup> Başrahipler ve diğer önemli Yahudiler ona gidip Pavlus'a karşı şikâyetle bulundular. Festus'tan bir ricaları vardı.

<sup>3</sup> Kendilerine bir iyilik yapıp Pavlus'u Yerusâlim'e getirtmesini istediler. Pusu kurup Pavlus'u yolda öldüreceklerdi.

<sup>4</sup> Festus ise Pavlus'un Sezariye'de tutulduğunu, kendisinin de yakında oraya gideceğini söyledi.

<sup>5</sup> "Önemli adamlarınız benimle gelsin. Bu adam bir suç işlediyse onu orada suçlasınlar" dedi.

<sup>6</sup> Festus sekiz on gün kadar onların arasında kaldı. Ondan sonra Sezariye'ye döndü. Ertesi gün de dava yerinde oturup Pavlus'un getirilmesini emretti.

<sup>7</sup> Pavlus oraya varınca, Yerusâlim'den gelmiş olan Yahudiler onun etrafını sarıp birçok ağır suçlamalarda bulundular. Ama bu suçlamalarını kanıtlayamadılar.

<sup>8</sup> Pavlus da kendini savunmak için şöyle dedi: "Ben ne Yahudilerin kanunlarına, ne tapınağa, ne de Sezar'a karşı hiçbir suç işlemedim."

<sup>9</sup> Ama Festus Yahudilere bir iyilik yapmak istedi. Bu sebeple Pavlus'a "Sen Yerusâlim'e gitmeye razı mısın?" diye sordu. "Orada benim önümde bu suçlamalar konusunda yargılanabilirsin."

<sup>10</sup> Pavlus şöyle cevap verdi: "Ben Sezar'ın dava yerinin önünde bulunuyorum. Burada yargılanmam lazım. Yahudilere karşı hiçbir suç işlemedim. Sen de bunu çok iyi biliyorsun.

<sup>11</sup> Eğer suç işlemişsem, eğer ölümü hak eden herhangi bir şey yapmışsam, ölümden kaçmam. Ama eğer bu adamların suçlamaları doğru değilse, kimse

beni onlara teslim edemez. Davamla Sezar'a başvuruyorum."

12 Bunun üzerine Festus kendi danışma meclisiyle görüştüktan sonra şöyle cevap verdi: "Sezar'a başvurdun, Sezar'a gideceksin."

### *Festus Kral Agrippa'ya danışıyor*

13 Birkaç gün sonra, kral Agrippa ve Bernike,\* Festus'a saygı göstermek için Sezariye şehrine geldiler.

14 Bir süre orada kaldılar. Ziyaret sırasında Festus Pavlus'un davasını krala anlattı. "Burada bir adam var" dedi. "Feliks onu hapisanede bıraktı.

15 Ben Yerusâlim'deyken başrahipler ve diğer Yahudi liderler ona karşı şikâyetle bulundular. Onu cezalandırmamı istediler.

16 Onlara bu Romalıların adeti değildir diye cevap verdim. Kişi kendini suçlayanlarla yüzleşip suçlamalara karşı kendini savunma şansına sahip olmadan teslim edilmez.

17 Bu nedenle onlar benimle buraya gelince hiç vakit kaybetmedim. Ertesi gün dava yerinde oturdum ve adamın getirilmesini emrettim.

18 Ama suçlayanlar ayağa kalkınca, ona karşı beklediğim suçlamaları yapmadılar.

19 Sadece kendi dinleri konusunda ve İsa adında ölmüş bir adam hakkında anlaşmazlıkları vardı. Pavlus o adamın yaşamakta olduğunu söylüyordu.

20 Bu konuları nasıl soruşturacağımı bilemedim. Bu nedenle Pavlus'a 'Yerusâlim'e gidip bu konularda orada yargılanmaya razı mısınız?' diye sordum.

---

\* 25:13 Bernike Kral Agrippa'nın kız kardeşi.

21 Fakat Pavlus davasıyla imparatora başvurdu. İmparator karar verinceye kadar hapisanede tutulmak istedi. Ben de onun imparatora gönderene kadar tutuklu kalmasını emrettim.”

22 O zaman Agrippa Festus’a şöyle dedi: “Ben de bu adamı dinlemek isterdim.”

Festus, “Yarın onu dinlersin” dedi.

### *Pavlus Kral İkinci Agrippa’nın önünde*

23 Ertesi gün Agrippa ve Bernike büyük tantayla toplantı salonuna girdiler. Onların yanında yüksek rütbeli askerler ve şehrin önemli adamları vardı. Festus’un emriyle Pavlus oraya getirildi.

24 O zaman Festus şöyle dedi: “Kral Agrippa ve yanımızda bulunan herkes! Bu adamı görüyorsunuz! Onun hakkında hem Yeruşalim’de hem burada bütün Yahudi halkı bana şikâyetle bulundu. ‘Bu adamın artık yaşaması doğru değildir’ diye bağırıyorlar.

25 Bense ölümü hak edecek hiçbir şey yapmadığımı anladım. Ne var ki o, davasıyla imparatora başvurdu. Bu nedenle onu imparatora göndermeye karar verdim.

26 Ama elimde onun hakkında Efendim’e yazabileceğim kesin bir şey yok. Bunun için adamı sizin önünüze ve özellikle senin önüne getirdim, ey Kral Agrippa. Öyle ki, bu soruşturmanın sonunda yazacak bir şeyim olsun.

27 Çünkü neyle suçlandığını açıklamadan bir tutukluyu imparatora göndermek bence anlamsız.”

## 26

<sup>1</sup> O zaman Agrippa Pavlus'a şöyle dedi: "Şimdi kendini savunabilirsin."

Bunun üzerine Pavlus elini uzatarak\* kendini savunmaya başladı.

<sup>2</sup> "Kral Agrippa! Bugün Yahudi liderlerin bana yaptıkları suçlamalar hakkında senin huzurunda savunmamı yapabildiğim için kendimi mutlu sayıyorum.

<sup>3</sup> Özellikle Yahudilerin bütün adetlerini ve aralarında tartıştıkları konuları iyi bildiğim için mutluyum. Bu nedenle beni sabırla dinlemeni rica ediyorum.

<sup>4</sup> Durum şu, hayatım boyunca halkımın arasında ve Yerusâlim'de, çocukluğumdan beri nasıl yaşadığımı bütün Yahudiler bilirler.

<sup>5</sup> Beni uzun zamandan beri tanırlar. İsteseler, geçmişte dinimizin en titiz partisine, Ferisi partisine bağlı olarak yaşadığıma şahitlik edebilirler.

<sup>6</sup> Şimdi Allah'ın atalarımıza verdiği vaade umut bağladığım için burada durup yargılanıyorum.

<sup>7</sup> Halkımızın on iki oymağı bu umuda kavuşmak istiyor. Bu sebeple gece gündüz Allah'a canı gönülden ibadet ediyorlar. Ey Kralım, bu umuttan dolayı Yahudiler beni suçluyorlar.

<sup>8</sup> Allah'ın ölüleri diriltmesi sizlere niye inanılmaz geliyor?

<sup>9</sup> Aslında ben de Nasıralı İsa'nın adının yayılmasına engel olmak için elimden geleni yapmam gerektiğine karar vermiştim.

---

\* **26:1** Elini uzatarak Bu işaret Krala saygı göstermek veya dinleyenlerin dikkatini çekmek içindi.

10 Yerus alim'de aynen bunu yaptım. Başrahiplerden yetki alıp Allah'ın kutsal halkından birçoğunu hapishaneye attırdım. Yargılandıkları zaman da onlara ölüm cezası verilsin diye oy verdim.

11 Yahudilerin bütün toplantı yerlerini dolaşarak onları sık sık cezalandırdım. İnanıklarına küfretmeye zorladım. O kadar kudurmuştum ki, yabancı şehirlere bile gidip onlara eziyet ettim.

12 Bu amaçla başrahiplerden yetki ve görev alıp şam şehrine gidiyordum.

13 Ey Kral, yolda giderken ögle vakti gökten gelen bir ışık gördüm. Güneşten daha parlaktı. Benim ve benimle birlikte yolculuk edenlerin etrafını aydınlattı.

14 Hepimiz yere yıkıldık. Ondan sonra benimle Aramice konuşan bir ses duydum. Bana şoyle dedi: 'Saul, Saul, niçin bana eziyet ediyorsun? Benimle uğraşmakla kendine zarar veriyorsun!†'

15 O zaman, 'Kimsin, Efendim?' diye sordum.

Rab şoyle cevap verdi: 'Ben senin eziyet ettiğin İsa'yım.

16 Haydi, kalk ayağa! Bana hizmet etmen için seni seçtim. İşte bu sebeple sana göründüm. Bugün gördüklerin ve ileride sana göstereceğim şeyler hakkında şahitlik edeceksin.

---

† 26:14 Benimle uğraşmakla kendine zarar veriyorsun! Grekesi şoyle: "Sivri değneğe tekme atmak senin için zordur." Hayvan güdücüsü, yoldan sapan hayvanı yola getirmek için demir uçlu bir değnekle hayvanın bacağını incitirdi. Buna karşı tekme atan hayvan daha çok acı çekerdi.

17 Seni kendi halkının ve diğer milletlerin elinden kurtaracağım. Çünkü seni onlara gönderiyorum.

18 Onların gözlerini açmanı istiyorum. Öyle ki, karanlıktan aydınlığa, Şeytan'ın kuvvetinden Allah'a dönsünler. Böylece günahları bağışlansın ve bana iman etmekle Allah'ın kutsal halkının arasında yer alsınlar.

19 Bunun için, ey Kral Agrippa, gökten bana gösterilen bu olağanüstü görüntüye karşı koymadım.

20 Önce Şam ve Yeruşalim halkına, bütün Yahudiye bölgesinde olanlara ve diğer milletlere gittim. Onları tövbe edip Allah'a dönmeye ve tövbeye uygun şeyler yapmaya çağırdım.

21 Bu sebeple bazı Yahudiler beni tapınak avlusunda yakaladılar ve öldürmeye kalkıştılar.

22 Bugüne kadar Allah bana yardımcı oldu. Bu sayede burada durup küçük büyük herkese şahitlik ediyorum. Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir.

23 Bu peygamberler şöyle demişlerdi: Mesih acı çekecek, ölümden dirilenlerin ilki olacak ve hem kendi halkına, hem de diğer milletlere ışığın doğduğunu duyuracak.”

24 Pavlus bu sözlerle kendini savunurken, Festus yüksek sesle “Pavlus, çıldırmışsın!” dedi. “Çok okumak seni delirtmiş!”

25 Pavlus şöyle cevap verdi: “Hayır, sayın Festus, çıldırmadım. Söylediğim sözler gerçek ve akla uygun.

26 Kral bu konuları anlıyor. Onun için kendisiyle çekinmeden konuşuyorum. Çünkü eminim ki, bu olaylardan hiçbiri onun dikkatinden kaçmadı. Zaten bu iş gizli saklı bir köşede olmadı.

27 Kral Agrippa, peygamberlerin yazılarına inanıyor musun? İnanıldığını biliyorum.”

28 Agrippa ise Pavlus’a, “Az kalsın beni Mesihçi# olmaya inandıracaktın!” dedi.

29 Pavlus da şöyle cevap verdi: “Az ya da çok, yalnız sen değil, ama bugün beni duyan herkes, bu zincirlerin dışında benim gibi olsun diye Allah’tan diliyorum.”

30 Ondan sonra kral, vali, Bernike ve onlarla birlikte oturanlar ayağa kalktılar.

31 Bir kenara çekilip birbirleriyle şöyle konuştular. “Bu adam ölüm ya da hapis cezasını hak edecek bir şey yapmamış” dediler.

32 Agrippa da Festus’a şöyle dedi: “Eğer davasıyla Sezar’a başvurmasaydı, bu adam serbest bırakılabilirdi.”

## 27

### *Pavlus’un Roma’ya deniz yolculuğu*

1 Gemiyle İtalya’ya gitmemize karar verilmişti. Pavlus’u ve diğer birkaç tutukluyu Yulyus adında bir yüzbaşıya teslim ettiler. Yulyus ordunun imparatorluk bölüğündendi.

2 Edremit şehrinden olan bir gemiye bindik. Gemi Ege bölgesinin kıyısındaki şehirlere uğrayacaktı. Böylece denize açıldık. Yanımızda Selanik şehrinden Makedonyalı Aristarhus vardı.

# 26:28 Mesihçi İsa Mesih’e inanan biri, Hristiyan.

<sup>3</sup> Ertesi gün Sayda limanına uğradık. Yulyus Pavlus'a insanca davrandı ve ihtiyaçlarının karşılanması için arkadaşlarıyla görüşmesine izin verdi.

<sup>4</sup> Oradan yine denize açıldık. Rüzgar ters yönden esiyordu. Bu yüzden Kıbrıs adasının rüzgarsız tarafından geçtik.

<sup>5</sup> Kilikya ve Pamfilya'nın önündeki açık denizden geçip Likya bölgesindeki Mira limanında karaya bağlandık.

<sup>6</sup> Orada yüzbaşı başka bir gemi buldu. Bu gemi İskenderiye'den gelip İtalya'ya gidecekti. Bizi ona bindirdi.

<sup>7</sup> Günlerce ağır ağır ilerledik. Knidos şehrinin karşısına zorlukla vardık. Rüzgar daha öteye gitmemize engel oluyordu. Bunun için Salmone burundan dolanıp Girit adasının rüzgarsız tarafından geçtik.

<sup>8</sup> Girit kıyısı boyunca güçlkle ilerledik. Laseya kasabasına yakın olan Kali Limenes\* adında bir yere geldik.

<sup>9</sup> Çok vakit kaybetmiştik. Yahudilerin sonbahardaki oruç günü† de geçmişti. Bu mevsimde deniz yolculuğu tehlikeliydi. Onun için Pavlus onlara akıl verip şöyle dedi:

<sup>10</sup> "Beyler! Görüyorum ki bu yolculuğa devam etmek tehlikeli ve çok zararlı olacak. Yalnız yükü ve gemiyi değil, canlarımızı da kaybedebiliriz" dedi.

---

\* **27:8** Kali Limenes Güzel Limanlar demektir. † **27:9** Oruç günü Yahudilerin Eylül ya da Ekim ayında kutladıkları Yom Kippur (Günahlardan Bağışlanma Günü bkz. Levililer 16:29-34). Deniz yolculuğunu zorlaştıran kış başlamak üzereydi.



11 Ama yüzbaşı, Pavlus'un söylediklerini dinlemedi. Kaptanla gemi sahibinin fikrine uydu.

12 Kali Limenes kışı geçirmeye uygun değildi. Bu yüzden gemidekilerin çoğu, oradan denize açılmaya ve mümkünse Fineka şehrine ulaşmaya karar verdiler. Fineka, Girit'in hem güneybatıya hem de kuzeybatıya bakan bir limanıdır. Kışı orada geçirmeyi uygun gördüler.

### *Fırtına*

13 Güneyden hafif bir rüzgar esmeye başlayınca gemidekiler istediklerini elde ettiklerini sandılar. Demir aldılar ve Girit kıyısının yakınından ilerlemeye başladılar.

14 Fazla vakit geçmeden, adadan "Evrakilon" denilen çok kuvvetli bir rüzgar esmeye başladı.

15 Gemi rüzgara tutuldu ve rüzgara karşı ilerleyemedi. O zaman gemiyi sürüklenmeye bıraktık.

16 Gavdos adında küçük bir adanın rüzgarsız tarafından geçtik. Orada geminin arkasından çekilen can kurtaran botu zorla tutabildik.

17 Botu yukarı çektiler. Sonra gemiyi güçlendirmek için kalın ipler kullanarak altından bağladılar. Geminin Sirte Körfezi'ndeki sığ yerlerde karaya saplanmasından korktular. Bunun için bez çapayı<sup>‡</sup> denize indirip gemiyi sürüklenmeye bıraktılar.

---

‡ 27:17 Bez çapayı Bez çapa veya deniz çapası fırtınalı havalarda gemiden ip veya zincirlerle indirilen bez ve tahta parçalarıyla yapılmış bir cihazdır. Amacı, gemiyi stabilize etmek ve suda ilerlemesini sınırlamaktır. Gemiyi normal bir çapa ile deniz tabanına bağlamak yerine, bir deniz çapası fren görevi görür.

18 Fırtına bizi çok hırpalıyordu. Bu yüzden ertesi gün gemiden yük atmaya başladılar.

19 Üçüncü gün de kendi elleriyle bazı gemi aletlerini denize attılar.

20 Günlerce ne güneş, ne de yıldızlar görüldü. Fırtına bütün gücüyle devam etti. Artık kurtulma umudumuz hiç kalmamıştı.

21 Uzun zaman hiç kimse bir şey yemedi. Pavlus onların önüne çıkıp şöyle dedi: “Beyler! Beni dinlemeliydiniz. Girit’ten denize açılmayın dedim. O zaman bu zarar ve ziyana uğramazdınız.

22 Ama şimdi size akıl vereyim: Gönlünüz rahat olsun! Aranızdan bir kişi bile canını kaybetmeyecek, sadece gemi yok olacak.

23 Çünkü dün gece ait olduğum ve ibadet ettiğim Allah’ın bir meleği yanıma geldi.

24 Şöyle dedi: ‘Korkma, Pavlus! Sezar’ın önüne çıkmaman lazım. Bak, Allah sana lütuf olarak seninle birlikte gemide olan herkesi sağ bırakacak.’

25 Bunun için, beyler, gönlünüz rahat olsun! Allah’a güveniyorum. Her şey aynen bana bildirildiği gibi olacak.

26 Ancak gemiyi bir adada karaya oturtmamız lazım.”

### *Gemi karaya oturuyor*

27 On dördüncü gece geldiğinde İyon Denizi’nde sağa sola sürükleniyorduk. Gece yarısına doğru gemiciler karaya yaklaştıklarını sezdiler.

28 Denizin derinliğini ölçmeye başladılar. Derinliği yaklaşık kırk metreŞ buldular. İleride tekrar

---

Ş 27:28 Derinliği yaklaşık kırk metre Yirmi kulaç. Bir kulaç yaklaşık 1,8 metredir.

ölçtüler ve yaklaşık otuz metre buldular.

<sup>29</sup> Kayalık yerlere çarpmaktan korktular. Bunun için geminin arka tarafından dört tane demir atıldılar ve günün doğması için dua ettiler.

<sup>30</sup> O arada gemiciler gemiyi terk etmeye kalkıştılar. Geminin ön tarafından demir atacaklarmış gibi yaptılar. Aslında can kurtaran botu denize indirdiler.

<sup>31</sup> Pavlus yüzbaşıya ve askerlere şöyle dedi: “Bu gemiciler gemide kalmadıkça siz de kurtulamazsınız.”

<sup>32</sup> Bunun üzerine askerler can kurtaran botun iplerini kesip onu denize saldılar.

<sup>33</sup> Sabaha doğru Pavlus herkesin yemek yemesini rica etti. Onlara şöyle dedi: “On dört gündür kaygı içinde bekleyip aç kaldınız, bir lokma bile yemediniz.

<sup>34</sup> Bunun için size rica ederim, yemek yiyin. Kurtulmak için, bunu yapmanız lazım. Hiçbirinizin kafasından bir saç teli bile düşmeyecek.”

<sup>35</sup> Bunu söyledikten sonra, eline ekmek aldı, herkesin önünde Allah’a şükretti ve ekmeği bölüp yemeye başladı.

<sup>36</sup> Hepsi bundan cesaret aldılar ve yemek yemeye başladılar.

<sup>37</sup> Gemide toplam iki yüz yetmiş altı kişiydik.

<sup>38</sup> Herkes doyduktan sonra gemiyi hafifletmek için buğdayı denize döktüler.

<sup>39</sup> Sabah olunca gördükleri yeri tanıyamadılar. Ama kumsal bir koy\* fark ettiler. Mümkünse gemiyi orada karaya oturtmaya karar verdiler.

---

\* **27:39** Koy Denizin küçük girinti biçiminde karaya doğru sokulduğu yer, küçük körfez.

<sup>40</sup> Demirleri çözüp denizde bıraktılar. Aynı zamanda dümenlerin iplerini çözdüler ve ön yelkeni rüzgara karşı açtılar. Böylece kıyıya doğru ilerlediler.

<sup>41</sup> Ama deniz altında bir kumluk tepe vardı. Gemi oraya saplandı. Geminin ön tarafı takılıp kaldı, arka tarafı ise dalgaların kuvvetiyle parçalanmaya başladı.

<sup>42</sup> Askerler tutukluları öldürmek niyetindeydi. Çünkü yüzerek kaçmalarını istemiyorlardı.

<sup>43</sup> Yüzbaşı ise, Pavlus'u kurtarmak istedi. Bu sebeple askerlerin niyetine engel oldu. Yüzmeyi bilen kişilerin önce denize atlayıp karaya çıkmaları için buyruk verdi.

<sup>44</sup> Kalanların ya tahtalara, ya da geminin başka parçalarına tutunarak arkadan gelmelerini emretti. Aynı bu şekilde herkes sağ salim karaya vardı.

## 28

### *Pavlus Malta adasında*

<sup>1</sup> Herkes kurtulduktan sonra o adanın isminin Malta olduğunu öğrendik.

<sup>2</sup> Yerli halk bize olağanüstü bir yakınlık gösterip hepimizi hoş karşıladı. Hava soğuk ve yağmurlu olduğu için ateş yaktılar.

<sup>3</sup> Pavlus büyük bir demet çalı çırpı toplayıp ateşe koydu. O an sıcaktan bir yılan fırlayıp onun eline yapıştı.

<sup>4</sup> Yerliler Pavlus'un eline asılan yılanı görünce birbirlerine şöyle dediler: "Bu adam katil olsa

gerek. Denizden kurtuldu, ama Adalet\* onu yaşatmadı.”

<sup>5</sup> Fakat Pavlus, elini sallayıp hayvanı ateşe fırlattı ve hiç zarar görmedi.

<sup>6</sup> Halk Pavlus’un bedeninin şişmesini ya da aniden yere düşüp ölmesini bekliyordu. Uzun zaman beklediler. Ama ona bir zarar gelmediğini görünce fikirlerini değiştirdiler. “O bir tanrıdır!” demeye başladılar.

<sup>7</sup> Malta Adası’nın valisi Publiyus adında bir adamdı. Bulduğumuz yere yakın toprakları vardı. Bizi iyi karşıladı ve üç gün boyunca misafir etti.

<sup>8</sup> O arada Publiyus’un babası dizanteri hastalığına yakalanmış ateşler içinde yatıyordu. Pavlus onun yanına gitti, dua etti ve ellerini onun üstüne koyup onu iyileştirdi.

<sup>9</sup> Bu olay olduktan sonra, adadaki diğer hastalar da geldiler ve şifa buldular.

<sup>10</sup> Bize saygı göstermek için birçok hediye getirdiler. Oradan ayrılırken de, yolculuğumuz için gereken malzemeleri gemiye yüklediler.

### *Pavlus Roma’ya varıyor*

<sup>11</sup> İskenderiye’den bir gemi kışı adada geçirmişti. Geminin başında “İkiz tanrılar”† heykeli vardı. Üç ay geçtikten sonra bu gemiye binip denize açıldık.

<sup>12</sup> Sirakuza limanına uğrayınca orada üç gün kaldık.

---

\* **28:4** Adalet Ada halkının taptığı Dike adında bir tanrıça. Kötü insanlara ceza verdiği inanılırdı. † **28:11** İkiz tanrılar Grek tanrıları Kastor ve Polluks. Denizciler bu tanrıların kendilerini koruduklarına inanırlardı.

13 Oradan dolanarak Regiyum limanına vardık. Bir gün sonra güneyden bir rüzgar esmeye başladı ve ikinci gün Puteyoli şehrine geldik.

14 Orada bazı imanlılarla karşılaştık. Bizi davet ettiler ve yedi gün onlarla kaldıktan sonra Roma'ya doğru hareket ettik.

15 Roma'daki imanlılar bizden haber alınca, bizi karşılamak için ta Appiyus Çarşısı'na ve Üç Hanlar'a kadar gelmişlerdi. Pavlus onları görünce Allah'a şükretti ve cesaretlendi.

16 Roma'ya geldiğimiz zaman, Pavlus'un tek başına ev hapsinde kalmasına izin verildi. Sadece bir askerin gözetimi altındaydı.

### *Tutuklu Pavlus Müjde'yi duyuruyor*

17 Vardıktan üç gün sonra Pavlus Yahudi liderleri yanına çağırdı. Toplandıklarında onlara şöyle dedi: “Kardeşler! Ben ne halkımıza, ne de atalarımızın adetlerine aykırı bir şey yapmadım. Yine de Yeruşalim'de tutuklandım ve Romalıların eline teslim edildim.

18 Romalılar beni sorguya çektikten sonra serbest bırakmak istiyorlardı. Çünkü ölüm cezasına çarptırılacak hiçbir suç işlememiştim.

19 Ama Yahudi liderler bana karşı çıktılar. Bunun için davamla Sezar'a başvurmaya mecbur kaldım. Bunu kendi halkımdan şikâyet etmek için yapmadım.

20 Ben İsrail halkının umudu olan Mesih için bu zincirlere vuruldum. İşte bu sebeple sizi davet ettim. Sizinle görüşmek ve konuşmak istedim.”

21 Roma'daki Yahudi liderler Pavlus'a şöyle dediler: "Yahudiye'den senin hakkında mektup almadık, oradan gelen kardeşlerden hiçbiri de senin hakkında haber getirmedi, kötü bir şey söylemedi.

22 Ama senin fikirlerini senden öğrenmek isteriz. Çünkü her yerde bu din partisine karşı konuşulduğunu biliyoruz."

23 Buluşmak için Pavlus'a bir gün verdiler. O gün daha büyük bir kalabalık halinde Pavlus'un kaldığı eve geldiler. Pavlus onlarla sabahtan akşama kadar konuştu, Allah'ın Krallığı'nı açıkladı. Musa'ya verilen Tevrat'ı ve diğer peygamberlerin kitaplarını kullanarak onları İsa'ya inandırmaya çalıştı.

24 Kimisi onun söylediklerini kabul ediyor, kimisi ise reddediyordu.

25 Aralarında anlaşmazlık çıkınca oradan ayrılmaya başladılar. Onlar gitmeden Pavlus şu son sözü söyledi: "Kutsal Ruh atalarınıza peygamber Yeşaya'nın ağzından doğru konuşmuştu.

26 Şöyle dedi:

'Bu halka git ve söyle:

Hep işiteceksiniz, ama hiç anlamayacaksınız.

Hep bakacaksınız, ama hiç görmeyeceksiniz.

27 Çünkü bu halkın yüreği duygusuz oldu.

Kulakları zor işitiyor.

Gözlerini kapadılar.

Öyle olmasaydı, onların gözleri görür,

kulakları işitir, yürekleri anlardı.

Bana dönerlerdi, ben de onlara şifa verirdim.'‡

‡ 28:27 Yeşaya 6:9,10 (Septuaginta adlı Eski Antlaşma'nın Grekçe tercümesinden.)

28-29 Bunun için, şunu iyi bilin: Allah'ın sağladığı bu kurtuluşun haberi diğer milletlere gönderilmiştir. Onlar da buna kulak verecekler!”

30 Pavlus tam iki yıl kendi kiraladığı evde kaldı. Kendisine gelen herkesi kabul etti.

31 Allah'ın Krallığı'nı büyük cesaretle duyurdu ve Rab İsa Mesih hakkında vaaz etti. Kimse de ona engel olmadı.



## **Açık Lisans Temel Türkçe Tercüme İncil™ Open Basic Turkish New Testament**

copyright © 2023 Biblica, Inc.

Language: Türkçe

Contributor: The Translation Trust, OM UK, and Global Nomads

Açık Lisans Temel Türkçe Tercüme İncil™

Telif hakkı © 2023 Biblica Inc., The Translation Trust, OM UK ve Global Nomads

Open Basic Turkish New Testament™

Copyright © 2023 by Biblica, Inc., The Translation Trust, OM UK and Global Nomads

### **Creative Commons License**

Bu Yeni Ahit veya "Eser", Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 Uluslararası Lisansı (CC BY-SA) kapsamında kullanıma sunulmuştur. Bu lisansı görmek için <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> adresini ziyaret edin veya Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, ABD'ye bir mektup gönderin.

Bu Eseri değiştirmedığınız ve başlığını olduğu gibi koruduğunuz sürece kopyalama ve dağıtma izniniz vardır. Bu Eserin değiştirilmesi veya tercüme edilmesi, türev bir eser yaratacaktır. Bu türev eseri yayınladığınızda, yaptığınız değişiklikleri insanların görebileceği bir yerde (örneğin bir web sitesinde) listelemelisiniz. Ayrıca orijinal Eserin nereden geldiğini de göstermelisiniz: "Telif hakkı sahiplerinin orijinal Eseri [www.biblica.com](http://www.biblica.com) ve [open.bible](http://open.bible) adreslerinde ücretsiz olarak mevcuttur."

Bu Eseri ister değişiklik yapmadan kullanın ister türev bir eser yapın, telif hakkı bildiriminin Eserin/türev eserin başlığında veya telif hakkı sayfasında aşağıdaki şekilde yazılması gerekir:

Açık Lisans Temel Türkçe Tercüme İncil™

Telif hakkı © 2023 Biblica Inc., The Translation Trust, OM UK ve Global Nomads

Open Basic Turkish New Testament™

Copyright © 2023 by Biblica, Inc., The Translation Trust, OM UK and Global Nomads

Ayrıca türev esrinizi aynı lisansı (CC BY-SA) ve kuralları kullanarak sunmalısınız.

Bu Eserin tercümesi konusunda Biblica, Inc.'i bilgilendirmek isterseniz lütfen <https://open.bible/#feedback> adresinden bizimle iletişime geçin.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

You have permission to copy and distribute this Work, as long as you do not change it and you keep the title as it is. Changing or translating this Work will create a derivative work. When you publish this derivative work, you must list what changes you have made where people can see them, such as on a website. You must also show where the original Work is from: “The original Work by its copyright holders is available for free at [www.biblica.com](http://www.biblica.com) and [open.bible](http://open.bible).”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Açık Lisans Temel Türkçe Tercüme İncil™

Telif hakkı © 2023 Biblica Inc., The Translation Trust, OM UK ve Global Nomads

Open Basic Turkish New Testament™

Copyright © 2023 by Biblica, Inc., The Translation Trust, OM UK and Global Nomads

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation

22:18-19.

2024-11-06

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 8 Nov 2024 from source files  
dated 8 Nov 2024

48b5d41c-ee0c-5dc4-a135-72fe7e30a8c6